

**heeft het kabinet Balkenende II wel een wettelijke basis
mag dit kabinet nog doorgaan**

Brandbrief

voor:

Hare Majesteit koningin Beatrix der Nederlanden

Minister van Algemene Zaken, Minister-president,
J.P. Balkenende

Minister van Financiën, G. Zalm

Minister van Binnenlandse Zaken, J. Remkes

Minister van Justitie, J.H. Donner

met afschriften aan, onder meer, alle fractievoorzitters

0428 70 239

Brandbrief

Zoutelande, 17 oktober 2003

aan: Hare Majesteit koningin Beatrix der Nederlanden
Minister van Algemene Zaken, Minister-president, J.P. Balkenende
Minister van Financiën, G. Zalm
Minister van Binnenlandse Zaken, J. Remkes
Minister van Justitie, J.H. Donner

betreft: verzoek door Sam Broersma om, op de kortste termijn en mede in het
landsbelang, een persoonlijk onderhoud met alle geadresseerde ministers
gelijktijdig naar aanleiding van hun gedragingen in het conflict Trading
Advice/Broersma versus de Overheid

Geachte Majesteit,
geachte bewindslieden,

Het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid is een conflict waarin de Belastingdienst zich vanaf 1995 tot 1997 onrechtmatig heeft gedragen. Gedurende deze periode heeft de Belastingdienst dermate onheuse standpunten over mijn bedrijf Trading Advice (beleggingsadviezen en vermogensbeheer) ingenomen en bekend gemaakt, en heeft zij zich gedurende deze periode zo onlogisch en onnavolgbaar gedragen, dat mijn bedrijf bij haar relaties ernstig verdacht was geraakt. Toen de Belastingdienst in een door mij gesteld ultimatum op 6 januari 1997 haar fouten niet wilde toegeven, zegden mijn relaties de samenwerking met Trading Advice op. Daarop heb ik mijn bedrijf op 7 januari 1997 moeten beëindigen.

Van de drie gemaakte fundamentele fouten heeft de staatssecretaris van Financiën (de verantwoordelijk is voor de Belastingdienst) er naderhand twee toegegeven (al koste het veel tijd, en moest ik ze met veel moeite afdwingen). En ook de derde fout kan door de staatssecretaris niet met succes verdedigd worden, omdat die in strijd is met dwingende supranationale wetgeving. Nadat de staatssecretaris eerder al twee van de drie door hem gemaakte fouten (schriftelijk) had erkend, werd hij ambivalent. In tegenspraak met zijn eerdere beweringen, en tevens in strijd met de feitelijke schriftelijke waarheid, beweerde hij later, dat er door het bestuursorgaan gaan fouten waren gemaakt.

Majesteit, u bent misleid en uw goede naam en status is misbruikt

Onder uw ogen en eveneens met uw schriftelijke instemming en medewerking is het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid “binnenskamers” in de jaren uitgegroeid tot een omvangrijke misdaad, tot een enorm misdrijf van de zijde van het openbaar bestuur en haar controleurs ten opzichte van haar bevolking. Het algemeen formele recht blijft door het opperprimaat met voeten getreden worden. Ter inschatting van de ernst van deze misdaad, kan een vergelijking met de bouwfraudeaffaire van enige jaren geleden een redelijk inzicht geven. In financiële zin gaat het conflict over beduidend minder geld (€ 50 miljoen), maar in bestuursrechterlijke en in strafrechterlijke zin zijn de gepleegde misdrijven veel omvangrijker en zeer indringend. De indringende factor wordt ingegeven door de niet juiste rol van onze vorstin, de niet juiste rol van meerdere bewindslieden die bij het conflict betrokken zijn, de niet juiste rol van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, en de niet juiste rol van andere controleurs van het openbaar bestuur.

Evenals in de bouwfraudeaffaire probeert ook deze keer de politieke elite (het kabinet en het parlement) het conflict te ontwijken. Het kabinet ging daarbij zelfs zo ver, dat bewindslieden van Financiën en de Minister-president het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid onder de goede naam en status van Hare Majesteit in de doofpot gestopt hebben.

Nooit en te nimmer had Hare Majesteit koningin Beatrix der Nederlanden door het kabinet op deze wijze bij dit conflict betrokken mogen worden.

De Minister-president heeft deze schending niet slechts toegestaan, hij heeft ook later, na mijn ernstige waarschuwingen dienaangaande, zijn verantwoordelijkheid ten aanzien van Hare Majesteit niet genomen. Hij blijft, op een wijze die in het normale omgangsverkeer niet past, zelfs tot op heden ernstig verhinderen, dat er op een juiste manier met dit conflict wordt omgegaan. Terwijl de Minister-president beweert, dat alles moet worden gedaan om problemen rondom de monarchie te voorkomen, valt het deze bewindsman zeer zwaar aan te rekenen, dat zijn zorg voor het belang van Hare Majesteit in dit conflict volledig ontbreekt, terwijl het juist zijn plicht is, om te voorkomen, dat Hare Majesteit onderwerp van discussie wordt.

Het kabinet onder leiding van de Minister-president heeft niet alleen haar zorgplicht naar mij toe verloochend, zij blijft mij zelfs bestrijden, terwijl zij weet (kan en moet weten) dat haar gedrag niet in orde is, en dat zij mij en haar bevolking ernstig blijft benadelen.

Kan of mag dit kabinet nog (langer) aanblijven

Wanneer er door meerdere bewindslieden uit dit kabinet ernstige ambtsmisdrijven zijn gepleegd, dwingende supranationale wetgeving bewust geschonden blijft, en wanneer het kabinet bovendien ook nog eens aanvaardt, dat de allerhoogste topambtenaren van de Belastingdienst ernstig corrupt zijn, dan speelt de rechtgeaarde vraag, of dit kabinet nog (langer) aan mag blijven.

Gemeten aan haar onrechtmatig gedrag en gemeten aan huidige opvattingen in het politieke veld heeft het kabinet natuurlijk geen bestaansrecht. Hoe kan dit kabinet haar gemaakte

misdrijven negeren en zelfs ontkennen, terwijl zij anderzijds deze misdrijven wel zelf op schrift heeft gesteld. Dit bestuur is volstrekt onbetrouwbaar.

Alle betrokken bewindslieden zijn uitvoerig op de hoogte

Met uitzondering van Hare Majesteit heb ik van de geadresseerden rechtstreeks één of meerdere brieven ontvangen met betrekking tot mijn waarschuwingen en tot mijn klagen aan en over de gedragingen van de genoemde bewindslieden in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid. Dit impliceert dat genoemde bewindslieden volledig op de hoogte zijn van de details in het conflict, en hun bijzondere verantwoordelijkheden dienaangaande kennen.

Het antwoord van Hare Majesteit werd verzorgd door de staatssecretaris van Financiën (W.) Bos. Deze bewindsman antwoordde tezamen met minister van Financiën Zalm per brief van 20 april 2001 in een antwoord voor en aan Hare Majesteit en in een antwoord voor en aan de Minister-president. Een kopie van deze brief is met een toelichting bijgevoegd bij deze brandbrief.

Op 19 april 2001 informeerde staatssecretaris Bos de Minister-president Kok, en hij zond de premier tevens mijn brief van 3 januari 2001 en de brief van plaatsvervangend Directeur-generaal Van Blijswijk aan mij van 22 december 2000 (deze brief is bijgevoegd bij deze brandbrief).

Op een duidelijke en juist onderbouwde wijze informeerde ik u allen, dat na de mededelingen die in de brief van 20 april 2001 aan mij gedaan waren, onmogelijk nog ontkend kon worden, dat de Nederlandse regering zich definitief had schuldig gemaakt aan onder meer zeer ernstige schendingen van wettelijke voorschriften en ook aan een schending van supranationale wetgeving, te weten het niet uitvoeren van dwingende Europese wetgeving. Ondanks mijn zeer duidelijke waarschuwingen aan het adres van bewindslieden en hun (top)ambtenaren weigerde de Nederlandse regering onder andere het vertrouwensbeginsel en de zesde Richtlijn met betrekking tot ondernemerschap voor de omzetbelasting voor ondernemingen uit het Gemeenschapsrecht uit te voeren. Met de inhoud van deze brief van 20 april 2001 diende onder dekking van de goede naam en status van Hare Majesteit het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid kennelijk voorgoed in de doofpot te zijn verdwenen. Wist u dit Majesteit?

Het bewust niet naleven van wettelijke regelgeving door de Nederlandse regering, inzake de fundamentele gegevens van mijn (toenmalig) bedrijf, is een onrechtmatige daad van het landsbestuur in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid. Helaas konden deze fouten niet anders leiden dan tot het einde van mijn bedrijf Trading Advice. Ook in het proces van de verantwoording voor haar daden, is de Nederlandse regering er niet alleen niet in kunnen slagen haar verantwoordelijkheid op te nemen, de wijze waarop de Nederlandse regering (dus u allen) mij denkt te moeten antwoorden, dient als onheus, onrechtmatig en grof gekwalificeerd te worden. Iedere fatsoensnorm wordt met voeten getreden.

Het Kabinet der Koningin

Majesteit ik maak mij ernstig zorgen, en ik hou er ernstig rekening mee, dat mijn informatie aan uw adres u nimmer heeft bereikt. Uw afkeur van corruptie maakte u nog eens expliciet duidelijk in uw kersttoespraak van 1998. Ook leek Minister-president Balkenende uw standpunt op dat punt te bevestigen, toen hij u op 10 oktober 2003 omschreef als; *“Een koningin die zich met hard en ziel inzet voor haar bevolking”*. En bij zo’n inzet past geen acceptatie van fraude en corruptie.

Derhalve kan ik mij niet voorstellen, dat u, die ook nog als perfectionist bekend staat, hebt ingestemd met de door de regering gekozen handelwijze. Hoewel medewerkers van het Kabinet der Koningin mij per telefoon nadrukkelijk hebben verzekerd, dat al mijn berichten onder uw aandacht zijn gebracht, kan ik dit niet geloven. Ik kan slechts vaststellen, dat alleen mijn brief van 3 januari 2001 ter beantwoording aan de staatssecretaris van Financiën is doorgezonden, met de funeste brief van 20 april 2001 als gevolg. Daarna zijn mijn herhaalde waarschuwingen en verzoeken om hulp aan uw adres met betrekking tot bewindslieden uit uw regering (waarvan de eerste brief aan u en de Minister-president dienaangaande reeds op 2 mei 2001 was verstuurd) en vertegenwoordigers van de Raad van State (dienaangaande mijn brief van 17 augustus 2001 aan u als voorzitter van de Raad van State en tevens aan de Minister-president) allemaal zonder serieuze reactie gebleven. Tot tweemaal toe deelde directeur Van de Pol van uw kabinet mij de kennelijke standaard tekst mede, *“dat het voor Hare Majesteit helaas niet mogelijk is verdere tussenkomst te verlenen.”* Gezien uw speciale rol in dit conflict, welke rol is vast komen te staan met uw antwoord aan mij in de brief van 20 april 2001, is dit natuurlijk bezijden de feitelijke waarheid. Het gaat in dit conflict over onrechtmatige staatsrechterlijke handelingen op het hoogste niveau, en niet over een “achter de rododendrons gekiepte bos bloemen op Koninginnedag”. Ik dien mij tevens over mevrouw Van de Pol te beklagen.

Ambtsaanvaarding ministers en staatssecretarissen

Grondwet

Ambtsaanvaarding ministers en staatssecretarissen

Art. 49. Op de wijze bij de wet voorgeschreven leggen de ministers en de staatssecretarissen bij de aanvaarding van hun ambt ten overstaan van de Koning een eed, dan wel verklaring en belofte, van zuivering af en zweren of beloven zij trouw aan de Grondwet en een getrouwe vervulling van hun ambt.

Ambtsaanvaarding kamerleden

Art. 60. Op de wijze bij de wet voorgeschreven leggen de leden van de kamers bij de aanvaarding van hun ambt in de vergadering een eed, dan wel verklaring en belofte, van zuivering af en zweren of beloven zij trouw aan de Grondwet en een getrouwe vervulling van hun ambt.

Strafrechterlijke zaken

Ten koste van alles (er werden zelfs misdrijven gepleegd) diende de door mij gemelde strafbare zaken kennelijk ver weg gehouden te worden van Nederlandse bewindslieden en kandidaat-bewindslieden. Omdat ambtenaren tegen wie een strafrechterlijk onderzoek loopt geschorst dienen te worden, en omdat personen tegen wie een strafrechterlijk onderzoek loopt (of die strafrechterlijk verdacht zijn) geen kandidaat-bewindslieden kunnen (mogen) zijn. Identiek aan de situatie op de Antillen met Anthony Godett.

Per email en gewone post van 21 mei 2003 heb ik de Algemene Rekenkamer, die een vooronderzoek uitvoerde in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid, en Minister-president Balkenende naar aanleiding van de screening van nieuwe kandidaat-bewindslieden voor het kabinet Balkenende II gewaarschuwd voor niet integere zittende bewindslieden.

Inmiddels staat onwrikbaar vast, dat er geen zorgvuldige screening heeft plaatsgevonden, want de heren Balkenende, Zalm en Donner zijn kritiekloos in het nieuwe kabinet geïnstalleerd. Blijkbaar wordt er door de politieke elite met de personen Zalm, Donner en Balkenende anders omgegaan dan met andere personen waarvan een redelijk vermoeden bestaat, dat zij strafbare zaken hebben gepleegd. De heer Balkenende was zeer uitvoerig (hij kon en moest het zijn) op de hoogte van het feit, dat hijzelf en de heren Zalm en Donner niet langer meer aan de hoge integriteiteisen, die aan kandidaatsbewindslieden gesteld worden, konden voldoen.

Op de Antillen kon op een vergelijkbare wijze Anthony Godett geen plaats innemen in de Antilliaanse regering. Waarom de Nederlandse bewindslieden een voorkeursbehandeling kregen boven andere burgers laat zich gemakkelijk raden. Maar krachtens artikel 1. van onze Grondwet is een voorkeurbehandeling niet toegestaan.

Bovendien is in het Wetboek van Strafrecht expliciet opgenomen, dat ministers geen wetten mogen schenden. Het frustreren van het proces van strafrechterlijk verantwoording, door onder meer het Openbaar Ministerie, heeft er wel toe geleid, dat enkele kandidaat-bewindslieden vooraleerst de dans ontsprongen, en ten onrechte bewindsman werden.

Misdrijven door ministers

Art. 355. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van de vierde categorie, worden gestraft de hoofden van ministeriele departementen:

3°. die beschikkingen nemen of bevelen geven of bestaande beschikkingen of bevelen handhaven, wetende dat daardoor de Grondwet of andere wetten of algemene maatregelen van inwendig bestuur van de staat worden geschonden;

4°. die opzettelijk nalaten uitvoering te geven aan de bepalingen van de Grondwet of andere wetten of algemene maatregelen van inwendig bestuur van de staat, voor zover die uitvoering wegens de aard van het onderwerp tot hun ministeriele departementen behoort of uitdrukkelijk hun is opgedragen.

Ministeriele schuld bij niet uitvoering van wetgeving

Art. 356. Met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van derde categorie worden bestraft de hoofden van ministeriele departementen aan wier grove schuld te wijten is dat de in artikel 355, onder 4°, omschreven uitvoering wordt nagelaten.

De politieke elite (de regering en het parlement) handelt, alsof de door mij beklaagde bewindslieden over een strafrechterlijke immuniteit beschikken

De Minister-president moet absolute zekerheid bieden

Het moet absoluut zeker zijn, dat bewindslieden geen strafbare zaken gepleegd hebben, omdat anders de wettelijke bodem, het draagvlak, onder het kabinet ontbreekt. De Minister-president moet expliciet (kunnen) bevestigen, dat hij en/of zijn bewindslieden zich niet schuldig hebben gemaakt aan strafbare zaken. En dat kan de premier niet, omdat ik, door de bewindslieden zelf aangeleverd, keihard onweerlegbaar schriftelijk bewijs heb, dat de Minister-president, de minister van Financiën en de minister van Justitie strafbare zaken gepleegd hebben.

Zij hebben beschikkingen genomen en bestaande beschikkingen of bevelen gehandhaafd, wetende dat daardoor de Grondwet en andere wetten, dan wel algemene maatregelen van inwendig bestuur van de staat, werden geschonden. Zij hebben opzettelijk nagelaten uitvoering te geven aan de bepalingen van de Grondwet en andere wetten, dan wel aan algemene maatregelen van inwendig bestuur van de staat, voor zover die uitvoering wegens de aard van het onderwerp tot hun ministeriele departementen behoort of uitdrukkelijk hun is opgedragen.

En de heer Balkenende weet dit heel precies.

De minister van Algemene Zaken, de Minister-president J.P. Balkenende

Wanneer het openbaar bestuur gelijk zou hebben, zoals zij beweert, dan zou het voor de heer Balkenende toch heel eenvoudig moeten zijn, om zijn gelijk en mijn ongelijk, met verwijzing naar relevante wettelijke voorschriften, aan te tonen. Maar dat doet hij niet. In plaats daarvan traineert de heer Balkenende de zaak, en gaf hij mij, als zijn laatste reacties, tot tweemaal toe een volstrekt misleidende aanwijzing. In zijn persoonlijke brieven aan mij gericht van 27 mei 2003 en 5 september 2003 (deze brieven zijn bijgevoegd bij deze brandbrief) negeert de Minister-president zijn netelige positie, en leidt hij van het hoofdthema af, door mij (vervolgens) naar de staatssecretaris van Financiën te verwijzen. Ook mijn brief van 10 juli 2003 aan de Minister-president heb ik bij deze brandbrief bijgevoegd. Mag deze Minister-president nog langer de hoogst verantwoordelijke bestuurder van Nederland zijn?

Op donderdag 11 september 2003 hield u, meneer Balkenende, tijdens een congres over waarden en normen in Hardinxveld-Giesendam een betoog over het verbeteren van omgangsvormen. Via de media kon ik van uw standpunten in deze kennis nemen.

U zei onder meer letterlijk: *“Feilloos weten we de splinters in het oog van de buurman aan te wijzen. De hand in eigen boezem steken komt veel minder voor.”* U sprak ook over

opvoedingsondersteuning om te verhinderen, dat gezinnen met kinderen in de criminaliteit dreigen af te glijden.

Naar aanleiding van uw gedrag als kamerlid en als Minister-President (in twee kabinetten) in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid dien ik vast te stellen, dat u met uw gedrag in dit conflict onmiskenbaar als crimineel bestuurder aangemerkt dient te worden. Dit impliceert, dat u zich moet hebben schuldig gemaakt aan strafrechtelijke zaken. Gemeten aan artikelen die in het Wetboek van Strafrecht zijn vermeld, bent u minimaal aan te merken als medepleger van zeer ernstige misdrijven. Het schriftelijk bewijs voor deze zeer harde beschuldiging is sluitend en reeds aan u geleverd.

Dat u voor deze misdrijven nog niet ter verantwoording bent geroepen, komt voort uit het feit, dat de twee partijen die opdracht kunnen geven tot een strafrechtelijk onderzoek naar onder meer uw misdrijven, de regering en de Tweede Kamer, u ten onrechte de hand boven het hoofd houden, in wezen houdt u uw zelf de hand boven het hoofd. Dat vertegenwoordigers uit het kabinet en het parlement ter verhinderen van een strafrechtelijk onderzoek zelf ook misdrijven dienden te plegen, hebben zij kennelijk voor lief genomen.

Omgangsvormen

In uw betoog in Hardingsveld-Giesendam erkende u, dat ook de overheid een taak heeft bij het verbeteren van de omgangsvormen. Zij dient ervoor te zorgen dat de regels gehandhaafd worden. Ook liet u weten, dat het uiteindelijk mensen zelf zijn die het verschil maken tussen een kille maatschappij en een betrokken samenleving. Waarden en normen, uw stokpaardje, zijn niets waard, wanneer er niet de juiste invulling aan wordt gegeven. En precies u, meneer Balkenende, schend op onnavolgbare wijze goede omgangsvormen en neemt plegers van misdrijven ten onrechte in bescherming.

Gemeten aan een bekende menselijke zwakte, zal uw niet juiste gedrag zijn ingegeven ter (onwettelijke) bescherming van uw eigen positie en de positie van enkele van uw ministers en staatssecretarissen alsmede hun topambtenaren. Gemeten aan wettelijke voorschriften en regels mogen u en enkele van uw collega-bewindslieden wegens gepleegde misdrijven niet langer deel uitmaken van de Nederlandse regering. In feite behoort daarmee het huidige kabinet gevallen te zijn.

Kan uw reactie per brief van 5 september 2003 fatsoenlijk genoemd worden

Zeer uitvoerig heb ik u gedetailleerd en schriftelijk op de hoogte gebracht van mijn klagen. Per brief van 10 juli 2003 verzocht ik u onder meer om een persoonlijk onderhoud ten einde een oplossing te zoeken voor een juiste afhandeling van het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid. Uw reactie bereikte mij per brief van 5 september 2003. Uw reactie is onthutsend, misleidend, clichématig en brutaal, een fatsoenlijke Minister-president onwaardig, en volstrekt onbestaand voor de “waarden en normen” Minister-president. Precies u weigert de hand in eigen boezem te steken, waartoe u anderen in uw bovengenoemd betoog nog expliciet hebt opgeroepen. Uw reactie per brief van 27 mei 2003 verdient dezelfde kwalificaties.

Op regeringsniveau kunt u niet meer spreken over een conflict tussen Trading Advice/Broersma en de Belastingdienst. U dient te spreken over de minister en de staatssecretaris van Financiën die in uw regering de verantwoording dragen voor de Belastingdienst. En u draagt als Minister-president voor hen verantwoording. Hoe durft u, Minister-president, te beweren, dat u mij niet verder behulpzaam zou kunnen zijn? Hoe durft u te beweren, dat u voortzetting van onze correspondentie niet langer zinvol acht? Hoe durft u mede te delen, dat u in het vervolg zal volstaan met kennisneming van mijn brieven? Hoe durft u, Minister-president van (vermeende) waarden en normen, die bovendien pretendeert een goed christen te zijn, mij een zo brutaal en niet gepast antwoord te geven?

Waar wetten ophouden begint de hel. Van een gewaardeerd zelfstandig vermogensbeheerder ben ik door optreden van de Nederlandse regering geworden tot een dak- en thuisloze die door de Overheid ten laste van de gemeenschap is gebracht. U en enkele van uw collega-ministers hebben het u geschonken vertrouwen op grove wijze geschaad. U bent niet in staat uw ongelijk te bekennen en uw excuses te maken. Ik roep u op om dit wel te doen en op een waardige manier met mij om te gaan.

Ik roep u, en uw ministers op, om mij op de korst mogelijke termijn uit te nodigen voor een serieus onderhoud om een gepaste oplossing te vinden voor de afhandeling van het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid. Wellicht dat u daarmee ook de Tweede Kamer der Staten Generaal en de burger mild kunt stemmen, want een Minister-president en andere bewindslieden uit de regering die (bewust) misdrijven en Majesteitsschennis plegen, dienen direct naar huis gestuurd te worden.

Wanneer u werkelijk serieus van plan bent om de criminaliteit terug te dringen, dan zou het vrijwillig opstappen van zowel u als minister Donner van Justitie en minister Zalm van Financiën een juiste geloofwaardige stap in de goede richting zijn.

Op vrijdag 10 oktober 2003 sprak u, meneer Balkenende, de gedenkwaardige woorden; *“Tegen onwaarheid is geen kruid gewassen”*. Dat geldt uiteraard ook voor uw onwaarheden.

De bijzondere rol van de minister van Financiën Zalm en zijn topambtenaren van de Belastingdienst

Het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid is begonnen onder verantwoordelijkheid van de staatssecretaris van Financiën. De twee hoogste topambtenaren van de Belastingdienst, de Directeur-generaal Thunnissen en de plaatsvervangend Directeur-generaal Van Blijswijk (beiden ook deel uitmakend van het hoogste managementteam van de Belastingdienst) hebben middels hun eigen geschriften bewezen ernstig corrupt te zijn. Zij hebben niet alleen wettelijke voorschriften genegeerd, en corrupte lagere belastingambtenaren de hand boven het hoofd gehouden, De Nationale Ombudsman van misleidende informatie voorzien, maar zij hebben ook de bewindslieden voor wie zij werken voorzien van misleidende informatie. Mede daardoor heeft de staatssecretaris van Financiën Vermeend reeds in 1996 de Tweede Kamer der Staten-Generaal onjuist geïnformeerd.

Uit de brief van 20 april 2001 is vast komen te staan, dat de staatssecretaris en de minister van Financiën niet tegen hun corrupte topambtenaren waren opgewassen. In deze brief valt ook te

lezen, dat deze bewindslieden van Financiën zowel Hare Majesteit als de Minister-president hebben misleid.

Per brief van 8 augustus 2000 gaf de Directeur-generaal mevrouw Thunnissen mij opnieuw onweerlegbaar schriftelijk bewijs van door haar gepleegde zeer ernstige fraude (misleiding die wellicht zelfs als valsheid in geschriften is te omschrijven, en het negeren van de voorschriften). Op 15 augustus 2000 diende ik daarop bij de staatssecretaris van Financiën Bos een klacht in tegen deze topambtenaar.

Op 13 september 2000 gaf staatssecretaris Bos in een persoonlijk onderhoud welke ik met de bewindsman op zijn ministerie had, zijn plaatsvervangend Directeur-generaal Van Blijswijk opdracht mijn klagen te onderzoeken. Op 22 december 2000 gaf de plaatsvervangend Directeur-generaal Van Blijswijk mij een schriftelijke aanwijzing, dat hij naar aanleiding van zijn onderzoek op het punt stond zijn staatssecretaris te misleiden. Per brief van 2 januari 2001 diende ik een klacht in tegen deze plaatsvervangend Directeur-generaal.

Per brief van 3 januari 2001 informeerde ik onder meer de Nederlandse regering (Hare Majesteit, de Minister-president en de bewindslieden van Financiën) over de door mij geconstateerde misleiding van de topambtenaar, en vroeg ik de Minister-president en de minister van Financiën hun staatssecretaris voor deze fraude te behoeden. Bij deze brandbrief is bijgevoegd een kopie van de eerste bladzijde van de brief van 3 januari 2001 met daarop de handgeschreven schriftelijke reactie van minister Zalm op mijn verzoek aan hem, om onder meer zijn staatssecretaris te ondersteunen. De minister schreef op deze bladzijde de volgende tekst;

“kan ik schriftelijk en eventueel mondeling een samenvatting krijgen van de zakelijke kern van het conflict”

Op de brief werd ook geschreven welke personen bij Financiën deze brief moesten lezen. Verder is er op de eerste pagina geschreven;

“ccDG Bel (dat is mevrouw Thunnissen), Wouter (Bos), Jacques 9/1 (dat is Van Blijswijk met datum paraaf), en “Gerrit uiteraard, ...maar weet waar je aan begint!”

Ik heb aan het handschrift niet kunnen ontdekken welke persoon minister Zalm gewaarschuwd heeft. Natuurlijk wisten de beide topambtenaren Thunnissen en Van Blijswijk al te goed, dat ze ernstig hadden gefraudeerd, en dat er iets weggestopt moest worden. En waar diende de heer Zalm voor gewaarschuwd te worden? De kopie met de handgeschreven informatie komt uit het dossier van het Ministerie van Financiën.

Via een WOB-procedure kreeg ik op 28 februari 2002 via de rechter de geschoonde schriftelijk uitleg die de plaatsvervangend Directeur-generaal per document van 22 januari 2001, naar aanleiding van de vraag van de heer Zalm over het conflict, aan de bewindsman had gestuurd. Met de tekst van dit document heeft de plaatsvervangend Directeur-generaal de heer Zalm misleid, en werd het voor mij duidelijk waarom men heeft getracht dit document voor mij verborgen te houden. De heer Van Blijswijk had zich niet aan de feitelijke waarheid gehouden, maar in het kader van een doelredentie de minister onwaarheden op de mouw gespeld.

Per brief van 5 maart 2002 liet ik de minister weten, dat ik via de rechter schriftelijk bewijs in handen had gekregen waaruit bleek, dat hij door zijn topambtenaar was misleid. Derhalve vroeg ik een persoonlijk onderhoud aan met de minister van Financiën, welk verzoek werd ingewilligd.

Samen met beleidsmedewerker Nieuwendijk van het Ministerie van Financiën bereidde ik het onderhoud met de minister voor. Want de minister kende slechts de versie van zijn topambtenaar Van Blijswijk. Begin juni 2002 werd de toezegging voor het persoonlijk onderhoud plotsklaps telefonisch ingetrokken. In plaats van het toegezegde onderhoud te houden, stuurde minister Zalm mij op 21 juni 2002 een brief waarin hij wederom mededeelt, dat er door het bestuursorgaan niets fout is gedaan (deze brief is bijgevoegd bij deze brandbrief). En daarmee herhaalde de minister van Financiën een pertinente onwaarheid, waaruit blijkt dat hij bewust handelt.

Deze onwaarheid is kinderlijk eenvoudig te herkennen, omdat de staatssecretaris eerder al twee fundamentele fouten had toegegeven, en de schending van dwingende supranationale wetgeving nog steeds bestaat. Precies deze vakminister weet toch, dat dwingende supranationale wetgeving onmiddellijk dient te worden uitgevoerd, en niet mag worden genegeerd.

Minister Zalm was tot in de kleinste details op de hoogte van alle door het openbaar bestuur gemaakte fouten, omdat zijn beleidsmedewerker Nieuwendijk, die mijn ontmoeting met de minister voorbereidde, door mij voorzien was van alle schriftelijke bewijzen van de gepleegde misdrijven. En dat waren niet alleen de misdrijven die door de topambtenaren Thunnissen en Van Blijswijk waren gepleegd, maar ook die door lagere Belastingambtenaren waren gepleegd.

Het is heel duidelijk, dat minister Zalm zijn hoogste topambtenaren van de Belastingdienst wilde beschermen, waarvan hij eerder zelf mevrouw Thunnissen als Directeur-generaal voor de Belastingdienst had voorgesteld! En natuurlijk beschermde de heer Zalm zichzelf en het kabinet, want de ontdekking en bekendwording van de door bewindslieden gepleegde misdrijven zou het wel eens het einde van het kabinet kunnen betekenen.

De hoogste topambtenaren van de Nederlandse Belastingdienst zijn corrupt

Dat de hoogste topambtenaren van de Nederlandse Belastingdienst, de Directeur-generaal en de plaatsvervangend Directeur-generaal, corrupt zijn is een zeer zware beschuldiging, die in het landsbelang onmiddellijk bewezen moet worden. Want het gaat hier tevens om de vraag, of deze topambtenaren, wanneer bewezen is dat zij onder meer hun bewindslieden hebben misleid, nog langer in hun functie kunnen blijven, of dat zij direct geschorst en wellicht zelfs ontslagen dienen te worden. Hun handelingen zijn beslist niet vrijblijvend.

Het gaat over de Directeur-generaal mevrouw Thunnissen, die eerder in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid reeds actief was als plaatsvervangend Directeur-generaal, en over de huidige plaatsvervangend Directeur-generaal de heer Van Blijswijk. Beide ambtenaren hebben hun misleidende handelingen zelf in documenten vastgelegd, waarvan één document bij deze brandbrief is bijgevoegd. Om complexiteit te vermijden,

vermeld ik bij deze brandbrief slechts één document (de brief van 8 augustus 2000 van de Directeur-generaal), terwijl er voor beide ambtenaren meerdere, door hen zelf opgestelde, bezwarende documenten in het dossier zijn.

Topambtenaar Thunnissen

In augustus 2000 wees ik het Ministerie van Financiën er nadrukkelijk op, dat zij onder meer een belangrijk geldbedrag dat mij toeviel, ten onrechte in haar kas hield. Op het ministerie wist men (men kon en diende het te weten), dat deze handeling niet was toegestaan.

Strafrechterlijk heet deze handeling **knevelarij** (**art. 366**. Wetboek van Strafrecht), en het is een ambtsmisdrijf met een zeer zware sanctie.

Knevelarij

Art. 366. De ambtenaar die in de uitoefening van zijn bediening, als verschuldigd aan hemzelf, aan een ander ambtenaar of aan enige openbare kas, vordert of ontvangt of bij uitbetaling terughoudt hetgeen hij weet dat niet verschuldigd is, wordt, als schuldig aan knevelarij, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie.

Helaas heeft op dat moment Directeur-generaal Thunnissen haar macht verkeerd aangewend (zij heeft haar macht misbruikt), met het kennelijke doel, om de tot dat moment gemaakte zeer ernstige fouten van de Belastingdienst met één pennenstreek van tafel te wegen. In haar brief van 8 augustus 2000 (deze brief is bijgevoegd bij deze brandbrief) schreef zij letterlijk;

“Ik heb uw klachten in onderzoek genomen. Mij is niet gebleken dat uw klachten gegrond zijn.”

Ook in deze situatie is kinderlijk eenvoudig te herkennen, dat mevrouw Thunnissen niet de feitelijke waarheid vermeldde. Zij wist op dat moment precies, zij moest het zeker weten na haar (vermeende) onderzoek, dat de staatssecretaris van Financiën reeds twee fouten had toegegeven, en dat de derde fout, schending van dwingende supranationale wetgeving niet met succes te verdedigen is. Onaangenaam voor mevrouw Thunnissen was het feit, dat zij zelf, in haar functie van plaatsvervangend Directeur-generaal onder staatssecretaris van Financiën Vermeend, aan De Nationale Ombudsman had toegegeven, dat de staatssecretaris van Financiën een fout had gemaakt.

Dat de Directeur-generaal met de inhoud van haar brief van 8 augustus 2000 ongecontroleerd en impulsief gehandeld heeft, laat zich vermoeden uit het feit, dat zij direct reageerde op mijn fax van 8 augustus 2000 (dus van dezelfde dag), waarin ik het Ministerie van Financiën onder meer verzocht lagere belastingambtenaren te “overrulen”. Dit kon mevrouw Thunnissen natuurlijk nooit doen, zonder daarbij haar eigen fouten te moeten erkennen. Het is duidelijk, dat mevrouw Thunnissen het door haar vermelde onderzoek nooit heeft uitgevoerd, anders was zij zeer veel narigheid en bedrog van lagere ambtenaren tegengekomen, waarop zij zeker had moeten reageren.

Een andere zeer sterke aanwijzing, dat mevrouw Thunnissen geen onderzoek heeft uitgevoerd, komt uit de brief van 31 augustus 2001 van mevrouw Neppérus (naast Thunnissen en Van Blijswijk is zij één van de leden van het hoogste managementteam van de Belastingdienst). Zij schreef:

“Van het onderzoek van het dossier door de Directeur-generaal Belastingdienst, waarnaar zij in haar brief van 8 augustus 2000 verwijst, is geen informatie weggelegd in (schriftelijke en/of digitale) documenten.”

En dat mag merkwaardig heten, want wanneer de Directeur-generaal van de Belastingdienst een onderzoek uitvoert of uit laat voeren, dan moet daar iets van terug te vinden zijn in documentvorm.

De informatie die mevrouw Thunnissen in haar brief van 8 augustus 2000 heeft vermeld is niet conform de feitelijke waarheid. Haar geschrift, dat tot enig bewijs dient, is valselijk opgemaakt met het oogmerk, om als echt en onvervalst door anderen te worden gebruikt. Wanneer de Directeur-generaal zich met dit document niet schuldig maakte aan valsheid in geschrifte, dan maakte zij zich in ieder geval schuldig aan misleiding, of wellicht vervalsing in boeken.

TITEL XII

Valsheid in geschriften, opgave van onware gegevens en schending van de verplichting gegevens te verstrekken.

Valsheid in geschriften

Art. 225. 1. Hij die een geschrift dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, valselijk opmaakt of vervalst, met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, wordt als schuldig aan valsheid in geschrifte gestraft, met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie.

Art 226. 2. Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van het valse of vervalste geschrift als ware het echt en onvervalst dan wel opzettelijk zo danig geschrift afgelevert of voorhande heeft, terwijl hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat dit geschrift bestemd is voor zodanig gebruik.

Verstrekking onjuiste gegevens

Art. 227a. Hij die, anders dan door valsheid in geschrifte, opzettelijk niet naar waarheid gegevens verstrekt aan degene door wie of door wiens tussenkomst enige verstrekking of tegemoetkoming wordt verleend, wordt, indien het feit kan strekken tot bevoordeling van zichzelf of een ander, terwijl hij weet of redelijkerwijze moet vermoeden dat de verstrekte gegevens van belang zijn voor de vaststelling van zijn of anders recht op die verstrekking of tegemoetkoming dan wel voor de hoogte of de duur van een dergelijke verstrekking of tegemoetkoming, gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of een geldboete van de vijfde categorie.

Nalaten verstrekking gegevens

Art. 227b. Hij die, in strijd met een hem bij of krachtens wettelijk voorschrift opgelegde verplichting, opzettelijk nalaat tijdig de benodigde gegevens te verstrekken, wordt, indien het feit kan strekken tot bevoordeling van zichzelf of een ander, terwijl hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de gegevens van belang zijn voor de vaststelling van zijn of eens anders recht op een verstrekking of tegemoetkoming dan wel voor de hoogte of de

duur van een dergelijke verstrekking of tegemoetkoming, gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of een geldboete van de vijfde categorie.

Topambtenaar Van Blijswijk

Topambtenaar de plaatsvervangend Directeur-generaal Van Blijswijk voerde in opdracht van staatssecretaris van Financiën Bos in de herfst van 2000 een onderzoek uit naar mijn klagen. Met de heer Van Blijswijk heb ik een tweetal besprekingen op zijn ministerie gevoerd, en speciaal voor deze topambtenaar schreef ik mijn rapport “*Dwaling, Fictie en Bedrog*” (17-11-2000), waarmee ik hem volledig op de hoogte bracht van belangrijke facetten van het conflict tot dat moment.

Per brief van 22 december 2000 liet de heer Van Blijswijk mij weten, dat ook naar zijn mening mijn klachten niet gegrond waren. Om tot deze conclusie te komen, diende hij echter wel wettelijke voorschriften te negeren, en verwees hij voor zijn vermeende gelijk zelfs naar niet meer bestaande wetgeving. Hierop diende ik per brief van 2 januari 2001 een klacht in tegen deze topambtenaar, en schreef ik mijn brief van 3 januari aan onder meer de Nederlandse regering. Eerder in deze brandbrief vermeldde ik al, dat minister Zalm per document van 22 januari 2001 door topambtenaar Van Blijswijk was misleid, en dat het door mij aangevraagde onderhoud met de minister op het laatste moment werd afgezegd.

Het hoeft geen verbazing te wekken, dat de plaatsvervangend Directeur-generaal tot dezelfde conclusie kwam als zijn Directeur-generaal. Door het niet juiste gedrag van de Directeur-generaal en andere ambtenaren van de Belastingdienst niet af te keuren, is de heer Van Blijswijk wat betreft hun daden tevens medepleger geworden. Verder heeft de heer Van Blijswijk in zijn functie van topambtenaar dermate ernstige fouten gemaakt en misleiding gepleegd, dat ook hij niet meer op zijn belangrijke positie te handhaven is.

De beide topambtenaren Thunnissen en Van Blijswijk hebben bewust hun bewindslieden, de staatssecretaris en de minister van Financiën, misleid, en mevrouw Thunnissen zorgt er thans persoonlijk voor, dat ik nieuw geïnstalleerde bewindslieden op Financiën niet meer rechtstreeks kan informeren over het lijk in de kast van hun voorgangers.

De rol van de minister van Justitie

Voor de rol van de minister van Justitie in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid verwijs ik naar de aan deze brandbrief toegevoegde brief van 30 juli 2003 aan minister Donner. In deze brief worden de gedragingen van het Openbaar Ministerie in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid op hoofdlijnen vermeld. De minister liet mij weten, dat hij meer tijd nodig heeft voor het beantwoorden van mijn brief. Ook zijn beleidsmedewerker Yarikan liet mij weten, dat de beantwoording van mijn brief meer tijd vergt, omdat de zaak nog intern dient te worden afgestemd (deze brief en email zijn bijgevoegd bij deze brandbrief). Uitstel ligt voor de hand, omdat de minister (Korthals) zichzelf in de problemen heeft gebracht, door mij, na mijn verzoek aan hem om een strafrechterlijk onderzoek naar hoge ambtsdragers in te stellen, per brief van 16 mei 2002 (deze brief is bijgevoegd bij deze brandbrief) ten onrechte naar de politie te sturen.

Want zo'n aanwijzing is tegen de wettelijke voorschriften. En tevens omdat hij mij per brief van 3 oktober 2002 (Donner) voor een tweede maal de verkeerde kant opstuurde, door mij te adviseren een artikel 12 procedure op te starten inzake strafrechtelijke vervolging van hoge ambtsdragers. Opnieuw was dat een niet juiste aanwijzing, omdat zij tegen de wettelijke voorschriften was. In feite was het zelfs misleiding.

Ik wijs u er nadrukkelijk op, dat mijn aangifte van strafbare zaken, die ik uiteindelijk met veel tegenwerking van politie en justitie bij een hoofdofficier van Justitie gedaan heb, momenteel bij de Hoge Raad der Nederlanden ligt. Met betrekking tot hoge ambtsdragers zal de Hoge Raad niets anders kunnen besluiten, dan mijn aangifte van strafbare zaken niet ontvankelijk te verklaren. Dit komt omdat een opdracht, om een onderzoek naar strafbare zaken tegen hoge ambtsdragers uit te voeren, alleen bij koninklijk besluit genomen kan worden. En zowel de Nederlandse regering als de Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft, na mijn verzoek, zo'n opdracht geweigerd.

Alleen in uitzonderingsgevallen bemoeit de minister zich met op zichzelf staande strafzaken. Het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid lijkt mij duidelijk een op zichzelf staande strafzaak te zijn geworden. In die gevallen kan de minister leden van het Openbaar Ministerie overigens wel een aanwijzing geven. Dat is dan een opdracht hoe ze moeten handelen in die strafzaak. Normaliter vraagt de minister in zo'n geval eerst het College van procureurs-generaal om advies. Dat geeft in dit conflict een serieuze complicatie, omdat de voorzitter van het College van procureurs-generaal medeverdachte (medepleger) geworden is. Als de minister uiteindelijk besluit om het Openbaar Ministerie een aanwijzing te geven, dan krijgt de rechter daarover alle informatie. Per slot van rekening is het dan de rechter die uiteindelijk beslist wat er met een strafzaak gebeurt. Als de minister besluit om iemand niet strafrechtelijk te vervolgen, dan moet hij het parlement daarover informeren. Ik heb de minister per brief van 30 juli 2003 gevraagd of hij zelf vindt, of hij nog minister van Justitie kan blijven, en ik heb hem verzocht zelf de Tweede Kamer te informeren over zijn niet juist functioneren in het genoemde conflict.

Rest mij in deze brandbrief omtrent mijn aangifte te vermelden, dat ik met mijn rapport "*Daderspoor*" op 16 oktober 2002 aangifte gedaan heb tegen 39 personen. De lijst met namen van plegers heb ik gekopieerd uit mijn aangifterapport;

Lijst met namen van plegers

Lijst met namen van plegers, doen plegers, medeplegers of personen die anderzijds en mogelijksterwijs gedwongen zijn mede te plegen, en anderzijds medeplichtigen.

Per datum van het uitbrengen van het rapport op 16 oktober 2002:

bewindslieden

oud Minister-President:	Wim Kok
oud minister van Financiën:	Gerrit Zalm
oud minister van Binnenlandse Zaken:	Klaas de Vries

oud minister van Justitie:

Benk Korthals

oud staatssecretaris van Financiën:

Willem Vermeend

oud staatssecretaris van Financiën:

Wouter Bos

Ministerie van Financiën

Directeur-Generaal van de Belastingdienst:

Jenny Thunnissen

plv. Directeur-Generaal van de Belastingdienst:

Jacques van Blijswijk

directeur verbruiksbelastingen:

Guus van Norden

beleidsmedewerker

Toon de Ruiter

beleidsmedewerker

Klaske Moree

beleidsmedewerker

H.A. Wagenaar

beleidsmedewerker

L.J. Lengkeek

beleidsmedewerker

Ellie Vrouwenvelder

beleidsmedewerker

Willem Velthuisen

beleidsmedewerker

Jos Nieuwendijk

Belastingdienst/Ondernemingen Goes

hoofd van de eenheid:

Henk Raspe

vakgroepcoördinator omzetbelasting

Fred Tromp

beleidsmedewerker

H. Mulder

beleidsmedewerker

Camiel Weering

beleidsmedewerker

Ger Adriaansen

beleidsmedewerker

Charles Erentreich

beleidsmedewerker

Humphry Wessels

beleidsmedewerker

Theo Droste

beleidsmedewerker

Jan Boer

beleidsmedewerker

H. van Klinken

beleidsmedewerker

S. van den Berg

beleidsmedewerker en fraudecoördinator

Louk Oostvogels

De Nationale Ombudsman

oud ombudsman:

Marten Oosting

medewerker:

Gert Mense

medewerker:

mevr. Van der Vlis

Tweede Kamer der Staten-Generaal

oud kamerlid CDA:

Jan Peter Balkenende

kamerlid CDA:

Henk de Haan

oud fractie medewerker:

Sybrand Van Haersma Buma

Raad van State

voorzitter en lid:

Hirsch Ballin

ambtenaar van staat:

R.E.A. Matulewicz

Openbaar Ministerie

voorzitter college procureurs-generaal

J. de Wijkerslooth de Weerdesteijn

fraudeofficier:

Fred van Es

teamchef Recherche Walcheren

Andre de Bree

Deze lijst met namen dient nog te worden aangevuld.

Medeplichtig aan een strafbaar feit.

Op 8 oktober 2003 was er een opmerkelijk optreden van de minister van Justitie in de media. De heer Donner reageerde verontwaardigd op beschuldigingen in de Gay Krant en in de Panorama, dat er een topambtenaar van zijn departement seks zou hebben gehad met minderjarige jongens.

"Er is nog geen spoor van rook, laat staan vuur", liet de heer Donner weten. *"Ik kan niet zeggen, of er iets of niets aan de hand is"*, aldus de bewindsman. *"Ik moet eerst aanwijzingen hebben dat er iets aan de hand is, anders kan ik niets. En er is nog niet een begin van bewijs."* Minister Donner was laaiend op deze bladen, omdat die volgens hem met het verhaal mensen bezoedelen, zonder dat daar volgens hem enig spoor van bewijs voor is. Hij noemde het riooljournalistiek.

De bewindsman vindt dat de Gay Krant en Panorama hun informatie moesten overleggen.

"Het is uiterst dubieus dat ze zeggen: we hebben de informatie maar je krijgt het niet van ons." Als het inderdaad zo is, dat de bladen meer weten over een misdrijf, dan moeten ze daarvan aangifte doen, meent hij. *"Anders zijn ze mogelijk medeplichtig."*

Minister Donner was duidelijk niet onder de indruk van het argument, dat de bewijzen bij de notaris zouden liggen. *"Dat suggereert achtenswaardige informatie die er misschien helemaal niet is."* Media die de naam van de hoge ambtenaar publiceren zonder daar bewijs bij te leveren kunnen rekenen op juridische procedures, zo liet de heer Donner verder nog weten.

Met dit optreden maakte de minister van Justitie zich schuldig aan opportunistisch gedrag en schijnheiligheid, en maakt hij zich volstrekt ongeloofwaardig. Gelijke gevallen dienen gelijk behandelt te worden. De bewindsman liet weten, dat hij eerst aanwijzingen, een spoor van rook, nodig heeft, om in actie te komen. Hij vroeg om een spoor van bewijs. Hij vond, dat de publicisten hun informatie aan hem moeten overleggen.

Zijn optreden is precies omgekeerd aan zijn gedrag in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid. Ik kan de minister al jarenlang schriftelijke bewijzen in handen stellen in een hellevuur van misdrijven, met dichte versluierende rook van de Overheid, gepleegd door hoge ambtsdragers en (top)ambtenaren en hun controleurs, waarbij de minister stevast weigerde om in actie te komen. Ook met enkele van die bewijzen die reeds in zijn bezit waren

(via onder meer mijn aangifte en documenten van de regering zelf), wenste hij deze bewijzen kennelijk niet te kennen. De minister waarschuwde, dat wie kennis heeft van een misdrijf of van misdrijven, daarvan aangifte moet doen om te voorkomen, dat ze zelf medeplichtig worden. Deze stelling is juist, maar dat geldt dan tevens voor veel personen in dienst van de Overheid die bewust boven op het deksel van deze doofpot in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid blijven zitten.

Natuurlijk geldt deze stelling ook voor de minister van Justitie, en voor zijn collega-bewindslieden. Maar daar hoor ik de minister niet over. Hoewel ik reeds geruime tijd (oud)bewindslieden, (top)ambtenaren en controleurs publiekelijk beschuldig van het plegen van misdrijven, en ik zonder uitzondering naam en functie van deze mensen noem, heeft deze minister mij nog nooit geadviseerd hiermee te stoppen, om een juridische procedure te voorkomen. Dat lijkt volstrekt logisch, omdat ook deze minister de schijn blijft wekken, om het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid in de doofpot te willen houden.

F. Vogelpest, geboren op 24 april 2003

In de affaire “Vogelpest” kan vastgesteld worden, dat ambtelijke molens niet altijd langzaam hoeven te draaien (of is dit schijn?). Binnen korte tijd werd er in deze zaak een strafrechterlijk onderzoek opgestart, stelde de Tweede Kamer de staatssecretaris van Financiën schriftelijke vragen, en gaf de staatssecretaris snel antwoord. Bij zijn beantwoording wees de staatssecretaris er met nadruk op, dat het idee en de uitvoering van de truc met het sof-nummer kwam van een Limburgse belastinginspecteur, en dat niemand op het Ministerie van Financiën vooraf van deze truc afwist. Ook gaf de staatssecretaris toe, dat de toegepaste truc tegen de regels was, en dat er maatregelen genomen zouden worden. De Kamer bleef rustig, en de staatssecretaris kwam met deze vorm van valsheid in geschrifte vooraleerst goed weg. In het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid ligt dat allemaal gevoeliger, omdat de fraude, de integriteitschendingen, de misleiding en de misdrijven in de uitvoeringssfeer regelrecht op het conto komen van de bewindslieden en de topambtenaren van de Belastingdienst bij Financiën, volledig zij volledig worden gedekt door de Nederlandse regering.

Ook de gepleegde fraude, integriteitschendingen, misleiding en de misdrijven in de controlerende sfeer komen uit “Den Haag” (waaronder de Tweede Kamer der Staten-Generaal). De hoogste bewindslieden, de hoogste ambtenaren, en de hoogste controleurs zijn erbij betrokken. Slechts hierin kan de reden liggen voor de heftige tegenwerking bij de opheldering en de verantwoording van het ten gronde liggend conflict. En deze tegenwerking gaat heel ver.

De minister van Binnenlandse Zaken en integriteitszaken

Ook de minister van Binnenlandse Zaken en integriteitszaken heb ik geïnformeerd en te hulp gevraagd. De minister antwoordde mij per brief van 19 september 2002 (deze brief is bijgevoegd bij deze brandbrief) dat hij niets voor mij kan doen. En dat bevreemd mij, want

het beheersen van de criminaliteit en het verschaffen van veiligheid zijn topprioriteiten voor het ministerie van Binnenlandse Zaken. De minister van Binnenlandse Zaken is tevens verantwoordelijk voor een goed functionerende Nederlandse politie (ik kon bij de politie niet eens aangifte doen van strafbare zaken). Hier heeft de minister mij toch wat uit te leggen.

Daarbij wil de minister de kwaliteit van de politieorganisatie en het politiepersoneel bevorderen, en ervoor zorgen dat de politie haar taken adequaat uitvoert. Ik voel mij door de minister ten onrechte weggestuurd. Het gaat toch over moedwillige samenspanning en misleiding in het genoemde conflict. Het gaat toch over ambtelijke organen die via listige kunstgrepen of samenweefsel van verdichtingen expliciete wettelijke bepalingen omzeilen of overtreden.

En dat is voor iedere burger onveilig. Ik verzoek u uw standpunt te heroverwegen en geen medepleger te zijn.

Minachting voor de belangen van haar burgers door de Nederlandse regering

Waar de Nederlandse burger gehouden is aan de haar opgelegde wettelijke verplichtingen, dan geldt deze verplichting, zo er al een verschil gemaakt zou mogen worden, zeker vanwege hun voorbeeldfunctie, voor de hoogste vertegenwoordigers in de Nederlandse regering. In het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid heeft de Nederlandse regering mij niet alleen mijn wettelijk recht ontnomen, zij handelt zelf naar hartelust en willekeur door wettelijke voorschriften eenvoudig te negeren. Politiek Den Haag blijkt daadwerkelijk een netwerk van mensen te zijn die elkaar ook bij gepleegde misdaden de hand boven het hoofd houden. In alle geledingen van het politieke spel blijken handlangers van de misdrijven plegende bewindslieden te zitten. Handlangers die (wellicht) met uitzicht op een mooie positie uit de huidige banencarrousel bereid zijn, om gevraagd of ongevraagd wat illegale hand- en spandiensten te verlenen. Ook illegale hand- en spandiensten vanuit de politiek. Politieke partijen zijn ten slotte opgericht om invloed uit te oefenen, en er wordt voor gezorgd, dat hun mensen overal zitten. Bovendien moeten partijen een baan zoeken voor bestuurders die zijn afgebrand. Anders krijgen ze wellicht nooit meer iemand die zijn nek uit wil steken.

Door het optreden van de Haagse politieke elite in het genoemd conflict is de gehele gemeenschap gedupeerd, en blijkt ons bestuursstelsel te zijn verworpen tot een onwettig ritueel. Heeft LPF'er Nawijn dit ritueel bedoeld? Het blijkt politiek Den Haag niets te interesseren, haar minachting voor het volk lijkt grenzeloos.

De controleorganen van de Nederlandse regering en de Raad van State

De absolute weigering van alle Nederlandse controlerende organen om de Nederlandse regering te controleren is niet te tolereren. Daarbij is de wijze waarop deze controleorganen zich aan haar verplichtingen hebben onttrokken zeer verontrustend te noemen. De door mij bedoelde controleorganen zijn;

De Tweede Kamer der Staten Generaal (vaste kamercommissie voor Financiën en de commissie voor de Verzoekschriften) en haar kamervoorzitter.

De Nationale Ombudsman, destijds de heer M. Oosting

De Algemene Rekenkamer onder president mevrouw S. Stuiveling

Het Openbaar Ministerie onder leiding van de heer De Wijkerslooth met betrekking tot strafbare handelingen.

De Raad van State

De Tweede Kamer der Staten Generaal

De vaste kamercommissie voor Financiën liet zich in 1996 op eenvoudig te herkennen wijze (gewillig) misleiden door staatssecretaris van Financiën Vermeend, hoewel zij zich wel afvroegen, of het verhaal klopte.

In 2000 reageerde de Tweede Kamer niet juist op mijn rapport “*Causaliteit*”.

In 2001 reageerde de commissie voor de Verzoekschriften in het geheel niet op mijn brief van 3 januari 2001.

Mijn rapport “*Koninklijk bedrog*” bezorgde ik op 20 november 2001 bij alle fracties van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Rik Hindriks (PVDA) meldde mij destijds, dat mijn rapport over door bewindslieden Bos en Zalm gepleegde fraude bij de PVDA onmiddellijk in de vuilnisbak werd gegooid, en dat andere partijen dat ook deden. De heer Hindriks (oud-kamerlid) leek daarmee gelijk te hebben. Op één uitzondering na reageerde niemand van de politiek partijen, en kennelijk alle fracties waren mijn rapport kwijt. De kamervoorzitter stuurde mijn rapport op 13 december 2001 door naar de vaste Commissie voor Financiën van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Deze commissie liet op 21 december 2001 weten, dat zij niets wilde doen, en eventuele stappen aan individuele leden over zou laten.

Alleen de heer Dijsselbloem van de PVDA reageerde per brief van 28 januari 2002. Hij heeft de inhoud van mijn rapport “*Koninklijk bedrog*” kennelijk niet begrepen, want hij sloot zich zonder meer aan bij de conclusies van het Ministerie van Financiën.

Kamerlid De Haan (CDA)

Op 3 december 2001 delegeerde kamerlid Balkenende, als nieuwe eerste man van het CDA, op zijn rondtour door Nederland (ik ontmoette hem die dag in Middelburg) mijn klagen aan kamerlid De Haan. Op 9 december 2001 stuurde de heer Balkenende mij een email met de mededeling, dat hij tevens de heer S. van Haersma Buma op de zaak zette. (deze email is bijgevoegd bij deze brandbrief). De heer Buma deelde mij onmiddellijk mede, dat hij geen zin had om twee uur lang in mijn documenten te lezen!

Op 12 december 2001 had ik een bespreking met kamerlid De Haan bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal. De reactie van de heer De Haan was nog merkwaardiger, omdat de heer De Haan ook nog zijn kamergenoten bedrogen heeft. In mijn rapport “*Koninklijk bedrog*” (20-11-2001) had ik ook een aanbeveling gedaan voor een onafhankelijk onderzoek door specialisten in bestuursrecht, fiscaal recht en strafrecht. In een zwaar intimiderend onderhoud (in het rokersgedeelte van de kantine van de Tweede Kamer) stak de heer De Haan voor mij (niet-roker) zijn beide armen in de lucht en verzuchtte; “*Koninklijk bedrog, meneer Broersma, wat*

mot ik er mee?” Onderzoeken meneer De Haan was mijn antwoord, het liefst door een onafhankelijke onderzoekscommissie.

“Er komt zeker geen onderzoek meneer Broersma, ik heb de heren Zalm en Bos vanmiddag nog gesproken. Uw zaak is voor de Tweede Kamer kapot.”

Ik legde de heer De Haan uit waarom mijn zaak voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal zeker niet kapot was, en ik zegde hem toe mijn bevindingen dienaangaande op schrift te stellen. Ik deed dit in mij rapport *“Daadwerkelijk fraude of frustraties van een vermeende klokkenluider?”* (21 januari 2002). De heer De Haan heeft in tegenspraak tot zijn stellige toezegging, dit rapport niet ingeleverd bij de Commissie voor de Verzoekschriften der Tweede Kamer der Staten-Generaal. Hij heeft dit rapport bewust voor de commissie achtergehouden. Als bewijs voor deze harde beschuldiging is aan deze brandbrief een emailconversatie met kamerlid Van Dijke (van 14 maart 2002) bijgevoegd. De commissievoorzitter Apostolou (PVDA) had de heer Van Dijke reeds toegezegd onmiddellijk aandacht aan de kwestie te zullen besteden, en hij wachtte op mijn rapport. De heer Balkenende is op 18 maart 2002 schriftelijk op de hoogte gebracht van het bedrog van zijn partijgenoot De Haan. De heer Balkenende heeft hierop naar mij toe nooit gereageerd.

In de Tweede Kamer der Staten-Generaal waren alle fracties door mij gewaarschuwd. Alle fracties hebben mijn rapport *“Koninklijk bedrog”* ontvangen. Maar niemand wilde kennelijk de hete aardappel toegeschoven krijgen. Uit mijn vele pogingen om kamerleden omtrent dit zeer ernstige conflict te alarmeren, haal ik er twee naar voren. Dit betekent niet, dat de twee expliciet genoemde kamerleden alleen stonden met hun weigering dit probleem op te pakken. Want ook belogen en negeerden mij bijvoorbeeld de oud kamerleden Te Veldhuis en De Vries (VVD), Halsema (Groen Links) wilde geen tijd voor deze zaak vrijmaken, en vond haar partij te klein om een onderzoek te doen. Willem van der Velden (LPF) was als enige zo loyaal om mijn treinkaartje naar Den Haag te vergoeden. Maar ik herhaal, de door mij genoemden kamerleden waren beslist niet alleen.

De heer De Wit (Socialistische Partij) vond dat ik mijn beschuldigingen niet kon bewijzen, zonder bewijzen gezien te hebben, en zonder er zelfs naar bewijzen te vragen. Hij *“bepaalde zelf wel wat hij doet”* liet hij per email op 9 en 25 januari 2002 weten. Ik noem de heer De Wit expliciet, omdat hij reeds in een parlementaire onderzoekscommissie zat, en omdat hij de staatssecretaris van Financiën kamervragen stelde inzake de kwestie *“Vogelpes”*. Hij weet dus hoe dat moet.

De heer Dittrich noem ik expliciet, omdat ook zijn opstelling in het geheel niet valt te tolereren, en hij bovendien nog een opvallende daad stelde. Op 28 november 2001 maakte de heer Dittrich namens D66 bekend, dat het Openbaar Ministerie een ongelooflijke blunder had begaan door niet te beseffen, dat het frauduleus gedrag in de bouwfraudezaak de Nederlandse rechtsorde ernstig heeft geschokt. De schikking ademt naar mening van D66 de schijn van klassenjustitie.

Ik begrijp niet dat de heer Dittrich D66 in dit conflict te klein vindt om de regering te controleren, zoals hij mij mededeelde. Wat een flauwe smoes. Per brief van 17 februari 2003

stelden de leden Dittrich en Van der Laan nog wel vragen over de HBO-fraude, waarop de minister antwoordde.

De emailcorrespondentie met de heren De Wit en Dittrich is bij deze brandbrief bijgevoegd. De heer De Haan (CDA) en heer Dittrich (D66) waren kennelijk (mede) verblind door potentieel regeringspluche. Daarin zijn ze in ieder geval wel geslaagd.

Ik vind het te betreuren, dat kamervoorzitter Weisglas mij voor dit belangrijke conflict niet wilde ontvangen, en dat hij vindt dat alles goed gelopen is (brief 27 juni 2002). Het ging en gaat in dit conflict toch ook niet goed in “zijn kamer”.

Door het onheuse gedrag van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is er ook afwijzend en ontwijkend gereageerd op mijn verzoek om De Nationale Ombudsman op zijn functioneren te controleren.

De Nationale Ombudsman

Niet alleen in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid is gebleken, dat De Nationale Ombudsman, wanneer het gaat om gepleegde misdrijven door de hoogste bestuurders, niet meer is dan een bliksemafleider voor het opperprimaat. Ook de heer Oosting, de ombudsman in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid, heeft niet willen concluderen, dat het hoogste bestuur wettelijke voorschriften en supranationale wetgeving aan haar laars had gelapt, en dat zij de aan haar voorgeschreven procedures niet (goed) heeft uitgevoerd.

Ook voor mevrouw Thunnissen, de huidige Directeur-generaal van de Nederlandse Belastingdienst, maar destijds nog plaatsvervangend Directeur-generaal onder staatssecretaris van Financiën Vermeend, was de Ombudsman uitermate vriendelijk en vergevingsgezind, terwijl hij haar wel geconfronteerd had met een door de staatssecretaris van Financiën gemaakte en erkende belangrijke fout. Haar gelogen excuus voor deze fout (blijkt uit documenten) vond de Ombudsman kennelijk ook aanvaardbaar.

De Nationale Ombudsman maakte zijn bevindingen middels zijn beslag van bevindingen (eindconclusie) wereldkundig via internet. Daarmee viel niet meer te ontkennen, dat De Nationale Ombudsman zijn werk niet alleen niet goed had gedaan, maar ook dat hij misleidende informatie had vertrekt over het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid. Die misleiding viel niet toevallig in het voordeel van het opperbestuur en in mijn nadeel. Valt er te ontkennen, dat ombudsman Oosting, in de wetenschap dat hij kennis droeg van strafbare zaken en er niets mee deed, medepleger is.

Algemene Rekenkamer

Mijn eerste drie rapporten die bij Algemene Rekenkamer bezorgd waren (4-12-2002), zijn vreemd genoeg, bij haar kwijtgeraakt. De Algemene Rekenkamer heeft mij op meer punten verbaasd. Ter beoordeling van mijn klagen over de Nederlandse regering heb ik de Algemene Rekenkamer voorzien van de meest uitvoerige documentatie met betrekking tot het niet juist functioneren van het kabinet, het parlement, het Openbaar Ministerie, en de Raad van State.

Deze documentatie is gebundeld in de rapporten “Geen spoor van berouw” en “Geweigerde controle” ten behoeve van het vooronderzoek van de rekenkamer.

Vertegenwoordigers van de Algemene Rekenkamer hebben maandenlang hun uiterste best gedaan, om mij het vermoeden te geven, dat zij het liefst niets met dit conflict te maken wilden hebben, en dat zij zeker geen stelling wilden nemen tegen de Nederlandse politieke elite. Op het moment dat ik de Algemene Rekenkamer tijdens haar vooronderzoek verzocht formateur Balkenende te waarschuwen voor niet integere kandidaat-bewindslieden, werd mij een mogelijke (echte) weigeringgrond voor een kritische opstelling ten opzichte van de politieke elite duidelijk. De president van de Algemene Rekenkamer mevrouw Stuiveling bleek ministerkandidaat voor Financiën van de PVDA te zijn. Ze was kandidaat van informateur Bos (PVDA) en zij was kandidaat verantwoordelijk bewindsman voor Directeur-generaal Thunnissen (ook PVDA), die beiden door mij ernstig beschuldigd zijn van het plegen fraude en het plegen van strafbare zaken. Dat laat onmiddellijk een gebrek aan onafhankelijkheid van de president van de Algemene Rekenkamer vermoeden (ongewenste verwevenheid, onvoldoende afstand). Het was voor mij dan ook geen verrassing meer, dat mevrouw Stuiveling mij per brief van 23 juli 2003 liet weten, na het vooronderzoek niet eens een diepgaand onderzoek te overwegen. Als reden gaf zij hiervoor op, dat de Algemene Rekenkamer geen onderzoek doet in individuele gevallen (het is maar wat je een individueel geval noemt).

De persoonlijk assistente van mevrouw Stuiveling mevrouw De Haan liet mij weten, dat er geen onderzoek kwam, omdat het beoordelen van wettelijke voorschriften een kwestie van interpreteren is, en daar hadden wij een meningsverschil. Op dat punt zou de Algemene Rekenkamer dan van mening moeten zijn, dat er door onder meer de Nederlandse regering geen regels zijn overtreden.

Mevrouw Stuiveling schreef in haar brief van 23 juli 2003 (deze brief is bijgevoegd bij deze brandbrief) ook letterlijk;

“Het dossieronderzoek dat wij verricht hebben op het door u aangeleverde materiaal is er, zoals eerder met u afgesproken, uitsluitend op gericht geweest om te beoordelen of er aanleiding is een nader onderzoek te overwegen naar de wijze waarop het ministerie van Financiën omgaat met meldingen van klachten en integriteitschendingen. Die aanleiding hebben wij, zoals gezegd, niet aangetroffen.”

Met deze conclusie heeft mevrouw Stuiveling een geldig argument, om (toch) een onderzoek te houden, genegeerd, en bovendien vermeldde zij een onwaarheid. Want uit de haar bekende documenten uit mijn rapporten valt twijfelloos op te maken, dat onder meer bij het Ministerie van Financiën (waarvoor zij kandidaat-minister was!) op een totaal verkeerde wijze wordt omgegaan met meldingen van klachten en integriteitschendingen. Wanneer een gerenommeerd opsporingsorgaan als de Algemene Rekenkamer dat niet heeft kunnen ontdekken, dan hebben medewerkers van dat orgaan zich daarvoor zelf aan misdrijven schuldig moeten maken.

Bovendien dragen meerdere medewerkers van de Algemene Rekenkamer kennis van de zeer belangrijke strafbare zaken, die in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid

door meerdere overheidsdienaren zijn gepleegd (en waarvan zij tevens de schriftelijke bewijzen in hun bezit hebben), waarvan zij aangifte hadden behoren te doen. Op deze wijze hadden deze medewerkers eveneens kunnen voorkomen, dat zij als medeplegers herkend zouden worden, zoals nu wel het geval is.

Het Openbaar Ministerie onder leiding van de heer De Wijkerslooth met betrekking tot strafbare handelingen.

Mijn brief aan onder meer Hare Majesteit en enkele van haar bewindslieden van 3 januari 2001 had ik ook naar de Rijksrecherche gestuurd. Directeur Pijl van dit orgaan deelde mij mede, dat een aanvraag voor een strafrechterlijk onderzoek door de Rijksrecherche niet door een burger gedaan kan worden. Hij adviseerde mij mijn verzoek aan de heer De Wijkerslooth, de voorzitter van het College van procureurs-generaal, te richten. Per 14 maart 2001 richtte ik mijn verzoek aan de heer De Wijkerslooth, en ik verzocht hem tevens om mij te ontvangen, om mij in staat te stellen om mijn relaas te doen. Op 2 mei 2001 stuurde ik de voorzitter een herinnering, omdat hij nog niet op mijn verzoek had gereageerd, en omdat ik van mening was, dat deze zeer ernstige zaak snel opgepakt diende te worden.

Op 8 mei 2001 reageerde het College van procureurs-generaal (deze brief is bijgevoegd bij deze brandbrief). Het College gaf duidelijk te kennen, dat zij mij klagen had begrepen. De inhoud van de brief, waarin geweigerd werd een strafrechterlijk onderzoek in te stellen, kenmerkt zich door drie opmerkingen die ik hier weergeef;

“Het behoort in kwesties als de onderhavige in beginsel niet tot de mogelijkheden om een persoonlijk gesprek te voeren met de voorzitter of andere leden van het College van procureurs-generaal. Gelet op de inhoud van uw brief, het onderwerp van het conflict en de wegen die u reeds heeft bewandeld om tot een oplossing te komen acht ik een dergelijk gesprek in dit geval niet zinvol.”

“Gelet op de wijze waarop een groot aantal controlerende instanties zich reeds met de kwestie hebben beziggehouden en hierover een oordeel hebben uitgesproken en ik voorts uit uw brief niet kan afleiden dat er sprake is van strafbare feiten, acht ik het niet opportuun om in het onderhavige geval een Rijksrechercheonderzoek te laten plaatsvinden.”

“Gelet op het bovenstaande en gelet op de omstandigheid dat uw klachten met name het Ministerie van Financiën betreft kan het College niet nader bijdragen aan een door u gewenste oplossing. Ik hoop dat u na lezing van deze brief hiervoor begrip heeft.”

Het lijkt een gewoonte te zijn van overheidsinstellingen die in het nauw zijn geraakt, om hun documenten op te stellen (te vervuilen) met niet ter zake doende gegevens, en het hoofdthema niet zakelijk te benaderen, teneinde een quasi serieuze reactie te geven, die alleen maar dient ter afleiding en ter vertraging. Zo is het ook in de brief van het College van procureurs-generaal. Voor het strafrechterlijk traject is het volstrekt onbelangrijk, of er reeds eerder in het bestuursrechterlijk traject aandacht aan de zaak is besteed. Zeker het College van procureurs-generaal dient dit te weten, waardoor haar niet juiste reactie is te kwalificeren is als boze opzet. Na de weigering om een strafrechterlijk onderzoek in te stellen door het College van procureurs-generaal, informeerde ik de minister van Justitie (Korthals) en andere

bewindslieden van de Nederlandse regering (Minister-president Kok, minister van Financiën Zalm, staatssecretaris van Financiën Bos, en minister van Binnenlandse Zaken De Vries) per brief van 11 maart 2002 over deze weigering van het College, en verzocht ik de minister van Justitie zelf om een strafrechterlijk in te stellen in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid. De weigering van de minister van Justitie om dit te doen is te lezen bij *“de rol van de minister van Justitie”*.

De Raad van State

De Raad van State is een orgaan met twee petten op. Een pet voor een adviserende rol voor de Nederlandse regering en een rechtsprekende rol in conflicten tussen de Overheid en één van haar burgers. Wanneer welke pet gedragen wordt kan worden bepaald door opportunistisch spelregels te kiezen, die alleen door de Raad van State bepaald worden. In feite is deze raad een gevaarlijk staatsorgaan. Met mij zijn meerdere rechtsgeleerden van mening, dat dit orgaan soms ronduit onbetrouwbaar is. Opvallend vallen haar betwiste uitspraken en beschikkingen in gevoelige zaken altijd uit in het voordeel van het bestuursorgaan, kennelijk omdat de Raad voor een belangrijk deel bestaat uit oud-kamerleden die in het kader van vriendjespolitiek bij dit orgaan een baantje toebedeeld hebben gekregen. De rechtsprekende voorzitter in mijn WOB-procedure was de heer Hirsch Ballin, een vorige minister van Justitie. En dat heb ik gemerkt.

In een WOB-procedure in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid diende de Raad van State te bepalen, of de staatssecretaris van Financiën inzake het WOB reglement al dan niet terecht had besloten, om mij informatie uit een document te weigeren.

De Raad van State oordeelde, dat mijn uitleg (toepassing) van het reglement juist was, en dat de staatssecretaris mij middels zijn redenering de gevraagde informatie niet had mogen onthouden. Toch kreeg ik niet de door mij gevraagde informatie, waarop ik dus recht zou hebben.

Want op dat moment zette de Raad van State in deze procedure plotsklaps twee petten gelijktijdig op. Zij bedacht voor de staatssecretaris van Financiën een truc om de door mij gevraagde informatie te weigeren, en paste deze truc onmiddellijk toe. En dat kan en mag natuurlijk niet. Zij was dus in haar functie van onpartijdige rechtspreker ineens geworden tot handlanger (adviseur zou een te chique woord zijn) van de staatssecretaris. En dat was om twee redenen bedrog.

Allereerst had de staatssecretaris deze verweerwijze niet zelf in de procedure ingevoerd, maar werd zij ingevoerd door de Raad van State. Dit is niet toegestaan. De staatssecretaris kon deze truc in deze fase van het proces niet meer invoeren, daarom moest de Raad van State helpen. Omdat de Raad van State deze truc in de laatste fase van het proces had ingevoerd, bestond er voor mij geen beroep meer tegen deze redenering. Tegen de redenering van de truc van Raad van State had ik mij anders met een geldige argument succesrijk kunnen verweren. Dit was duidelijk een onkiesse handelwijze van de Raad van State.

Zowel de Raad van State (de oud-minister) als de staatssecretaris van Financiën logen tegen mij over de inhoud van het door mij opgevraagde stuk. Dit blijkt uit informatie die mevrouw Thunnissen eerder in 1998 aan De Nationale Ombudsman had verstrekt. Een leugenaar dient een goed geheugen te hebben.

Geen weg terug

Er bleek in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid voor het opperprimaat geen weg terug meer te zijn zonder te erkennen, dat ze het eerder helemaal compleet fout had gedaan. Terwijl mijn bedrijf volstrekt in orde was, en aan alle haar voorgeschreven fundamentele voorwaarden voor het ondernemerschap voldeed, pleegden bestuurders, en dat is al helemaal niet te begrijpen, zonder reden bewust karaktermoord op mijn persoon, pleegden zij schending van mijn goede naam en mijn persoonlijkheid. Haar optreden is zonder uitzondering op raadselachtige wijze angstaanjagend, en doet sterk denken aan de werken van de schrijver Franz Kafka.

Er werd steeds meer pressie uitgeoefend, en er werd van nog meer personen volstrekt ten onrechte loyaliteit verwacht. Ook dat is misdadig.

Sam Broersma
Zoutelande

Directie Bedrijfsvoering en Beleid Klantbehandeling Belastingdienst

S. Broersma
Timmermanstraat 30
4374 AS Zoutlande

Uw brief (Kenmerk)
03-01-2001

Ons kenmerk
BBKB 2001-00156 M

Inlichtingen
mr. W. Velthuisen
T 070 342 7196
F 070 342 7941
E w.velthuisen@minfin.nl

Onderwerp
Brief aan Hare Majesteit

Geachte heer Broersma,

Op 3 januari 2001 heeft u een brief geschreven aan Hare Majesteit en een aantal bewindslieden waaronder de Minister van Financiën en mijzelf. Uw brief is door zowel het Kabinet der Koningin als de Minister-President ter beantwoording aan mij overgedragen. Ik beantwoord uw brief mede namens de Minister van Financiën.

In uw brief stelt u diverse zaken aan de orde over uw meningsverschil met verschillende overheidsinstellingen. Tevens doet u een verzoek tot het spoedig beëindigen van uw, volgens u, onwaardige positie.

In uw brief stelt u de volgende punten aan de orde:

- Verwijt aan de Belastingdienst tot het begaan van drie fouten, waardoor uw relaties er in januari 1997 voor hebben gekozen geen zaken meer te doen met Trading Advice;
- Verzoek aan de Directeur-Generaal Belastingdienst tot het schorsen van twee hoge ambtenaren van de Belastingdienst Goes;
- Klacht tegen de Directeur-Generaal Belastingdienst.

Deze punten zijn behandeld in de brief van de plaatsvervangende Directeur-Generaal Belastingdienst, d.d. 22 december 2000 (BBKB 2000-00356 M). Samengevat wil ik daar nog de volgende opmerkingen bij maken.

In het bedrijfsleven in het algemeen en in uw branche waarschijnlijk in het bijzonder is voor het verstrekken van kapitaal en opdrachten slechts bepalend het vertrouwen dat de verstrekkende/opdrachtgevende partij heeft in de persoon, het vakmanschap en de kwaliteit van de organisatie van de opdrachtnemer. Deze factoren zijn immers beslissend voor de vraag of de opdrachtnemer het product of de dienst zal leveren welke hij heeft toegezegd. Ook zal de rechtsvorm waarin de opdrachtnemer zijn activiteiten verricht vanuit een oogpunt van aansprakelijkheid bij niet/onvoldoende leveren een punt van overweging voor een

kapitaalverstreker/opdrachtgever zijn. Ten slotte speelt bij de keuze van een opdrachtnemer de door te berekenen prijs uiteraard een rol.

De juridische verhouding tussen de opdrachtnemer en de Belastingdienst is echter voor een kapitaalverstrekker/opdrachtgever niet relevant. Of, en zo ja, hoeveel belasting de opdrachtnemer moet betalen, wordt bepaald door de fiscale kwalificatie van zijn activiteiten. Die kwalificatie is louter een zaak tussen de Belastingdienst en hem en wordt bepaald binnen de kaders van wet- en regelgeving en rechtspraak.

Naar mijn mening kan daarom in redelijkheid niet worden gesteld dat de, volgens u onjuiste, standpuntbepaling van de Belastingdienst/ Ondernemingen Goes inzake de fiscale kwalificatie van uw activiteiten bepalend is geweest voor de opstelling van uw relaties.

Ik volg u niet in de conclusie dat de ambtenaren van de Belastingdienst/ Ondernemingen Goes zich te uwen aanzien onzorgvuldig en onheus hebben gedragen. Evenmin is mij gebleken dat door controlerende ambtenaren bij u verwachtingen zijn gewekt welke bij het opleggen van de aanslag omzetbelasting en de ambtshalve uitspraak op uw bezwaarschrift gehonoreerd hadden moeten worden. Wel kan ik mij voorstellen dat het voor u verwarrend was dat de, naar uw zeggen aan u bekend gemaakte, opvatting van een controlerend ambtenaar niet zonder meer wordt gevolgd door de tot beslissing bevoegde hogere ambtenaar.

Het feit dat de Belastingdienst/Ondernemingen Goes en u het niet eens zijn geworden is geen reden om (ambtenaren van) de Belastingdienst/ Ondernemingen Goes aan wangedrag schuldig te achten.

Ik ben derhalve van mening dat er geen aanleiding is de heren Raspe en Tromp wegens buitengewoon ernstig wangedragen te schorsen en een onderzoek tegen hen in te stellen. Zij zijn er niet de oorzaak van dat u Trading Advice hebt moeten staken. Evenmin hebben zij zich onzorgvuldig tegenover u gedragen door de discussie over het verschil in opvatting tussen de Belastingdienst/ Ondernemingen Goes en u eenzijdig te beëindigen toen bleek dat het verschil niet viel te overbruggen.

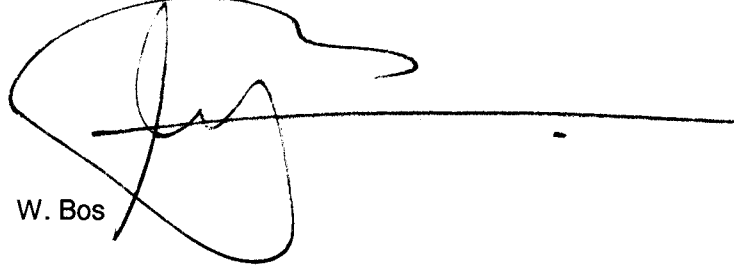
Ik ben van mening dat mevrouw Thunnissen op basis van de op het ministerie bekende gegevens in redelijkheid tot de conclusie kon komen dat de Belastingdienst/Ondernemingen Goes te uwen aanzien niet onzorgvuldig heeft gehandeld en dat schorsing van de heren Raspe en Tromp niet aan de orde was. De kwalificatie van haar brief aan u als "onwettig" onderschrijf ik dan ook niet. Voor een berisping van mevrouw Thunnissen door mij bestaat derhalve geen grond.

De in uw brief genoemde punten geven mij geen aanleiding het eerder door de heer Van Blijswijk ingenomen standpunt in zijn brief van 22 december 2000 te herzien. Gezien deze redenen zijn de verdenkingen van fraude jegens ambtenaren van de Belastingdienst niet gegrond.

Tenslotte doet u een beroep op het beëindigen van uw situatie. De enige die een einde kan maken aan deze situatie en start voor een 'nieuw leven' kan maken, bent uzelf.

Ik wens u toe dat u de kracht daartoe vindt.

DE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized loop followed by a horizontal line extending to the right.

W. Bos

cc.: -Hare Majesteit

-Minister-President

Toelichting bij brief 20 april 2001

Op het document van 20 april 2001 ontbreekt een datum. Omdat ik het document op 20 april ontvangen heb, heb ik het de datum van 20 april 2001 gegeven.

De brief van 20 april 2001 is een bijzondere en belangrijke brief in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid, en in de relatie openbaar bestuur naar haar burgers. De bijzondere factor wordt ingegeven door het feit, dat deze brief (tevens) het antwoord is van Hare Majesteit en de Minister-president op mijn brief van 3 januari 2001, en dat met de inhoud van de brief van 20 april 2001 een zeer ernstig misdrijf is gepleegd. De inhoud van de brief is (mede) het antwoord van het hoofd van de Nederlandse regering en het is (mede) het antwoord van de premier van het kabinet. Het zou overbodig moeten zijn om te vermelden, dat deze allerhoogste vertegenwoordigers van het openbaar bestuur volledig integer dienen te zijn.

Dat ik deze voorwaarde van absolute integriteit expliciet opmerk, vindt zijn reden in het feit, dat zowel Hare Majesteit als de Minister-president zich met de inhoud van de brief hebben schuldig gemaakt aan het verstrekken van misleidende informatie omtrent de feitelijke op schrift vast gelegde waarheid in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid. Tevens is er, met de bedoeling om zich aan wettelijke voorschriften en bestendig beleid te onttrekken, verwezen naar niet (meer) bestaande wetgeving.

Uit de schriftelijke feitelijke waarheid blijkt, dat het document van 20 april 2001, dat tot enig bewijs dient, valselijk is opgemaakt met het oogmerk, om als echt en onvervalst door anderen te worden gebruikt.

Hare Majesteit spreekt altijd de waarheid

Het woord en schrift van Hare Majesteit mag nimmer (bewuste) onwaarheden bevatten. Ook wanneer het onaangenaam is, dient de vraag beantwoord te worden, of Hare Majesteit en de Minister-president zich met hun handelen hebben schuldig gemaakt aan valsheid in geschrifte. Wanneer Hare Majesteit en de Minister-president zich met dit document niet schuldig maakten aan valsheid in geschrifte, dan maakten zij zich in ieder geval schuldig aan misleiding, en ook dat is een misdrijf.

Bewust handelen

Het mag nooit uitgesloten worden, dat iemand onbewust niet juiste gegevens in een document vermeldt. Konden de niet juiste standpunten in de brief van 20 april 2001 per ongeluk zijn ingenomen? Zowel Hare Majesteit als de Minister-president zijn er door mij meerdere keren op gewezen, dat de informatie die zij met hun brief van 20 april 2001 bekend hebben gemaakt, in strijd is met de feitelijke waarheid en met de wettelijke voorschriften en met bestendig beleid.

Zowel Hare Majesteit als de Minister-president hebben daarop nagelaten hun niet juiste informatie te corrigeren. Hiermee stel ik, dat zij bewust vasthouden aan de door hen ingenomen niet juiste standpunten.

De niet juiste en misleidende informatie uit de brief van 20 april 2001

De conclusie uit de inhoud van de brief van 20 april luidt, samengevat, dat het openbaar bestuur geen fouten heeft gemaakt in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid. Deze conclusie is in strijd met de feitelijke waarheid en in strijd met standpunten van de staatssecretaris van Financiën die eerder door hem zijn ingenomen. Op verschillende momenten heeft de staatssecretaris van Financiën drie belangrijke fundamentele fouten gemaakt rondom het ondernemerschap van mijn bedrijf Trading Advice (beleggingsadviezen en vermogensbeheer). Daarnaast heeft de staatssecretaris ook het vertrouwensbeginsel geschonden. De staatssecretaris van Financiën heeft, toen hij met zijn gemaakte fouten werd geconfronteerd, twee van de drie fundamentele fouten toegegeven, waarmee de conclusie uit de inhoud van de brief van 20 april 2001, dat er door het openbaar bestuur geen fouten zijn gemaakt, alleen al om die reden niet juist kan zijn.

De staatssecretaris heeft gecorrigeerd, dat hij Trading Advice (eerder) ten onrechte haar ondernemerschap had ontnomen.

De staatssecretaris heeft gecorrigeerd, dat hij (eerder) ten onrechte de fiscaal technische duiding van de activiteiten van Trading Advice voor de omzetbelasting had veranderd.

De staatssecretaris heeft nog niet gecorrigeerd, dat hij Trading Advice tegen de feitelijke omstandigheden in, tegen wettelijke voorschriften en tegen supranationale wetgeving in, haar ondernemerschap voor de omzetbelasting heeft ontnomen.

De staatssecretaris heeft niet gecorrigeerd, dat hij inzake Trading Advice/Broersma het vertrouwensbeginsel heeft geschonden.

Het vertrouwensbeginsel en een schoolvoorbeeld van fraude

De behandelende inspecteur heeft in een controlerapport vastgelegd, en later heeft hij dit nog twee maal bevestigd, dat er voor Trading Advice sprake was van een volwaardig ondernemerschap. Dit betekent, dat er sprake was van ondernemerschap voor de inkomstenbelasting en ondernemerschap voor de omzetbelasting. Dit is een cruciaal gegeven. Merkwaardig genoeg heeft daarna de staatssecretaris van Financiën Trading Advice alleen haar ondernemerschap voor de omzetbelasting ontnomen, hetgeen fiscaal technisch volstrekt onmogelijk is. Maar ook de motivatie die de staatssecretaris van Financiën voor deze daad gaf is niet conform de feitelijke waarheid. Bovendien maakte het ondernemerschap voor de omzetbelasting deel uit van de standpunten uit het vertrouwensrapport. Mededelingen die zijn gedaan in een controlerapport zijn in rechte beschermd, en daar valt ook het vertrouwensbeginsel onder.

Tijdens het onderzoek dat plaatsvervangend Directeur-generaal Van Blijswijk voor de staatssecretaris van Financiën Bos in het najaar van 2000 uitvoerde stelde deze topambtenaar vast, dat het vertrouwensbeginsel door de staatssecretaris geschonden was. Daarover bestaat geen enkele twijfel. Om die schending weg te werken, haalde de heer Van Blijswijk een wel heel merkwaardige truc uit. De topambtenaar negeerde de wettelijke voorschriften die het vertrouwensbeginsel vormen, en hij ging voor een casus uit 1995 voorschriften hanteren die in 1992 ophielden te bestaan.

In zijn brief van 22 december 2000, die ook aan de Minister-president werd meegezonden (zie toegevoegd document van 19 april 2001) probeerde de heer Van Blijswijk een draai aan de feitelijke waarheid te geven door te beweren, dat het, in 1995, nog steeds zo geweest zou zijn, dat mededelingen die zijn gedaan in een controlerapport, een voorlopig standpunt van de inspecteur zouden inhouden. Maar dat is niet waar. In 1995, en ook nu, verkondigen mededelingen die zijn gedaan in een controlerapport het definitieve standpunt van de inspecteur. Desalniettemin schreef de heer Van Blijswijk o.a. de volgende woorden in zijn brief;

“Van een voorlopig standpunt is sprake wanneer tijdens een controle of in het verslag van de controle een standpunt wordt ingenomen. Bij het opleggen van een aanslag neemt de inspecteur gemotiveerd het definitieve standpunt in. Dat laatste standpunt is bepalend voor de rechtsverhouding tussen belastingplichtige en de Belastingdienst. Alleen als een belastingplichtige in redelijkheid erop mocht vertrouwen dat het voorlopig standpunt ook het definitieve zou zijn is de inspecteur gehouden aan dat voorlopig standpunt”.

Deze handelwijze waarmee verwezen wordt naar niet meer bestaande wetgeving heet ronduit fraude.

De fraude zet zich door in de brief van 20 april 2001 van Hare Majesteit en de Minister-president

In andere bewoordingen komt het verwijzen naar niet meer bestaande wetgeving in de brief van 22 december 2001 terug in de brief van 20 april 2001. In de brief wordt vermeld;

“Evenmin is mij gebleken dat door controlerende ambtenaren bij u verwachtingen zijn gewekt welke bij het opleggen van de aanslag omzetbelasting en de ambtshalve uitspraak op uw bezwaarschrift gehonoreerd hadden moeten worden. Wel kan ik mij voorstellen dat het voor u verwarrend was dat de, naar uw zeggen aan u bekend gemaakte, opvatting van een controlerend ambtenaar niet zonder meer gevolgd wordt door de tot beslissing bevoegde hogere ambtenaar.”

Naast dit schoolvoorbeeld van fraude, het verwijzen naar een wet die, op het moment van de afhandeling, reeds jaren niet meer bestond, staat de brief van 20 april 2001 van Hare Majesteit, de Minister-president, en de minister en staatssecretaris van Financiën vol met misleidende informatie. De inhoud van de brief is in wezen niet meer dan een bedrieglijk verhaal. Heet het een regelrechte schande, dat Hare Majesteit en de Minister-President zo, door de staatssecretaris en de minister van Financiën, bedrogen werden?

Fraude is een verzamelwoord voor dubieuze handelingen en voorstellingen. Onder fraude vallen onder meer de volgende handelingen: misleiding, het op arglistige wijze opwekken van onjuiste voorstellingen bij een ander, vervalsing van administratie, ontduiking van de voorschriften, het in strijd handelen met de bedoeling van de (belasting)wet, met de feiten knoeien, bedrieglijk te werk gaan, enz.

ministerie van Financiën

Directie Bedrijfsvoering en Beleid Klantbehandeling Belastingdienst

Kabinet der Koningin
t.a.v. afdeling WRV
Postbus 20016
2500 EA 's-Gravenhage

Datum
19 APR. 2001

Uw brief (Kenmerk)
REK 01.000209

Ons kenmerk
BBKB 2001-00158M

Inlichtingen
drs. E.R. Rodenhuis
T 070 342 7196
F 070 342 7907
E e.r.rodenhuis@minfin.nl

Onderwerp
Brief van de dhr. S. Broersma Trading Advice

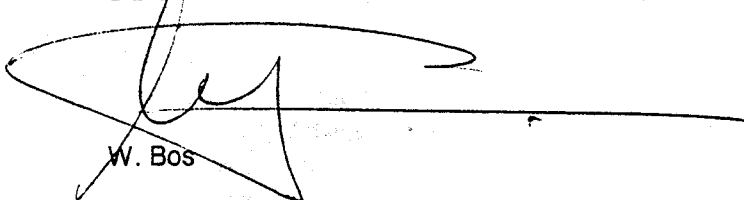
Hare Majesteit de Koningin,

Bijgaand treft U mijn reactie, welke in opdracht van U is gegeven, op de brief van de heer S. Broersma d.d. 3 januari 2001.

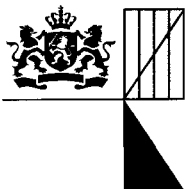
Tevens zijn de volgende brieven toegevoegd:

- Brief van dhr. S. Broersma d.d. 3 januari 2001;
- Brief van de directeur Bedrijfsvoering en Klant Behandeling Belastingdienst aan de dhr. S. Broersma d.d. 22 december 2000.

DE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN,

W. Bos

Minister-President
Ministerie van Algemene Zaken

Postadres
Postbus 20001
2500 EA Den Haag

Bezoekadres
Binnenhof 19, Den Haag

Telefoon
+31 70 308 1965

Fax
+31 70 356 4683

Datum
27 mei 2003

Kenmerk
456117/455497

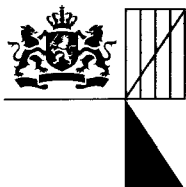
De heer S. Broersma
Timmermanstraat 30
4374 AS ZOUTELANDE

Geachte heer Broersma,

Hierbij bevestig ik de ontvangst van uw brieven, waaronder een brief van 6 mei 2003. U vraagt daarin mijn aandacht voor de afwikkeling van het conflict dat Trading Advice/Broersma heeft met de belastingdienst. Daar het een conflict met de belastingdienst betreft is de staatssecretaris van Financiën de eerstverantwoordelijke bewindspersoon voor dit onderwerp. Ik wil u dan ook naar hem verwijzen.

De MINISTER-PRESIDENT,
Minister van Algemene Zaken,

mr. dr. J.P. Balkenende

Minister-President
Ministerie van Algemene Zaken

Postadres
Postbus 20001
2500 EA Den Haag

Bezoekadres
Binnenhof 19, Den Haag

Telefoon
+31 70 308 1965

Fax
+31 70 356 4683

Datum
5 september 2003

Kenmerk
458679/458702

De heer S. Broersma
Timmermanstraat 30
4374AS ZOUTELANDE

Geachte heer Broersma,

Uw nadere brieven, beide gedateerd 10 juli 2003, heb ik in goede orde ontvangen. Nogmaals vraagt u mijn aandacht voor de afwikkeling van het conflict dat Trading Advies/Broersma heeft met de belastingdienst. In uw brief geeft u verder aan ontevreden te zijn met mijn beantwoording bij brief met kenmerk 456117/455497 van 27 mei 2003. Van uw opvattingen hieromtrent heb ik kennisgenomen.

Naar aanleiding van uw brief stel ik vast dat ik u verder niet behulpzaam kan zijn. Voortzetting van deze correspondentie acht ik dan ook niet zinvol. Ik zal in het vervolg volstaan met kennisneming van uw brieven.

De MINISTER-PRESIDENT,
Minister van Algemene Zaken,

mr. dr. J.P. Balkenende

deze brief is mede in het landsbelang niet vertrouwelijk

Zoutelande, 10 juli 2003

aan Minister-president J.P. Balkenende hoogstpersoonlijk

Geachte heer Balkenende,

Ik heb uw persoonlijke brief aan mij van 27 mei 2003 met uw kenmerk 456117/455497 in goede orde ontvangen, en ik ben hoogst verbaasd over de inhoud van deze brief. Uw reactie in de brief, waarmee u duidelijk herkenbaar een valse voorstelling van zaken geeft op het conflict en op mijn documenten waaronder de brief van 6 mei 2003 alsmede de reden waarom ik u heb benaderd, is ogenschijnlijk niet in orde.

In relatie tot mijn brief van 6 mei 2003 is uw reactie duidelijk te herkennen als desinformatie, kennelijk bedoeld als een afleidingsmanoeuvre in plaats van het geven van een serieuze reactie. Uw reactie is onaanvaardbaar en uw handelen is volstrekt onwaardig voor een Minister-president, voor een regeringsleider die bovendien een belangrijke voorbeeldfunctie heeft.

Met uw niet juiste gedrag hebt u, gezien mijn vele juist onderbouwde waarschuwingen aan uw adres, willens en wetens een pijler onder onze democratische rechtsorde weggeslagen en het wezen van de rechtsstaat aangetast, door mij (in uw functie van Minister-president) als burger van de staat der Nederlanden de bescherming van de wet te onthouden en te blijven onthouden. Het is onweersprekelijk dat net zoals iedere burger ook de Overheid geen wetten mag overtreden. En precies dat is gebeurd. In uw brief gaat u daar in het geheel niet op in. Waarom niet, waarom handelt u zo raar?

Zo vermeldt u in uw brief van 27 mei 2003 volstrekt ten onrechte dat ik (primair) uw aandacht zou hebben gevraagd voor de afwikkeling van het conflict dat Trading Advice/Broersma heeft met de belastingdienst. Dat is evenwel niet juist. Zo'n verzoek aan aandacht en hulp deed ik reeds per brief van 3 januari 2001 aan uw voorganger Minister-president Kok, waarbij de heer Kok zelf de staatssecretaris van Financiën verzocht voor hem te antwoorden. Dit leidde tot de brief van 20 april 2001. Uw advies om mij (opnieuw) tot de staatssecretaris van Financiën te wenden is een ernstige miskenning van de ernst van het conflict, en wordt door mij als een verwerpelijke afleidingsmanoeuvre herkend. U dient er zich, als integer te achten hoogste bestuurder in het land, toch van doordrongen te zijn, dat het (vooral) u niet is toegestaan om een kwestie die u wordt voorgelegd te traineren, om een kwestie slepende te houden.

Hoewel een conflict met de belastingdienst ten gronde ligt aan het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid, valt alleen al uit mijn brief van 6 mei 2003 duidelijk te lezen dat ik u (in wezen richtte ik mijn brief aan Hare Majesteit) om een geheel ander reden heb benaderd.

De integriteit van de Kroon (Hare Majesteit) en de integriteit van het landsbestuur (de Nederlandse regering) is door u geschonden, en wordt door u (onnodig lang) geschonden gehouden.

Uw reactie laat onmiddellijk herkennen, dat zij niet aansluit bij de realiteit van de dag en de feiten uit het conflict, zoals deze feiten schriftelijk vastliggen in het dossier Trading Advice/Broersma zoals dat bij uw departement aanwezig is, zoals dat minimaal aanwezig moet zijn. Er valt niet anders te concluderen, dat u bewust en pertinent weigert om op een juiste wijze om te gaan met door de Nederlandse regering gepleegde misdaden (waaronder misdrijven) in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid. Het betreft misdaden die ik Hare Majesteit en u opnieuw onder de aandacht bracht met o.a. mijn brief van 6 mei 2003.

Een weldenkend mens die de casus (het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid) zou beoordelen, kan ogenblikkelijk de kern van de zaak en de reden van de niet realistische inhoud van uw brief van 27 mei 2003 herkennen. Willens en wetens, omdat ik al zo vaak gewaarschuwd heb, heeft de Nederlandse regering, zich bedienend van leugens en bedrog, zich niet aan de regels gehouden, en o.a. nationale en supranationale regelgeving bewust naast zich neergelegd, dan wel overtreden. Dit is een welhaast onovertreffbaar misdrijf dat een regering kan plegen.

De volgende consequentie zou de reden kunnen zijn voor uw niet juiste reactie in uw brief, en het herhaaldelijk niet juiste optreden van de minister van Financiën Zalm.

Gemeten aan huidige algemeen aanvaarde opvattingen in bestuurlijk Nederland op het hoogste niveau, kan en mag er voor u als Minister-president en voor minister van Financiën Gerrit Zalm wegens gepleegde integriteitschendingen geen plaats meer zijn in het huidige kabinet. U bent beide kennelijk niet opgewassen tegen de zwaar corrupte topambtenaren Thunnissen (Directeur-generaal van de Belastingdienst) en Van Blijswijk (plaatsvervangend Directeur-generaal van de Belastingdienst) op het Ministerie van Financiën. Ook de staatssecretaris van Financiën (in meerdere personen) bleek dat niet te zijn. Met mevrouw Thunnissen bleek de heer Zalm in 2000 zelf zijn paard van Troje te hebben binnengehaald. *(Na een tienjarige oorlog werd Troje door list genomen en verwoest.)* U hebt zich allen knollen voor citroenen laten verkopen door deze topambtenaren.

In uw brief van 20 april 2001 vermeldt u (de Minister-president) zeer ernstige onwaarheden. Deze brief is geschreven door de staatssecretaris van Financiën (Bos), mede in naam van de minister van Financiën (Zalm), in antwoord voor en aan Hare Majesteit en in antwoord voor en aan de Minister-president (Kok). In uw brief van 20 april 2001 concludeert u samengevat,

dat de Overheid geen fouten heeft gemaakt in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid. In zijn persoonlijke brief aan mij van 21 juni 2002 benadrukte de (demissionaire) minister van Financiën Gerrit Zalm mij nog maar eens in sprookjesvorm, dat (samengevat) er door de Overheid echt geen fouten zijn gemaakt.

Dat er door de Overheid geen fouten zouden zijn gemaakt is een uiterst merkwaardige en absoluut niet juiste conclusie, ook al omdat de staatssecretaris van Financiën zelf al twee zeer ernstige fiscaal technische (hoofd)fouten, die hij vrijwillig en volstrekt onnodig had gemaakt, reeds heeft toegegeven. Ook zijn derde blunder, schending van supranationale wetgeving (in dit geval de Europese bepaling de zesde Richting op het gebied van de omzetbelasting) en het negeren van door hem gesignaleerde en in documenten vastgelegde feitelijkheden, kan hij niet met succes verdedigen.

Toelichting bij de door de staatssecretaris van Financiën gemaakte fouten.

Nadat de staatssecretaris van Financiën op 3 april 1995 mijn bedrijf Trading Advice ten onrechte haar ondernemerschap voor de belastingdienst ontnomen had, herstelde de staatssecretaris deze fout zeven maanden later door op 2 november 1995 het volledige ondernemerschap van Trading Advice ongeclausuleerd in een controlerapport te vermelden. Uit deze daad van de staatssecretaris was voor mijn bedrijf ernstige schade ontstaan.

Helaas misleidde de staatssecretaris van Financiën (Vermeend) per brief van 17 december 1996 de Tweede Kamer der Staten-Generaal door niet juiste gegevens aan de Tweede Kamer te verstrekken en door relevante informatie voor de Tweede Kamer achter te houden.

Per bericht van 2 november 1995 (controlerapport) meldde de staatssecretaris van Financiën tegen de voorschriften en de feitelijkheden in het conflict in, dat hij de fiscaal technische duiding “vermogensbeheer” van de activiteiten van Trading Advice voor de omzetbelasting had veranderd in “bemiddeling”. Op 8 juni 1998 erkende de staatssecretaris van Financiën deze fout en gaf hij te kennen dat hij de fiscaal technische duiding in 1995 ten onrechte had veranderd van “vermogensbeheer” in “bemiddeling”. Ook uit deze daad van de staatssecretaris was voor mijn bedrijf ernstige schade ontstaan.

Twee fiscaal technische (hoofd)fouten heeft de staatssecretaris van Financiën dus reeds onweerlegbaar toegegeven. Uw mededeling in uw brief van 20 april 2001 en de mededeling in de brief van 21 juni 2002 van Gerrit Zalm als zouden er door de Overheid geen fouten zijn gemaakt in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid, kan gezien het toegeven van, alleen al, deze twee fouten door de staatssecretaris onmogelijk op waarheid berusten.

Het is evenwel nog duidelijker. Hoewel de staatssecretaris van Financiën weigert zijn derde gemaakte (hoofd)fout te erkennen, kan hij zijn daarbij ingenomen foute standpunt niet met

succes verdedigen. Zijn standpunt dat er voor dienstverlener Trading Advice wel sprake was van ondernemerschap voor de inkomstenbelasting, maar dat er gelijktijdig geen sprake was van ondernemerschap voor de omzetbelasting is niet alleen in strijd met de feitelijke omstandigheden, het is tevens in strijd met de wet op de omzetbelasting “68 en de Europese bepaling “de zesde Richtlijn”. Zeer opvallend is de inhoud van de brief van 10 februari 1997 van de staatssecretaris van Financiën. In dit document deelt de staatssecretaris mede, dat er voor mijn bedrijf Trading Advice geen sprake van ondernemerschap voor de omzetbelasting zou zijn geweest, maar weerlegt hij (geheel juist) ook zijn eigen motivatie om Trading Advice haar ondernemerschap voor de omzetbelasting te ontnemen. En dat is een ambivalent handeling van de staatssecretaris.

Deze drie zeer belangrijke fiscaal technische hoofdfouten betekenden naast het volstrekt onbegrijpelijke gedrag van ambtenaren rondom die fouten, waarvoor de staatssecretaris van Financiën ook verantwoordelijkheid draagt, de inleiding van het einde van mijn bedrijf Trading Advice. Mijn bedrijf was door dit gedrag van de staatssecretaris van Financiën bij haar relaties en in de markt verdacht geraakt. Toen de staatssecretaris zijn fouten niet wilde toegeven, heb ik door de feiten gedwongen mijn bedrijf op 7 januari 1997 helaas moeten beëindigen.

Het bewust misleiden en het bewust negeren van voorschriften alsmede het negeren van wetgeving heet bestuursrechterlijk fraude en is strafrechterlijk een misdrijf

Fraude is een verzamelwoord voor dubieuze handelingen en voorstellingen. Onder fraude vallen onder meer de volgende handelingen: misleiding, het op arglistige wijze opwekken van onjuiste voorstellingen bij een ander, vervalsing van administratie, ontduiking van de voorschriften, het in strijd handelen met de bedoeling van de (belasting)wet, met de feiten knoeien, bedrieglijk te werk gaan, enz.

Bewust misleiden is een misdrijf, het Wetboek van Strafrecht laat daar geen enkele twijfel over bestaan. Het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid staat bol van door overheidsdienaren gepleegde misdrijven. De Nederlandse regering, waaraan u meneer Balkenende momenteel leiding geeft, heeft zich onmiskenbaar met de inhoud van haar brief van 20 april 2001 strafrechterlijk aan zeer ernstige misdrijven schuldig gemaakt. Bestuursrechterlijk heet het dat de Nederlandse regering heeft gefraudeerd.

Allereerst is de conclusie in de brief dat er door overheidsdienaren in het genoemde conflict geen fouten zouden zijn gemaakt niet juist. De staatssecretaris van Financiën heeft dat door het toegeven van twee gemaakte belangrijke fouten (zie hiervoor) zelf bevestigd.

Volstrekt onbegrijpelijk is het verwijzen naar niet (meer) bestaande voorschriften (beleid) om een vermeend (gewenst) gelijk er door te drukken. Deze handeling is een schoolvoorbeeld van pure fraude. Ik zal het u duidelijk toelichten.

Op 13 september 2000 had ik een persoonlijk onderhoud met staatssecretaris van Financiën Wouter Bos op zijn ministerie. De staatssecretaris zei mijn klagen zeer serieus te nemen, en hij gaf topambtenaar Van Blijswijk opdracht een onderzoek in te stellen. Dat plaatsvervangend Directeur-generaal van de Belastingdienst Van Blijswijk en niet de

Directeur-generaal Thunnissen deze opdracht van de staatssecretaris kreeg ligt in het feit, dat ik tegen deze topambtenaar Thunnissen een klacht had ingediend wegens misleiding en het negeren van de voorschriften.

Tijdens zijn onderzoek ontdekte de heer Van Blijswijk naast de, hiervoor in deze brief genoemde, fiscaal technische fouten onder meer, dat de staatssecretaris van Financiën naast het gelijkheidsbeginsel ook het vertrouwensbeginsel had geschonden. Mede door de schending van het vertrouwensbeginsel was het voor de staatssecretaris onmogelijk geworden om zijn gemaakte fouten met enige kans op succes te verdedigen.

Om de staatssecretaris onder zijn schending van het vertrouwensbeginsel uit te kunnen laten komen, introduceerde de heer Van Blijswijk per brief van 22 december 2000 een (niet toegestane) truc in het conflict. Als topambtenaar op het Ministerie van Financiën en belangrijke adviseur van de staatssecretaris van Financiën produceerde hij zeer grof bedrog. In mijn brief aan u (Minister-president) van 3 januari 2001 heb ik u hiervoor reeds gewaarschuwd, en heb ik de Minister-president (Kok) en de minister van Financiën (Zalm) nadrukkelijk gevraagd hun staatssecretaris van Financiën bij te staan tegenover de corrupt gebleken topambtenaar Van Blijswijk.

Tot 1992 was het zo, dat met een verslag van een controle (b.v. een boekenonderzoek) door de Belastingdienst een voorlopig standpunt werd ingenomen, welk standpunt nog door een tot beslissing bevoegde hogere ambtenaar bevestigd diende te worden. Omdat dit een onwerkbaar situatie was, werd deze werkwijze in 1992 nog onder de vorige Directeur-generaal van de Belastingdienst Van Lunteren veranderd. Vanaf dat moment gelden mededelingen gedaan in een controlerapport als het definitieve standpunt van de inspecteur (van de staatssecretaris). De mededelingen die mij middels het controlerapport van 2 november 1995 zijn gedaan, als mede de opmerking van de inspecteur op 15 oktober 1996 persoonlijk, dat de bevindingen in het controlerapport gevolgd moeten worden zijn dus in rechte te beschermen definitieve standpunten van de staatssecretaris. Per brief van 30 december 1999 heeft het hoofd van de eenheid van de Belastingdienst/Ondernemingen Goes mij deze werkwijze nog expliciet bevestigd. Mededelingen gedaan in een controlerapport zijn bepalend voor de rechtsverhouding tussen een belastingplichtige en de staatssecretaris van Financiën. Doch de heer Van Blijswijk verwees in zijn brief van 22 december 2000 juist naar het vorige niet meer actuele beleid;

“Van een voorlopig standpunt is sprake wanneer tijdens een controle of in een verslag van de controle een standpunt wordt ingenomen. Bij het opleggen van de aanslag neemt de inspecteur gemotiveerd het definitieve standpunt in. Dat laatste standpunt is bepalend voor de rechtsverhouding tussen belastingplichtige en Belastingdienst. Alleen als een belastingplichtige in redelijkheid er op mocht vertrouwen dat het voorlopige standpunt ook het definitieve zou zijn is de inspecteur gehouden aan dat voorlopige standpunt.”

In uw brief van 20 april 2001 schreef u hetzelfde thema in de tweede alinea op pagina 2 in andere bewoordingen;

“Evenmin is mij gebleken dat door controlerende ambtenaren bij u verwachtingen zijn gewekt welke bij het opleggen van de aanslag omzetbelasting en de ambtshalve uitspraak op uw bezwaarschrift gehonoreerd hadden

moeten worden. Wel kan ik mij voorstellen dat het voor u verwarrend was dat de, naar uw zeggen aan u bekend gemaakte, opvatting van een controlerend ambtenaar niet zonder meer wordt gevolgd door tot een beslissing bevoegde hogere ambtenaar”

U bent kennelijk niet op de hoogte van het feit, dat de bij het conflict betrokken inspecteur mij per brief van 30 december 1999 het volgende expliciet mededeelde;

“Het lijkt mij niet zinvol om in te gaan op de vraag welke persoon op de eenheid Ondernemingen Goes met welke werkzaamheden is belast. Van belang is dat het hoofd van de eenheid Ondernemingen Goes zowel de inspecteur als de ontvanger is en dat door de medewerkers van de eenheid namens hem alle handelingen worden verricht.”

Ook middels deze opmerking, die gedaan is volgens formele wetgeving en bestendig beleid, is uw frauduleuze handeling, het ontkennen en het negeren van het vertrouwensbeginsel in uw brief van 20 april 2001 ontmaskerd.

U hebt na mijn waarschuwing van 3 januari 2001 niet alleen verzuimd orde op zaken te stellen m.b.t. de frauduleuze handeling van de heer Van Blijswijk, u hebt zijn standpunt zelfs tot de uwe gemaakt. U bent daarmee bestuursrechterlijk maar ook strafrechterlijk in de fout gegaan. Desastreuze handelingen voor u in uw functie van Minister-president nadat u reeds eerder in uw functie van kamerlid in hetzelfde conflict, daadwerkelijk had geweigerd de regering (Kok) te controleren, ondanks uw mondelinge en schriftelijke toezegging om dit wel te doen.

Uw foute rol als kamerlid

Voor mij is het inmiddels duidelijk geworden, dat u kennelijk niet tegen minister Zalm en zijn corrupte (top)ambtenaren bij Financiën op kan. Reeds als kamerlid hebt u onder meer de heer Zalm ten onrechte in bescherming genomen door niet die controle op bewindslieden uit te voeren die tot de taak van een kamerlid behoort. U negeerde allereerst de inhoud van mijn rapport *“Koninklijk bedrog”* van 14 november 2001. Op 3 december 2001 zegde u mij in Middelburg (hotel Arneville) toe een onderzoek te doen m.b.t. mijn klagen in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid met de door mij gemelde door de Nederlandse regering gepleegde integriteitschendingen en fraude. U belastte daar collega kamerlid de heer Henk de Haan mee. Op 9 december 2001 deelde u mij per email mede, dat u ook fractiemedewerker Sybrand van Haersma Buma mee op de zaak zou zetten. Maar reeds op 12 december 2001 deelde de heer De Haan mij in de kantine bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal mede, dat er per se geen onderzoek komt. Vervolgens hield de heer De Haan een rapport (dat ik hem had doen toekomen) achter voor de Commissie voor de Verzoekschriften der Tweede Kamer der Staten-Generaal, om de commissie te misleiden. Getuigen hiervan zijn de (oud)kamerleden Apostolou (destijds voorzitter van de commissie) en Van Dijke. Ik heb u van deze handelingen uitvoerig op de hoogte gebracht en gehouden. U hebt hierop naar mij toe niet gereageerd. Mag ik nu concluderen, dat u ook niet tegen krachten binnen uw fractie was of bent opgewassen (partij politiek spelletjes)?

Toen en ook nu accepteerde u deze zeer ernstige integriteitschendingen. Waarom reageert u vervolgens zo onjuist? U weet dat u fout zit, dan wel dient u het te weten. Reageert u daarom zo vreemd? Acht u uw persoonlijk belang groter dan het algemeen belang?

Accepteert u ook als Minister-president kritiekloos dat de Nederlandse regering middels list en bedrog één van haar burgers de bescherming van de wet onthoudt?

Screening potentiële bewindskandidaten

In uw positie van Minister-president van het kabinet Balkenende I accepteerde u (na mijn herhaalde waarschuwing) dat de heren Kok (Minister-president), Zalm (minister van Financiën) en Bos (staatssecretaris van Financiën) een zeer ernstige fraudezaak, het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid, ter bescherming van o.a. hoge corrupte topambtenaren bij het Ministerie van Financiën, onder de goede naam en status van Hare Majesteit in de doofpot stopte.

In de media viel te lezen dat kandidaat bewindslieden voor een nieuw kabinet zorgvuldig gescreend zouden worden. Derhalve waarschuwde ik u op 21 mei 2003 per email en per gewone post opnieuw, dat enkele kandidaat bewindslieden (waaronder uzelf) niet aan de hoge eisen van integriteit konden voldoen, en derhalve geen bewindsman konden worden. In uw persoonlijke aan mij gerichte brief van 4 juli 2003 deelt u mij mede, dat u van de inhoud van mijn bericht van 21 mei 2003 hebt kennisgenomen. Helaas hebt u daaraan niet de juiste conclusies verbonden. Tijdens de, in de media als zorgvuldig aangekondigde, screening zijn uw misdrijven in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid kennelijk onbesproken gebleven.

Uit de feiten in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid, die zeer duidelijk in documenten zijn vastgelegd, dient geconcludeerd te worden, dat u en de heer Zalm zich volstrekt ten onrechte, en schijnbaar gewetenloos, hebben gekandideerd voor een positie in een nieuw kabinet. Op een niet terechte wijze bent u na deze handeling toch nog voor de tweede keer Minister-president geworden. Uw integriteitschendingen stonden een rol in deze functie evenwel niet meer toe, en u wist dat. Uw nieuwe misdaad is kunnen slagen, omdat uw niet juiste functioneren nog slechts in zeer kleine en partijdige belanghebbende kring (enkele (top)ambtenaren en bewindslieden en enkele kamerleden) bekend is. Nadat u geweigerd hebt het boetekleed aan te trekken, zie ik mij genoodzaakt om in het algemeen belang, waarschijnlijk via de media, kont te doen van het feit, dat de Nederlandse regering een zeer ernstige fraude zaak onder de goede naam en status van Hare Majesteit in de doofpot heeft gestopt. Uw bedrieglijk handelen dient gestopt en ontmaskerd te worden.

Strafbare zaken

U en de heer Zalm hebt zich beiden willens en wetens (dus tegen beter weten in) integer genoeg geacht om een (nieuwe) positie in het kabinet in te nemen, daar waar u en de heer Zalm redelijkerwijs wisten (dan wel konden en moesten weten), dat u beiden wegens uw niet juiste optreden in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid niet langer aan de integriteitseisen konden voldoen die aan (kandidaat) bewindslieden gesteld zijn. U bent beiden blijven accepteren, en u accepteert nog steeds, dat de goede naam en status van Hare Majesteit

is misbruikt, en misbruikt blijft, om een zeer ernstige fraudezaak in de doofpot te houden. Het lijkt mij duidelijk, dat dit meer dan een politieke doodzonde is. Daarbij hebt u beiden ook nog strafbare handelingen gepleegd, zoals deze handelingen zijn vastgelegd in het Wetboek van Strafrecht. Hiervan heb ik aangifte gedaan bij het Openbaar Ministerie. Slechts door corrupt optreden van ambtenaren van het Openbaar Ministerie (met een falende rol voor de minister van Justitie) is tot nu toe weten te voorkomen, dat u zich reeds strafrechterlijk had moeten verantwoorden. Ik informeer u hierover in het kort.

Enkele belangrijke misdrijven (dus niet alle), waaraan u en de heer Zalm (maar niet alleen uw beiden) zich hebben schuldig gemaakt, staan als volgt in het Wetboek van Strafrecht vermeld;

Misdrijven door ministers

Art. 355. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van de vierde categorie, worden gestraft de hoofden van ministeriele departementen:

3°. die beschikkingen nemen of bevelen geven of bestaande beschikkingen of bevelen handhaven, wetende dat daardoor de Grondwet of andere wetten of algemene maatregelen van inwendig bestuur van de staat worden geschonden;

4°. die opzettelijk nalaten uitvoering te geven aan de bepalingen van de Grondwet of andere wetten of algemene maatregelen van inwendig bestuur van de staat, voor zover die uitvoering wegens de aard van het onderwerp tot hun ministeriele departementen behoort of uitdrukkelijk hun is opgedragen.

Ministeriele schuld bij niet uitvoering van wetgeving

Art. 356. Met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van derde categorie worden bestraft de hoofden van ministeriele departementen aan wier grove schuld te wijten is dat de in artikel 355, onder 4°, omschreven uitvoering wordt nagelaten.

Het verloop bij het Openbaar Ministerie

Op 14 maart 2001 verzocht ik de heer De Wijkerslooth om een strafrechterlijk onderzoek in te stellen in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid. Ik vroeg of de heer De Wijkerslooth mij wilde ontvangen om onder meer mijn klagen aan te horen. Ik moest de heer De Wijkerslooth een herinnering sturen voordat het College van procureurs-generaal mij per brief van 8 mei 2001 liet weten, dat zij mij niet wilde horen en dat er geen strafrechterlijk onderzoek ingesteld zou worden. In haar brief van 8 mei 2001 adviseerde het college mij ook een aanvraag bij de betreffende minister te doen.

Per brief van 11 maart 2002 aan onder meer de minister van Financiën (Zalm), staatssecretaris van Financiën (Bos), de Minister-president (Kok), de minister van Binnenlandse Zaken (De

Vries) vroeg ik expliciet aan de minister van Justitie (Korthals) om, zoals het college mij op 8 mei 2001 had geadviseerd, een strafrechterlijk onderzoek in te stellen.

Terwijl hij wist, dat het ging om (vermeende) strafbare zaken gepleegd door bewindslieden (inclusief de Minister-president) en (top)ambtenaren op het Ministerie van Financiën liet de heer Korthals (minister van Justitie) mij per brief van 16 mei 2002 weten, dat ik voor een aangifte maar naar de politie moest gaan. Dit is toch niet te geloven, dit kan toch geen juist advies zijn? *“Op deze wijze bewandelt u de beste weg”* schreef hij er ook nog bij.

Inmiddels had ik het advies van de minister, om bij de politie aangifte te doen, niet afgewacht, en nog voordat zijn advies mij bereikte, heb ik getracht op eigen initiatief aangifte te doen bij de politie in Vlissingen. Bij de politie wachtte mij helaas een nieuwe onaangename verrassing. Noch voordat de heer Korthals mij op 16 mei 2002 adviseerde bij de politie aangifte te doen, kreeg ik van de politie (die overleg gepleegd had met de fraudeofficier in Middelburg) mondeling en schriftelijk (brief 29 maart 2002) te horen, dat ik bij de politie geen aangifte van strafbare zaken kon doen!

Per brief van 10 juni 2002 verzocht ik de hoofdofficier van Justitie of ik bij hem aangifte mocht doen. Mocht ik nog verrast zijn, dat dit schriftelijke verzoek bij de Rechtbank kwijt raakte? Nadat ik de hoofdofficier een kopie van mijn verzoek had bezorgd, zegde hij per brief van 16 juli 2002 toe, dat ik bij hem schriftelijk aangifte mocht doen. Alsof ik met de pest besmet zou zijn geweest weigerde de hoofdofficier mij te ontvangen en te woord te staan.

Per brief van 23 augustus 2002 informeerde ik de nieuwe regering, dat er van het oude kabinet nog een lijk in de kast lag. Ik schreef mijn brief aan de minister van Financiën (Hoogervorst), staatssecretaris van Financiën (Van Eijck), de Minister-president (Balkenende), de minister van Binnenlandse Zaken (Remkens), en aan de minister van Justitie (Donner). Ik vroeg de minister van Justitie expliciet een strafrechterlijk onderzoek in te stellen. De reactie van de minister is naar mijn mening niet goed te keuren. Hij deed mij mede, dat indien het Openbaar Ministerie n.a.v. mijn aangifte geen onderzoek wil instellen, *“dan kunt u ingevolge artikel 12 Strafvordering schriftelijk uw beklag doen.”*

De hoofdofficier van Justitie te Middelburg wees mijn verzoek tot een onderzoek naar strafbare feiten tegen 39 personen af, omdat hij tegen de feitelijke gegevens van mijn aangifte in beweerde, dat ik een klacht zou hebben ingediend tegen organen van de Nederlandse staat. En dat was niet zo. Ook melde hij in mijn aangifte geen strafbare zaken te kunnen ontdekken, terwijl schriftelijk bewijs van misdrijven deel uitmaakt van mijn aangifte. Op basis van een art. 12 SV procedure deed ik mijn beklag bij het Gerechtshof in Den Haag en bij de Hoge Raad der Nederlanden, eveneens in Den Haag.

Het Gerechtshof en de Hoge Raad der Nederlanden dienen zich nog uit te spreken over een door mij opgestarte artikel 12 procedure. Opvallende in deze procedure vind ik het standpunt van de Hoofd Advocaat-generaal in deze procedure, omdat hij het Gerechtshof adviseerde op voet van “opgemelde” wetsartikelen de zaak naar de minister van Justitie te verwijzen. En die

minister van Justitie (Korthals en Donner) weigerde naar aanleiding van mijn klagen herhaaldelijk zijn ambt op een voorgeschreven wijze uit te voeren.

Gedogen of handhaven

De aanzet tot het verbeteren van waarden en normen, alsmede het afzwakken van gedoogpolitiek, wordt door velen op uw conto geschreven. En precies u, in uw functie van kamerlid en Minister-president, verkwanselde en verkwanselt waarden en normen op een gewelddadige manier, u beschadigt de geloofwaardigheid van de politiek, u beschadigt democratische beginselen en u schaadt de rechtsorde. U stond toe en blijft daarbij ook toestaan, dat Hare Majesteit koningin der Nederlanden werd voorgelogen, en dat haar goede naam en status werd misbruikt om een zeer ernstige fraudezaak in de doofpot te stoppen en te houden. U lijkt slachtoffer te zijn geworden van uw eigen waarheid, van uw eigen werkelijkheid. Minder belangrijk is het of de reden van uw falen ligt in de vraag of u de regie over uw ministerclub (met hun topambtenaren) niet kunt voeren, of dat u weigert de harde realiteit onder ogen te zien.

Dat u als zodanig nog niet ontmaskerd bent, hebt u te danken aan een groep misdadigers om u heen, die bijna allen op verschillende wijzen belang hebben bij het gesloten houden van de spreekwoordelijke doofpot, bij het gesloten houden van deze koninklijke en ministeriële doos van Pandora.

(Pandora, de eerste vrouw op bevel van Zeus geschapen om tot dan toe gelukkige mensen te straffen, opende uit nieuwsgierigheid haar vat met alle mogelijke rampen. Alleen de Hoop bleef aan de rand van het vat hangen, daar Pandora snel het deksel weer sloot).

Uw weigering om recht en boete te doen is (in sommig opzicht) even begrijpelijk als afkeurenswaardig. Aan de ene kant verwacht u kennelijk een onbekende burger uit uw eigen provincie gemakkelijk middels machtsmisbruik onder de duim te kunnen houden, en anderzijds dient u natuurlijk te vrezen voor uw reputatie en de reputaties van vele vertegenwoordigers uit het openbaar bestuur waaronder (oud)staatssecretarissen en (oud)ministers.

Het moet u als regeringsleider toch ook bekend zijn, dat misleiding niet alleen een politieke doodzonde is, maar dat opzettelijke misleiding tevens strafrechtelijk vervolgbaar is. In het principe van collegiaal bestuur bent u (Minister-president) verantwoordelijk voor het voeren van wanbeleid en onrechtmatige daad.

U hebt met uw gedrag willens en wetens de inleiding tot een regeringscrisis geschapen, nog voordat deze regering (Balkenende II) geformeerd was.

Europese Commissie

Omdat u blijft weigeren om bindende wetgeving uit te voeren, hetgeen u niet is toegestaan, zal ik in week 29 (2003) voorzitter Prodi van de Europese Commissie op de hoogte brengen van het feit, dat u (hoofdvertegenwoordiger van de Nederlandse regering) pertinent, herhaaldelijk en willens en wetens weigert om bindende supranationale wetgeving (Europese

bepaling) uit te voeren. Ik zal de heer Prodi tevens dienen mede te delen, dat u tegen de feitelijke waarheid in (de feitelijke waarheid die door uw bestuursorgaan zelf in documenten is vastgelegd) de goede naam en status van onze koningin Hare Majesteit willens en wetens hebt misbruikt, om een zeer ernstige fraudezaak in te doofpot te stoppen en te houden. Nadat u het gedrag van de huidige voorzitter van het Europese parlement (Berlusconi) in de eerste dagen van zijn termijn duidelijk afkeurde, dient u vervolgens uw hand in eigen boezem te steken door schuld te erkennen, en alle gevolgen als een moedige man te dragen.

Wanneer het u zou storen, dat deze fraudezaak van het openbaar bestuur onder leiding van de Nederlandse regering door mij via de media onder bredere aandacht wordt gebracht, dan kunt u zich dat zelf verwijten. U hebt in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid voldoende kansen gehad om een juiste oplossing te bedenken en aan mij voor te leggen. Met uw gedemonstreerd gedrag van het bij herhaling schenden van de voorschriften hebt u voor mij (Nederlands burger met kiesrecht) aangetoond niet langer Minister-president van de Nederlandse regering te mogen blijven.

Ik reken erop, dat u mij na het lezen van deze brief op de korts mogelijke termijn voor een persoonlijk gesprek uitnodigt. Ik zal u dan in staat stellen om ter verzachting van mijn emotionele schade namens alle foute bestuurders de door hen gemaakte fouten aan mij te erkennen, ik zal u in staat stellen om voor de gepleegde niet juiste handelingen excuses aan mij aan te bieden, en ik verwacht van u, dat u een eerste stap zult zetten op het pad van het vergoeden van de financiële schade, welke schade is ontstaan uit het niet juiste gedrag van bestuurders vanaf 1995 in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid.

Niet mijn schrijfstijl is belangrijk. (Oud)kamerlid Van Dijke (ChristenUnie) schreef hierover, dat ik het wellicht “wat rottig” breng, maar dat het volgens hem wel ergens over gaat. De feitelijke waarheid omtrent bedrieglijke handelen van de Nederlandse regering, welke waarheid door haar in de doofpot is gestopt, dient alsnog in het Nederlands en Europees belang onmiddellijk serieus gewogen te worden.

met vriendelijke groet,

Sam Broersma
Timmermanstraat 30
4374 AS Zoutelande

Slo
DG-Bel
BOKB

Gerid, uiteraad...

Maar weet waar je aan begint!

Zoutelande, 3-1-2001

Wouter

aan: Hare Majesteit koningin Beatrix, Koningin der Nederlanden
de staatssecretaris van Financiën, de heer W. Bos fax: 070-3427923
de minister van Financiën, de heer G. Zalm fax: 070-3427900
de minister-president, de heer W. Kok fax: 070-3564683
de Rijksrecherche fax: 070-3811920
de vaste commissie voor de Tweede Kamer fax: 070-3183440

cc DG Bel

Jacques

#9/1

betreft: frauduleuze handelingen van ambtenaren in conflict Trading Advice

Dit bericht wordt per fax (niet aan Hare Majesteit) en per aangetekende brief verzonden.

Geachte heren,

Sedert april 1995 heb ik problemen met verschillende Overheidsinstellingen. Ondanks mijn verwoede pogingen, gedurende een periode van nu bijna zes jaar, om meningsverschillen met deze instellingen in redelijk onderling overleg op te lossen, ben ik daarin nauwelijks, maar zeker onvoldoende kunnen slagen.

Mijn bedrijf Trading Advice, beleggingsadviezen en vermogensbeheer, heb ik in januari 1997 als gevolg van foute beslissingen en foute handelwijzen van de Belastingdienst/Ondernemingen Goes en het Ministerie van Financiën, moeten beëindigen. Vanaf dat moment tot heden, ontvang ik een uitkering in het kader van de sociale bijstand van F 1400.

Vanaf 1995 heb ik de Belastingdienst en het Ministerie ertoe trachten te bewegen, hun gemaakte fouten te doen inzien, en te doen herstellen. Er waren drie zeer belangrijke meningsverschillen met de Overheid, die van zeer grote invloed waren op en voor het functioneren en de geloofwaardigheid van mijn bedrijf. Het beeld, dat gedurende twee jaar uit deze, volstrekt onlogische meningsverschillen en uit de absoluut onbegrijpelijke handelwijze van de Overheid, bij mijn relaties is ontstaan, heeft er uiteindelijk toe geleid, dat mijn relaties er in januari 1997 voor hebben gekozen, geen zaken (meer) te doen met Trading Advice.

Alle drie de fouten zijn, in eerste instantie, door de Belastingdienst gemaakt. De eerste fout is door de Belastingdienst zelf, na zeven maanden, gecorrigeerd. Bij de beide andere fouten, stelde het Ministerie de Belastingdienst eerst volledig in het gelijk. Een, op mijn aandringen, door het Ministerie uitgevoerde nadere analyse, zorgde ervoor, dat in 1998 ook de tweede fout gecorrigeerd werd. Vanaf het moment, dat ik de Belastingdienst in februari 2000 foutloos had aangetoond, dat zij met de derde fout geen gelijk kon hebben, wilde de Belastingdienst in het geheel niet meer met mij communiceren (schriftelijk medegedeeld), en dat deed zij ook niet meer. Eveneens op mijn aandringen, werd de derde fout en de handelwijze van de Overheid, door het Ministerie beoordeeld. Ook verzocht ik de Directeur-generaal van de Belastingdienst,

MINISTER
VAN
FINANCIËN

Den Haag, 21 juni 2002

DGB2002-01634

De heer S. Broersma
Timmermanstraat 30
4374 AS Zoutelande

Geachte heer Broersma,

Op 5 maart 2002 vraagt u aandacht voor het geschil tussen u en de Belastingdienst over de duiding van de activiteiten van uw eenmanszaak, Trading Advice. In deze brief beschuldigt u ambtenaren van het Ministerie van Financiën, de Staatssecretaris en mijzelf van misleiding. Dat verwijt herhaalt u in uw brief van 11 maart 2002. In beide brieven gebruikt u termen als: bedrog, fraude en corruptie. Dat zijn bijzonder ernstige aantijgingen waarvoor geen reden is. Op die aantijgingen ga ik dan ook niet in.

Over bovenbedoeld geschil is gedurende een periode van 6 jaar met u gecorrespondeerd en gesproken. Daarbij is van de zijde van de Belastingdienst en het Ministerie van Financiën altijd het principe van hoor en wederhoor toegepast. Het ligt dan ook niet in de rede nog inhoudelijk in te gaan op het geschil. In het naar aanleiding van uw brieven door u gevoerde en schriftelijk vastgelegde overleg met de heer mr. J. Nieuwendijk van mijn ministerie komen echter drie onderwerpen naar voren die naar mijn mening nog een antwoord behoeven. Dat zijn de toepasselijkheid van de Zesde BTW-richtlijn op de activiteiten van Trading Advice, het niet honoreren van het vertrouwensbeginsel en een onjuiste en onvoldoende interne en externe informatieverstrekking. Die kwesties komen hieronder aan de orde. De hiervoor bedoelde vastlegging is bijgevoegd.

Het ondernemerschap voor de omzetbelasting en de Zesde BTW-richtlijn

De problematiek rond het ondernemerschap voor de omzetbelasting is door u op 25 april 1996 voorgelegd aan het Ministerie van Financiën. Onderwerp was de door de

A¹

Belastingdienst van toepassing geachte vrijstelling van uw activiteiten, op grond waarvan een naheffingsaanslag omzetbelasting was opgelegd. Bij de beoordeling daarvan kwam de vraag op of de door Trading Advice verrichte activiteiten voor de omzetbelasting wel als ondernemersactiviteiten gekwalificeerd konden worden. Uiteindelijk heeft de Belastingdienst op 10 februari 1997 zich op het standpunt gesteld dat Trading Advice niet kon worden aangemerkt als ondernemer in de zin van artikel 7 van de Wet op de omzetbelasting 1968. Ik realiseer mij dat dit standpunt in uw ogen omstreden zal blijven.

Voor wat betreft de inkomstenbelasting heeft het toenmalige plaatsvervangend hoofd van de eenheid Belastingdienst/Ondernemingen Goes op 15 oktober 1996 in een gesprek met u aangegeven, dat u wordt aangemerkt als ondernemer. Dit is op 22 oktober 1996 door de Belastingdienst/Ondernemingen Goes ook aan het Ministerie van Financiën medegedeeld.

Het ondernemerschap voor de inkomstenbelasting is echter geen criterium voor de beoordeling van het ondernemerschap voor de omzetbelasting. Voor het laatste is het bepaald in de Zesde BTW-richtlijn en artikel 7 van de Wet op de omzetbelasting 1968 doorslaggevend. Op grond daarvan is voor ondernemerschap voor de omzetbelasting onder andere vereist dat regelmatig in het economisch verkeer wordt opgetreden, hetgeen met name impliceert dat met regelmaat vergoedingen in rekening dienen te worden gebracht. Met inachtneming hiervan heeft de plaatsvervangend Directeur-generaal Belastingdienst, destijds mevrouw mr. J. Thunnissen, in haar antwoord aan de Nationale ombudsman van 19 mei 1998 aangegeven dat u niet kunt worden aangemerkt als ondernemer voor de omzetbelasting en dat derhalve de heffing van omzetbelasting c.q. de teruggaaf van omzetbelasting bij u niet aan de orde is. De Nationale ombudsman heeft uw klacht terzake niet gegrond bevonden.

Schending van het vertrouwensbeginsel

Naar aanleiding van uw verzoek aan het Ministerie van Financiën van 25 april 1996 zijn de door Trading Advice verrichte activiteiten door de inspecteur nogmaals getoetst aan de regels voor het ondernemerschap voor de omzetbelasting. Als gevolg hiervan heeft de inspecteur de grondslag van de aanslag gewijzigd in de zin dat de opgelegde naheffingsaanslag niet langer werd gebaseerd op de aanname dat sprake zou zijn van vrijgestelde prestaties terzake waarvan geen aftrek kan worden genoten, maar op het ontbreken van ondernemerschap terzake waarvan eveneens geen recht op aftrek van voorbelasting bestaat. Gelijk de inspecteur in zijn brief van 10 februari 1997 heeft aangegeven is deze aanpassing van de grondslag, zoals blijkt uit de op dat terrein gewezen jurisprudentie, geoorloofd.

B

Van schending van het vertrouwensbeginsel in deze is naar mijn oordeel geen sprake. Immers, van de toezegging van het plaatsvervangend hoofd van de belastingeenheid dat u voor de heffing van inkomstenbelasting wordt aangemerkt als ondernemer, is niet afgeweken.

Onvoldoende en onjuiste informatieverstrekking

De Belastingdienst/Ondernemingen Goes heeft het ministerie in het kader van uw verzoek door middel van bericht en raad nader geïnformeerd. U twijfelt er ernstig aan of daarbij wel is medegedeeld dat het ondernemerschap van Trading Advice voor de inkomstenbelasting is aanvaard. Als gevolg hiervan zouden de Minister en de Staatssecretaris van Financiën de Tweede Kamer, Hare Majesteit de Koningin en de Minister-president niet juist en onvoldoende hebben ingelicht.

A²
Zoals ik hierboven heb aangegeven heeft de Belastingdienst het feit dat u voor de inkomstenbelasting als ondernemer werd beschouwd in zijn brief van 22 oktober 1996 (tot tweemaal toe) bevestigd. De vaste Commissie voor Financiën uit de Tweede Kamer der Staten-Generaal is naar aanleiding van uw aan die commissie gerichte verzoekschrift door de toenmalige Staatssecretaris van Financiën geïnformeerd. In overeenstemming met de werkelijkheid schreef die Staatssecretaris op 17 december 1996: "Het probleem in deze zaak is ten eerste dat niet geheel helder is wat de feiten zijn." Deze –in uw ogen- onjuiste mededeling zou het gevolg zijn van de onjuiste informatieverstrekking door de Belastingdienst. Op dat moment waren de feiten en omstandigheden echter (nog) niet duidelijk. In het kader van de naar aanleiding van uw verzoek van 25 april 1996 uitgevoerde -hernieuwde- beoordeling diende de Belastingdienst zich immers nog een definitief oordeel te vormen over het ondernemerschap voor de omzetbelasting.

Op 19 april 2001 heeft de Staatssecretaris van Financiën een afschrift van de mede namens mijzelf aan u gezonden brief van dezelfde datum aan het Kabinet der Koningin en het Kabinet van de Minister-president gestuurd. Het betrof een antwoord op uw aan Hare Majesteit de Koningin en de Minister-president toegezonden brief van 3 januari 2001, door beiden ter behandeling aan de Staatssecretaris overgedragen. De onjuiste en onvoldoende informatie zou er volgens u –zoals verwoord in het rapport "Koninklijk bedrog"- in hebben bestaan dat, "samengevat, de Overheid inzake Trading Advice niets verkeerd heeft gedaan."

Ik meen dat hetgeen hiervoor is uiteengezet met betrekking tot het ondernemerschap voor de omzetbelasting van Trading Advice en de informatieverstrekking door de Belastingdienst aan het ministerie over de bevestiging van de aanvaarding van het ondernemerschap voor de inkomstenbelasting, de conclusie rechtvaardigt dat de Belastingdienst en het Ministerie van Financiën zorgvuldig hebben gehandeld.

De laatste van uw grieven is dat de plaatsvervangend Directeur-generaal Belastingdienst, de heer mr. drs. J.A.M. van Blijswijk, mij op 22 januari 2001 niet correct zou hebben geïnformeerd over de achtergrond van het verbreken door uw cliënten van hun relatie met Trading Advice. Aan mij had naar uw mening moeten worden medegedeeld dat twee relaties van Trading Advice, de heer dr. I. Pasch en de heer mr. J.H.K. Sassen, eerder per brief aan het ministerie duidelijk hadden gemaakt dat zij de relatie met Trading Advice hebben

beëindigd als gevolg van de opstelling van de Belastingdienst ten opzichte van (het ondernemerschap van) Trading Advice.

Het gaat om brieven van twee potentiële klanten van Trading Advice. Zij hebben blijkens deze brieven afgezien van een definitieve relatie met Trading Advice omdat Trading Advice aangaf een geschil met de Belastingdienst te hebben over de wetstoepassing. Zij hebben deze brieven jaren later geschreven met, zoals blijkt uit de tekst, de kennelijke bedoeling iedere aansprakelijkheid voor de beëindiging van hun relatie met Trading Advice af te wijzen. Aan deze brieven valt derhalve niet in redelijkheid het vermoeden te ontleen dat de opstelling van de Belastingdienst doorslaggevend was voor het gebrek aan vertrouwen van de heren Pasch en Sassen in Trading Advice.

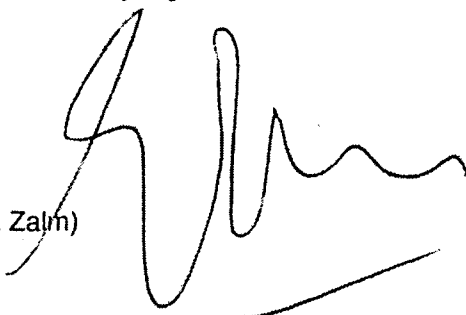
Deze constatering is door de plaatsvervangend Directeur-generaal Belastingdienst ook verwoord in zijn brief aan u van 22 december 2000, waar hij schrijft dat niet de in uw ogen onjuiste standpuntbepaling van de Belastingdienst/Ondernemingen Goes inzake de kwalificatie van uw activiteiten bepalend is geweest voor de opstelling van uw –toekomstige- relaties (die kwalificatie is immers louter een zaak tussen de Belastingdienst en de betrokken belastingplichtige) maar dat veeleer de problemen welke Trading Advice heeft ondervonden als gevolg van het frauduleus handelen van haar medewerker Vleugel daarvan de oorzaak is geweest.

Dit standpunt heeft de plaatsvervangend Directeur-generaal Belastingdienst in algemene termen herhaald in de aan mij op 22 januari 2002 verstrekte informatie. Gezien het bovenstaande was daartoe naar mijn mening ook voldoende grond. Van het achterhouden van informatie is daarom geen sprake.

Conclusie

Alles in aanmerking genomen kom ik tot de conclusie dat de Belastingdienst en het Ministerie van Financiën in de discussie over het ondernemerschap van Trading Advice voor de omzetbelasting altijd hebben gehandeld binnen de daarvoor relevante wettelijke- en beleidskaders. In de wijze van informatieverstrekking, zowel intern als extern, heb ik evenmin onvolkomenheden kunnen vaststellen. Ik zie derhalve geen aanleiding aan uw verzoek van 5 maart 2002, waarin u vraagt om een onderhoud over deze kwestie, tegemoet te komen. Ik beschouw de discussie hiermee thans dan ook als beëindigd.

Met vriendelijke groet,

(G. Zalm)

Toelichting bij de brief van 21-6-2002 van minister van Financiën de heer Zalm.

Mijn brief aan bewindslieden en fractievoorzitters van de politieke partijen in de Tweede Kamer der Staten-Generaal laat ik vergezeld gaan van de brief van de heer Zalm, destijds de minister van Financiën.

Hoewel het lezen van de brief van de heer Zalm vooral bij niet-deskundigen, niet ingewijden, gemakkelijk het beeld op zou kunnen wekken, dat de minister mijn klagen afdoende, met goede argumenten en op juiste wijze verworpen zou kunnen hebben, is de realiteit evenwel volstrekt anders. Deze brief van de minister zal zelfs direct deel uitmaken van mijn, in mijn brief aangekondigde, aangifte van strafbare zaken tegen onder meer deze minister. Twee onderdelen van zijn brief zal ik hier toelichten.

In wet- en regelgeving, beleid, beleidsregels, bestendige gedragslijnen en werkwijzen zijn de spelregels vastgelegd voor belastingplichtigen en voor ambtenaren. Zo impliceert een ondernemerschap voor de inkomstenbelasting altijd een ondernemerschap voor de omzetbelasting (zesde Richtlijn, Europese bepaling). Uitzonderingen kunnen niet eens bestaan!

De minister bevestigt met zijn tekst binnen de door mij omcirkelde gebieden B (blz. 2) en A2 (blz. 3) bij herhaling en nadrukkelijk, dat er voor mijn bedrijf Trading Advice absoluut sprake was voor ondernemerschap voor de inkomstenbelasting.

Daarom kan de minister met zijn opmerking in het omcirkeld gebied A1 (blz. 2.) onmogelijk gelijk hebben, wanneer hij instemt met de beslissing van de Belastingdienst van 10 februari 1997 om Trading Advice op die dag het ondernemerschap voor de omzetbelasting te ontnemen. Want zo is het gegaan. Trading Advice was tot die datum reeds door de Belastingdienst erkende ondernemer, ook voor de omzetbelasting.

Dit brengt ons bij de schending van het vertrouwensbeginsel. In zijn brief aan Hare Majesteit en Minister-President Kok van 20 april 2001 (zie rapport "Koninklijk bedrog") misleidde de minister, samen met de staatssecretaris van Financiën, reeds de regering door te beweren, dat er door mededelingen die gedaan zijn in een controlerapport geen vertrouwen zou zijn verwekt. Zijn redenatie zou slechts opgeld hebben kunnen doen tot 1992. Vanaf dat moment gelden mededelingen gedaan in een controlerapport als het definitieve standpunt van de inspecteur, met welke mededelingen dan gelijktijdig bij belastingplichtigen vertrouwen is gewekt. In 1995, het nieuwe beleid werd toen al drie jaar in de praktijk toegepast, vermeldde de inspecteur in een controlerapport voor Trading Advice zowel het ondernemerschap voor de inkomstenbelasting als het ondernemerschap voor de omzetbelasting. De mededeling van de staatssecretaris en de minister in de brief van 20 april 2001 waarmee zij beweerden, dat er in het kader van het vertrouwensbeginsel m.b.t. het controlerapport uit 1995 door de inspecteur geen vertrouwen, c.q. geen verwachtingen waren gewekt, is volgens omschrijvingen in het Wetboek van Strafrecht een misdrijf.

Kennelijk voorzichtig geworden door mijn beschuldigingen aan zijn adres, heeft de minister m.b.t. het schenden van het vertrouwensbeginsel duidelijk een andere invalshoek gekozen, en zet hij de lezer (kennelijk opzettelijk) op een vals spoor. Want nu misleidt hij door relevante informatie niet te vermelden. En achterhouden van belangrijke informatie is ook een misdrijf. De minister heeft gelijk wanneer hij bedoelt, dat er door de inspecteur op enig moment (en uiteindelijk) niet meer getornd is aan het ondernemerschap voor de inkomstenbelasting. Dat dit buiten het zicht van de minister wel degelijk tijdens een zeer belangrijke periode nog heeft plaats gevonden, wordt voor de minister door zijn ambtenaren kennelijk verzwegen. Het schenden van het vertrouwensbeginsel heeft wel degelijk plaatsgevonden, en heeft betrekking op het schenden van het vertrouwen dat was opgewekt met het controlerapport in 1995.

MINISTERIE VAN FINANCIËN

DIRECTIE BEDRIJFSVOERING EN BELEID KLANTBEHANDELING BELASTINGDIENST

De heer S. Broersma
Noordstraat 27
4374 AV Zoutelande

Uw brief van/kenmerk

Ons kenmerk
BBKB 2000-320 M

Den Haag
8 augustus 2000

Onderwerp
Uw klachten

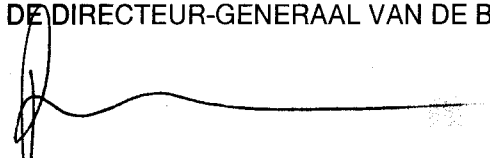
Geachte heer Broersma,

In uw brief van 16 mei 2000, in de telefonische contacten daarna met mijn medewerkers en in uw faxen vraagt u aandacht voor uw situatie. U bent ervan overtuigd dat de Belastingdienst/Ondernemingen Goes op ernstige wijze haar macht heeft misbruikt.

Ik heb uw klachten in onderzoek genomen. Mij is niet gebleken dat uw klachten gegrond zijn. Ik heb dan ook geen aanleiding gevonden de verantwoordelijken binnen mijn organisatie te "overrulen" (u stelt dat aan de orde in uw contacten per fax en telefoon op 8 augustus). U vraagt om mij persoonlijk te spreken over uw zaak. Ik kom u daarin niet tegemoet omdat ik niet verwacht dat een gesprek met u tot een andere conclusie zal leiden.

Hoogachtend,

DE DIRECTEUR-GENERAAL VAN DE BELASTINGDIENST,

Mw. mr. J. Thunnissen

Inlichtingen

mw. mr. drs. M.W.J.F. Toonders, Telefoon 070 342 8885, Faxnummer 070 342 7907,
e-mail m.toonders@minfin.nl

Postadres

Postbus 20201, 2500 EE Den Haag

Bezoekadres

Korte Voorhout 7, Den Haag

deze brief is niet vertrouwelijk

Zoutelande, 30 juli 2003

aan: minister van Justitie Donner hoogst persoonlijk
betreft: niet juiste gang van zaken bij aangifte strafbare zaken en afhandeling

Geachte heer Donner,

Uw optreden in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid heet niet in orde te zijn. Het betreft zowel uw persoonlijk optreden alsmede het optreden van personen voor wie u verantwoordelijkheid draagt.

Vindt u dat u nog langer minister van Justitie kunt blijven

Vanaf april 1995 ben ik getuige en slachtoffer van een aantal daden die de wetgever in het Wetboek van Strafrecht misdrijven noemt. Een deel van deze misdrijven is gepleegd door (oud)bewindslieden en door ambtenaren die onder verantwoordelijkheid van deze bewindslieden vallen. Het laat zich aanzien, dat de oorzaak van uw niet juiste gedrag in het strafrechterlijk proces in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid ligt in een niet toegestane bevoordeling van deze bestuurders om hen hun verantwoordelijkheid en boete te laten ontlopen. Een goede minister van Justitie behoort dat niet te doen. Een goede minister hoort zich ook in te spannen, om alle schijn van belangenverstrengeling en partijdigheid tegen te gaan. U hebt dat niet gedaan en helaas heb ik ook moeten vaststellen, dat u niet die handelingen hebt verricht die redelijkerwijs van een minister van Justitie verwacht mogen worden. U bent partijdig gebleken, en u hebt ook de verdenking op u geladen uw functie te hebben misbruikt voor politieke doeleinden. De mede door u verstoorde juiste gang van zaken bij de aangifte en afhandeling van misdrijven heeft er toe geleid, dat er thans in het huidige kabinet Balkenende II bewindslieden zijn geïnstalleerd die op basis van door hen gepleegde misdrijven in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid nimmer (meer) in deze positie hadden kunnen en mogen komen. Naast de personen Balkenende en Zalm meen ik terecht ook uw naam (Donner) te mogen noemen. Met uw oneigenlijk handelen hebt u de staat der Nederlanden en haar democratische rechtsorde een ongelooflijk slechte dienst bewezen. Ik ben van mening dat u alle recht toekomt om u voor uw daden te mogen schamen, en dat u tevens alle recht toekomt om vrijwillig uw functie van minister van Justitie onmiddellijk neer te leggen. Vindt u dat u nog langer minister van Justitie kunt zijn?

Misdrijven

Volgens het Wetboek van Strafrecht zijn misdrijven de zwaarste soort misdaden die gepleegd kunnen worden. In mijn aangifterapport "*Daderspoor*" van 16 oktober 2002 heb ik de gepleegde misdrijven in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid vermeld bij de namen van personen die door mij beticht zijn van het plegen van die misdrijven.

Zonder mijn aangifte te herhalen noem ik hier misdrijven op die in mijn rapport “*Daderspoor*” zijn vermeld. De artikelen 355 (3,4) en 356 worden hier volledig gemeld. De overige artikelen slechts door titel en nummer.

Misdrijven door ministers

Art. 355. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van de vierde categorie, worden gestraft de hoofden van ministeriele departementen:

3°. die beschikkingen nemen of bevelen geven of bestaande beschikkingen of bevelen handhaven, wetende dat daardoor de Grondwet of andere wetten of algemene maatregelen van inwendig bestuur van de staat worden geschonden;

4°. die opzettelijk nalaten uitvoering te geven aan de bepalingen van de Grondwet of andere wetten of algemene maatregelen van inwendig bestuur van de staat, voor zover die uitvoering wegens de aard van het onderwerp tot hun ministeriele departementen behoort of uitdrukkelijk hun is opgedragen.

Ministeriele schuld bij niet uitvoering van wetgeving

Art. 356. Met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van derde categorie worden bestraft de hoofden van ministeriele departementen aan wier grove schuld te wijten is dat de in artikel 355, onder 4°, omschreven uitvoering wordt nagelaten.

“deelneming aan strafbare feiten” te weten “medepleger” of “medeplichtig” (Art. 47. en Art.48.)

“misdrijven tegen het openbaar gezag” te weten “deelneming aan misdadige vereniging” (Art.140. 1 en 3.)

“ambtsdwang” (Art. 179.) of “begunstiging van de dader” (Art. 189. 1 en 2)

“opgave van onware gegevens en schending van de verplichting gegevens te verstrekken”, te weten

“Verstrekking onjuiste gegevens” (Art. 227a.) en “nalaten verstrekking gegevens” (Art. 227b.)

“mishandeling” te weten “mishandeling” (Art. 300. 1. en 4.) Als gevolg van een ernstige inbreuk in mijn persoonlijke levenssfeer is er sprake van lichamelijk letsel en van leed dat kan worden beschouwd als een aantasting van mijn persoon zoals dat wordt beschreven in het Burgerlijk Wetboek Boek 6, “**Ander nadeel dan vermogensschade**” Art. 106. b.

” knevelarij” (Art. 366.)

“strafverhoging bij schending ambtsplicht” (Art. 44.).

Bovengenoemde misdrijven kunnen tot zes jaar gevangenisstraf leiden, en de hoogte van de straffen zijn tevens reden voor onmiddellijke schorsing van verdachte personen gedurende het strafrechtelijk onderzoek.

Politieke consequenties

Een minder sterk gegeven in ons rechtssysteem lijkt het feit, dat het opsporen van en aanmelden bij de rechter van strafbare zaken door een officier van justitie willekeurig is. De officier van justitie bepaalt of hij een zaak onderzoekt, of hij een zaak aanmeldt, wat hij aanmeldt, en wanneer hij dat doet. Met zo veel vrijheid lijkt een officier van justitie, de bekende menselijke zwakte in aanmerking nemend, in het algemeen belang en om zijn eigen bestwil niet bedeed te mogen zijn.

Het is duidelijk te hoog gegrepen om deze leemte in de wet af te dekken met een verwijzing naar vermeende integriteit van vertegenwoordigers van het Openbaar Ministerie. Dan zou men ten onrechte een beroep doen op immer aanwezig te achten of te vermoeden onkreukbaarheid van individuen in een hiërarchie. Want helaas kan de gesignaleerde keuzevrijheid personen ongewenst uitlokken tot het doen van niet juiste handelingen, of zij kunnen er toe gedwongen worden.

Anderzijds kan ik vermoeden, dat deze leemte wellicht bewust gecreëerd is, om een zaak vanuit het Openbaar Ministerie te kunnen sturen, wanneer dat haar beter uit zou komen. Zo dreigen bijvoorbeeld in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid onder daad en verantwoordelijkheid van de minister van Justitie zijn eigen misdrijven en misdrijven door collega-bewindslieden en hun ambtenaren zelfs volledig genegeerd te worden! En dat kan in onze democratische rechtsstaat nimmer bedoeld en gewenst zijn.

Ontkenning van zo'n hypothese van onjuiste sturing is na het handelen van het Openbaar Ministerie in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid niet geloofwaardig. U meneer Donner bent zelf verantwoordelijk voor de ongewenste en niet juiste handelswijze van het Openbaar Ministerie in het genoemde conflict. Gemeten aan algemeen aanvaarde opvattingen in het politieke spel en aan huidige voorschriften en bestendig beleid was er voor u en de heren Balkenende en Zalm zelfs geen plaats meer geweest in het huidige kabinet Balkenende II. Dat u tevens meewerkt om de goede naam en status van Hare Majesteit Beatrix van Oranje, Koningin der Nederlanden misbruikt te houden is een bijkomende catastrofe, waar de betrokken misdadigers-bewindslieden (gezien mijn herhaalde waarschuwingen aan hun adres) zelf allerm minst moeite mee lijken te hebben.

Gaat u nog recht doen aan

Uit uw reactie op deze brief, of het uitblijven daarvan, zal af te leiden zijn of en in welke mate u uw boetekleed aantrekt. Gemeten aan de ernst van de zaak lijkt het mij geboden dat u uw reactie hoogstpersoonlijk verzorgt. Het lijkt mij ongepast om uw reactie door bijvoorbeeld een (onder druk gezette) stagiaire te laten schrijven. In het jaar 2000 kreeg een stagiaire op het Ministerie van Financiën de opdracht om mijn klacht wegens fraude tegen de Directeur-generaal van de Belastingdienst Jenny Thunnissen af te handelen! De kwaliteit van uw

brieven als minister van Justitie (één maal Korthals, één maal Donner) laat een vergelijkbaar handelen vermoeden. De reacties van de minister van Justitie zijn niet juist, ongeloofwaardig en ontoereikend.

Nu u nogmaals rechtstreeks door mij geïnformeerd wordt over het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid, en u op de hoogte gebracht bent van de laatste stand van zaken, mag u toch niet langer hopen, dat het genoemde conflict in de doofpot zal blijven.

Meneer Donner, minister van Justitie, u dient direct een onafhankelijk onderzoek op te (laten) zetten en publieke bekendheid te geven aan het falen van het Openbaar Ministerie in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid, of u dient onmiddellijk op te stappen. De praktijk van het aanpassen van recht en wet aan opportunisme, in het voordeel van het beklagde landsbestuur en uw persoonlijk belang in het genoemde conflict, behoort met deze brief, zeker wat het Openbaar Ministerie betreft, definitief afgelopen te zijn.

(opportunisme is het handelen zonder bepaald beginsel waarbij men ernaar streeft elke omstandigheid ten gunste van zich of zijn partij aan te wenden, welke handeling al helemaal niet aan bewindlieden is toegestaan)

Beknopt overzicht van (veelal niet juiste) handelingen van het Openbaar Ministerie

Rijksrecherche

Op 3 januari 2001 informeerde ik naast de Nederlandse regering ook de Rijksrecherche over een zeer ernstige fraudezaak (bestuursrechterlijke term) die was gepleegd bij het Ministerie van Financiën en door de staatssecretaris van Financiën. De directeur van de Rijksrecherche adviseerde mij daarop, om de voorzitter van College van procureurs-generaal te vragen een strafrechterlijk onderzoek uit te voeren.

College van procureurs-generaal

Op 14 maart 2001 verzocht ik de heer De Wijkerslooth om een strafrechterlijk onderzoek in te stellen in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid. Ik vroeg de heer De Wijkerslooth tevens of hij mij wilde ontvangen, om onder meer mijn klagen aan te horen. Ik moest de heer De Wijkerslooth een herinnering sturen voordat het College van procureurs-generaal mij per brief van 8 mei 2001 liet weten, dat zij mij niet wilde horen, en dat er geen strafrechterlijk onderzoek ingesteld zou worden. In haar brief van 8 mei 2001 adviseerde het college mij ook een aanvraag bij de betreffende minister te doen.

De minister van Justitie, de minister van Financiën de minister van Binnenlandse Zaken, en de Minister-president

Per brief van 11 maart 2002 aan onder meer de minister van Financiën (Zalm), staatssecretaris van Financiën (Bos), de Minister-president (Kok), de minister van Binnenlandse Zaken (De

Vries) vroeg ik expliciet aan de minister van Justitie (Korthals) om, zoals het college mij op 8 mei 2001 had geadviseerd, een strafrechterlijk onderzoek in te stellen.

Terwijl u (minister van Justitie) wist, dat het ging om (vermeende) strafbare zaken gepleegd door bewindslieden (inclusief de Minister-president) en (top)ambtenaren op het Ministerie van Financiën liet minister van Justitie Korthals mij per brief van 16 mei 2002 weten, dat ik voor een aangifte maar naar de politie moest gaan.

“Op deze wijze bewandelt u de beste weg” schreef hij er ook nog bij. Naar mijn mening was dat een misleidend advies. De minister van Justitie had al dan niet in overleg met de minister van Financiën zelf een strafrechterlijk onderzoek moeten starten.

De feiten na 11 maart 2002 maken duidelijk, dat de minister van Financiën Zalm zelfs bereid was, om de uiterst frauduleuze handelingen van zijn topambtenaren van de Belastingdienst in de doofpot te stoppen. Deed de heer Zalm dit onder meer, omdat hij mevrouw Jenny Thunnissen zelf voor de functie van Directeur-generaal van de Belastingdienst had voorgedragen? De toenmalige staatssecretaris van Financiën Bos bleek duidelijk niet tegen zijn corrupte topambtenaren en minister op te kunnen. Hoe had hij anders, ondanks zeer uitvoerige waarschuwingen aan zijn adres, zo lichtzinnig supranationale wetgeving (Gemeenschapsrecht) volledig kunnen blijven negeren?

Aangifte bij de politie (zoals de minister had geadviseerd)

Inmiddels had ik het advies van de minister, om bij de politie aangifte te doen, niet afgewacht, en nog voordat zijn advies mij bereikte, had ik op eigen initiatief reeds getracht aangifte te doen bij de politie in Vlissingen. Bij de politie wachtte mij helaas een nieuwe onaangename verrassing. Noch voordat de heer Korthals mij op 16 mei 2002 adviseerde bij de politie aangifte te doen, kreeg ik van de politie (die overleg gepleegd had met fraudeofficier Van Es in Middelburg) mondeling en schriftelijk (brief 29 maart 2002) te horen, dat ik bij de politie geen aangifte van strafbare zaken kon doen!

De hoofdofficier van Justitie Eland in Middelburg

Per brief van 10 juni 2002 verzocht ik de hoofdofficier van Justitie of ik bij hem aangifte mocht doen. Mocht ik nog verrast zijn, dat dit schriftelijke verzoek bij de Rechtbank kwijt raakte? Nadat ik de hoofdofficier een kopie van mijn verzoek had bezorgd, zegde hij per brief van 16 juli 2002 toe, dat ik bij hem schriftelijk aangifte mocht doen. Alsof ik met de pest besmet zou zijn geweest weigerde de hoofdofficier mij te ontvangen en te woord te staan.

Info aan de nieuw geïnstalleerde bewindslieden van Balkenende I

Per brief van 23 augustus 2002 informeerde ik de nieuwe regering, dat er van het oude kabinet nog een lijk in de kast lag. Ik schreef mijn brief aan de minister van Financiën (Hoogervorst), staatssecretaris van Financiën (Van Eijck), de Minister-president (Balkenende), de minister van Binnenlandse Zaken (Remkens), en aan u meneer Donner (minister van Justitie). Ik vroeg u in deze brief expliciet om een strafrechterlijk onderzoek in te stellen. Uw reactie per 3 oktober 2002 is naar mijn mening niet juist en zelfs ongeloofwaardig. U deelde mij mede, dat indien het Openbaar Ministerie n.a.v. mijn aangifte geen onderzoek wil instellen, *“dan kunt u*

ingevolge artikel 12 Strafvordering schriftelijk uw beklag doen.” Wist u op 3 oktober 2002 al dat de hoofdofficier van Justitie in Middelburg mij per brief van 12 november 2002 (goed één maand later) zou gaan mededelen, dat hij op basis van mijn rapport “*Daderspoor*” geen strafrechterlijk onderzoek wilde instellen?

Opnieuw de hoofdofficier van Justitie

Per brief van 12 november 2002 wees de hoofdofficier van Justitie te Middelburg mijn verzoek tot een onderzoek naar strafbare feiten tegen 39 personen af, omdat hij tegen de feitelijke gegevens van mijn aangifte in beweerde, dat ik een klacht zou hebben ingediend tegen organen van de Nederlandse staat. En dat was in het geheel niet zo. Ook melde hij in mijn aangifte geen strafbare zaken te kunnen ontdekken, terwijl schriftelijk bewijs van misdrijven deel uitmaakt van mijn aangifte. Omdat ik de brief van de hoofdofficier van Justitie door het ontbreken van een rechtsverwijzing niet als een beschikking kon herkennen (opzet van deze ambtenaar?), zond de hoofdofficier mij per brief van 26 november 2002 zijn beschikking met een rechtsverwijzing naar het Gerechtshof in Den Haag, om mij over zijn weigering tot het instellen van een strafrechterlijk onderzoek (eventueel) te beklagen. Dat bevreemde mij omdat ik onder meer aangifte gedaan had tegen (oud)bewindslieden, leden van de Tweede Kamer en het Openbaar Ministerie (waaronder de Wijkerslooth) en die vallen niet onder het Gerechtshof.

Op basis van een art. 12 Sv procedure deed ik vervolgens mijn beklag bij zo wel het Gerechtshof in Den Haag als bij de Hoge Raad der Nederlanden, eveneens in Den Haag.

Hoge Raad der Nederlanden

Ik ben verbaasd, dat de griffier van de Hoge Raad der Nederlanden mij per brief van 27 januari 2003 mededeelde, dat de Hoge Raad pas in actie komt “*indien het Gerechtshof van oordeel is dat het beklag tot kennisneming van de Hoge Raad behoort.*” Ik ben van gedachte, dat de Hoge Raad der Nederlanden mijn klagen wel degelijk direct in behandeling had kunnen nemen. Waarom antwoordde de griffier en niet de Procureur-generaal, en gaat de Procureur-generaal met deze handelwijze akkoord? Kan hier sprake zijn van boze opzet?

De Hoofd Advocaat-generaal Van Capelle

Opvallende in deze procedure vind ik het standpunt van de Hoofd Advocaat-generaal in deze procedure. Nadat de hoofdofficier van Justitie mij voor mijn klagen (art. 12 Sv) naar het Gerechtshof had verwezen, schreef de Hoofd Advocaat-generaal per brief van 31 maart 2003 het volgende aan het Gerechtshof;

“De hoofdofficier in Middelburg heeft in zijn ambtsbericht in deze art. 12 SV-zaak gepersisterd bij zijn weigering de door de klager vermelde (vermeende) strafbare feiten te vervolgen.

Nu aangifte wordt gedaan tegen ministers en staatssecretarissen zomede tegen leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is uw Gerechtshof gelet op de tekst van art. 119 van de

Grondwet juncto art. 76 van de Wet op de Rechterlijke Organisatie niet bevoegd van de klacht van de heer Broersma kennis te nemen. Het is immers slechts de Procureur-generaal bij de Hoge Raad die op last van de Kroon of de Tweede Kamer der Staten-Generaal tot vervolging van de genoemde ambtsmisdrijven kan overgaan met als forum van berechting de Hoge Raad der Nederlanden. Dat in de aangifte ook ambtenaren als verdachten worden genoemd doet aan de onbevoegdheid van uw Hof niet af; deze zijn immers als medeplegers aan te merken van de door de bewindslieden vermeende ambtshalve gepleegde strafbare feiten.

Advies.

Adviseert het Gerechtshof zich onbevoegd te verklaren en de klacht te verwijzen naar de Tweede Kamer der Staten-Generaal en de Minister van Justitie een en ander op voet van opgemelde Wetsartikelen”

Een tussenstand

In het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid is er door het Openbaar Ministerie vrijwel niets goed gedaan. De hoogste ambtenaar van het Openbaar Ministerie, de voorzitter van het College van procureurs-generaal stuurde mij naar de minister. De minister stuurde mij naar de politie. De politie mocht niets doen van een fraudeofficier. (*Deze fraudeofficier is later wel bevorderd.*) De hoofdofficier stelde ten onrechte geen strafrechterlijk onderzoek in, en stuurde mij naar het Gerechtshof. Volgens de Hoofd Advocaat-generaal gaf de hoofdofficier mij een niet juiste verwijzing. De Hoofd Advocaat-generaal liet aan het Gerechtshof weten, dat de hoofdofficier mij naar de Hoge Raad der Nederlanden had moeten verwijzen. Was het vervolgens boze opzet van de Hoge Raad om mij mede te delen, dat zij eerst op een reactie van het Gerechtshof diende te wachten?

De Hoofd Advocaat-generaal schreef ook aan het Gerechtshof dat mijn klacht verwezen diende te worden naar de Tweede Kamer der Staten Generaal en naar de Minister van Justitie. En dat is natuurlijk een triest dieptepunt. In zijn brief van 31 maart 2003 aan het Gerechtshof liet de Hoofd Advocaat-generaal nog weten het strafdossier te kennen. Middels informatie uit het strafdossier is hij dus uitvoerig op te hoogte van het feit, dat zowel meerdere vertegenwoordigers van de Tweede Kamer als de minister van Justitie door mij als verdachte van strafbare zaken zijn aangemeld in het genoemde conflict. Waarom vermeldde de Hoofd Advocaat-generaal in zijn brief aan het Gerechtshof niet, dat ik al bij de Tweede Kamer der Staten Generaal en bij de minister van Justitie geweest was, en zowel bij de Tweede Kamer als bij de minister van Justitie ten onrechte was weggestuurd? Want samengevat lijkt ook deze hoge ambtenaar mede te delen, dat dit laatste niet had mogen gebeuren.

Het rad van avontuur van de minister van Justitie is door zijn (uw) eigen schuld volledig vastgelopen. Slechts door list en bedrog en ernstig ambtsverzuim kan dit voor de rechtsorde verborgen gehouden worden. Zowel inzake het ministerie van Justitie alleen, als in haar samenwerking met het ministerie van Algemene Zaken en het ministerie van Financiën, zijn de aanwijzingen dermate duidelijk en hard, dat in alle redelijkheid gesproken kan worden van een (minimaal) sterk vermoeden van misdadige vereniging (**Art. 140. 1 en 3. WvS**)

Niet goed uitoefenen van uw functie

Het niet goed uitoefenen van uw functie als minister van Justitie heeft zeer ernstige gevolgen. Door u, en met al dan niet afgedwongen medewerking van onder uw verantwoordelijkheid vallende personen, is er in wezen door de minister van Justitie verboden politiek op landsniveau bedreven. Door het uitblijven van een strafrechterlijk onderzoek is het kabinet Balkenende II uit een misdadige bron ontsproten, want bij een regulier strafrechterlijk onderzoek had dit kabinet niet kunnen ontstaan. Er is door u op het hoogste niveau obstructie gepleegd, het conflict is gefrustreerd en getraineerd, en u hebt tevens middels niet juiste handelingen een onderzoek naar uw eigen niet juiste handelen weten te verhinderen. Vindt u dat u voor deze misdaad (dit misdrijf) uw ontslag dient aan te bieden? Hebt u zich (voldoende) gerealiseerd, dat de rechtsorde bij onder meer uw ontmaskering zeer geschokt zal zijn? Want zo ernstig is toch uw falen.

Brief aan Minister-president van 10 juli 2003

Wanneer niet ook de Minister-president opnieuw aan zijn beroepsernst verzaakt heeft, dan zal het u bekend (moeten) zijn, dat ik de Minister-president op 10 juli 2003 een brief heb geschreven over het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid en het zeer ernstige falen van het kabinet op diverse onderdelen.

Openbaar maken en vervolghandelingen

Wilt mij per omgaande de volgende vragen beantwoorden?

Bent u bereid zelf de Tweede Kamer der Staten Generaal op de hoogte te brengen van uw niet juiste gedrag in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid? En wilt u dat in het landsbelang onmiddellijk doen?

Welke mogelijkheden ziet u zelf nog om recht te doen met betrekking tot uw niet juiste optreden in het genoemde conflict? Ik denk in het bijzonder aan het nadeel dat er voor de staat, de rechtsorde en voor mijn persoon is ontstaan.

Indien u beide niet vrijwillig op zou (willen) stappen, wilt u mij dan mededelen wie er met een strafrechterlijk onderzoek belast kan worden, omdat het strafrechterlijk onderzoek ook uw persoon (minister van Justitie) en de voorzitter van het College van procureurs-generaal betreft?

Bent u bereid mij (op zeer korte termijn) uit te nodigen voor een gesprek om het conflict te bespreken? Wellicht zijn er u door uw medewerkers belangrijke details achtergehouden. In een persoonlijk gesprek kunt u deze details dan van mij vernemen.

met vriendelijke groet,

Sam Broersma
Timmermanstraat 30
4374 AS Zoutelande

Ministerie van Justitie

Directoraat-Generaal Rechtshandhaving

Bureau Juridische en Beleidsondersteunende Aangelegenheden

Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Aan de heer S. Broersma
Timmermanstraat 30
4374 AS ZOUTELANDE

Bezoekadres
Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 79 11
Fax (070) 3 70 79 25
www.justitie.nl

Onderdeel
Datum
Ons kenmerk
Onderwerp

Bureau JBA
9 september 2003
5244368/503/EY
Uw brief d.d. 30 juli jl.

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden. Wilt u slechts
één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer Broersma,

Uw brief d.d. 30 juli jl. heb ik in goede orde ontvangen. In uw brief beklaagt u zich, kort gezegd, over mijn departement en het openbaar ministerie. U wenst onder meer dat er een onafhankelijk onderzoek wordt ingesteld mede naar aanleiding van het door u genoemde conflict "Trading Advice/Broersma versus de overheid".

De behandeling van uw eerdergenoemde brief duurt langer dan ik wenselijk acht. Ik bied u hiervoor mijn excuses aan. Ik streef er naar om u zo spoedig mogelijk te berichten.

Ik vertrouw erop u hiermee -voor dit moment- voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

De Minister van Justitie,
namens deze,
hoofd Bureau Juridische en
Beleidsondersteunende Aangelegenheden,

L.v. R.R. Geerolf
H.Ph. Mayer

Sam Broersma

Van: Yarikan E. - BJBA [e.yarikan@minjus.nl]
Verzonden: donderdag 11 september 2003 14:39
Aan: 'Sam Broersma'
Onderwerp: RE: betreft uw kenmerk 5244368 503 EY vertraagde beantwoording br ief

> Geachte heer Broersma,
>
> In uw email van 10 september jl. verzoekt u mij om aan te geven of ik een
> gesprek met u zinvol acht. Ik kan hier nog niets over zeggen omdat de
> behandeling van uw brief intern afgestemd dient te worden. Het streven is
> om uw brief binnen korte termijn te beantwoorden.
>
> Hoogachtend,
>
> E. Yarikan
(070-3707321)

> -----
> Van: Sam Broersma[SMTP:info@belastingfraude.nl]
> Verzonden: woensdag 10 september 2003 12:39
> Aan: 'e.yarikan@minjus.nl'
> Onderwerp: betreft uw kenmerk 5244368 503 EY vertraagde beantwoording
> brief
>
> Geachte mevrouw Yarikan,
>
> Ik ontving de brief van de minister van Justitie van 9 september 2003 met
> kenmerk 5244368/503/EY.
> Uw collega informeerde mij, dat u deze zaak behandelt. Ik stel vertraging
> vast bij het beantwoorden van mijn brief van 30 juli 2003. Graag wil ik
> van
> u weten, of u hetzinvol acht een gesprek met mij te hebben over de door
> mij
> aangebrachte zaak. Ik zie daar voor u een voordeel in, en ik ben bereid u
> daarvoor op uw departement te komen bezoeken. Wilt u mij hieromtrent
> z.s.m.
> berichten?
>
> met vriendelijke groet,
>
> Sam Broersma
> Zoutelande
>
>

Aan dit bericht kunnen geen rechten worden ontleend.

Ministerie van Justitie.

Ministerie van Justitie

Directoraat-Generaal Rechtshandhaving
Bureau Juridische en Beleids-ondersteunende Aangelegenheden

Postadres Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

De heer S. Broersma
Timmermanstraat 30
4374 AS ZOUTELANDE

Bezoekadres
Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 79 11
Fax (070) 3 70 79 25
Telex 34554 mvj nl

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Onderwerp

DGRH
mw. mr. E. Yarikan
070 3 70 70 61
16 mei 2002
5165929/502/EY
Uw brief d.d. 11 maart 2002

Bij beantwoording
de datum en ons
kenmerk vermelden.

Geachte heer Broersma,

Uw brief van 11 maart 2002 heb ik in goede orde ontvangen. Het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid, zoals door u verwoord en toegelicht in uw brief, is voor u aanleiding geweest om mij het volgende voor te leggen. U verzoekt in uw brief om een strafrechtelijk onderzoek in te stellen naar, volgens uw bewoordingen, corrupt gedrag van het bestuursorgaan in het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid.

Over de inzet van de Rijksrecherche inzake dit conflict heeft u een antwoord van het College van procureurs-generaal ontvangen. Dit antwoord was grotendeels gebaseerd op een toentertijd geldige circulaire Taken en inzetcriteria rijksrecherche die nu vervallen is en vervangen is door de Aanwijzing taken en inzet rijksrecherche (zie bijlage).

Het antwoord van het College van procureurs-generaal laat de mogelijkheid onverlet om aangifte te doen bij de politie indien u van mening bent dat enig persoon of instantie een strafbaar feit heeft begaan. Op deze wijze bewandelt u de juiste weg. Een en ander staat overigens los van de vraag welke opsporingsinstantie het onderzoek dient te verrichten. Het laatste is immers ter beoordeling van het openbaar ministerie, dan wel de Coördinatiecommissie Rijksrecherche (CCR).

Indien het openbaar ministerie naar aanleiding van uw aangifte besluit om niet tot vervolging over te gaan, kunt u ingevolge artikel 12 Strafvordering (Sv) schriftelijk uw beklag doen.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

De Minister van Justitie,
namens deze,
hoofd bureau Juridische en
Beleidsondersteunende Aangelegenheden,

H.Ph. Mayer

Ministerie van Justitie

Directoraat-Generaal Rechtshandhaving
Bureau Juridische en Beleids-ondersteunende Aangelegenheden

Postadres Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Aan de heer S. Broersma
Timmermanstraat 30
4374 AS ZOUTELANDE

Bezoekadres
Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 79 11
Fax (070) 3 70 79 25
Telex 34554 mvj nl

Onderdeel
Datum
Ons kenmerk
Onderwerp

Bureau JBA
3 oktober 2002
5189822/502/EY
Uw brief d.d. 23 augustus jl.

Bij beantwoording
de datum en ons
kenmerk vermelden.

Geachte heer Broersma,

Bij brief van 23 augustus jl. vraagt u mijn aandacht voor uw zaak (in uw bewoordingen het conflict Trading Advice/Broersma versus de Overheid zoals nader omschreven in uw brief) en verzoekt u mij u eventueel te ontvangen om daarna zelf een rijksrechercheonderzoek te laten opstarten.

In antwoord op uw schrijven moet ik u helaas mededelen dat ik u ter zake niet direct van dienst kan zijn. Het past mij als minister van Justitie namelijk in beginsel niet om in individuele geschillen te treden. Het Openbaar Ministerie is primair verantwoordelijk voor de opsporing en vervolging van strafbare feiten, en daarmee ook voor de inzet van enig opsporingsinstantie. Het Openbaar ministerie gaat competent en verantwoord om met deze verantwoordelijkheid. Wegens het voorgaande neem ik in individuele zaken terughoudendheid in acht. Ik kan en wil daarom geen inhoudelijk oordeel geven over de onderliggende kwestie. Gelet op het voorgaande ben ik dan ook van mening dat een persoonlijk gesprek met u niet in de rede ligt.

Door aangifte te doen (zoals mijn voorganger heeft geopperd) van mogelijk strafbare feiten die volgens u zouden zijn gepleegd, kan het Openbaar ministerie een onderzoek instellen. Indien het Openbaar ministerie naar aanleiding van uw aangifte besluit om niet tot vervolging over te gaan, dan kunt u ingevolge artikel 12 Strafvordering schriftelijk uw beklag doen.

In uw brief vermeldt u tevens dat de politie te Middelburg geweigerd heeft uw aangifte inzake bovenstaand conflict op te nemen. Indien u klachten heeft over de politie, bestaat voor u de mogelijkheid om ingevolge artikel 64 van de Politiewet 1993 een klacht in te dienen bij de burgemeester van de gemeente

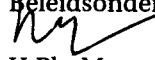
waar de gedragingen hebben plaatsgevonden. In casu is dat de burgemeester van Middelburg, de heer J.M. Schouwenaar, Postbus 6000, 4330 LA te Middelburg, tel. nr.: 0118-675000.

Indien u klachten heeft over een officier van justitie, kunt u uw klachten indienen bij de hoofdofficier van justitie van het desbetreffende parket, in casu parket Middelburg (Postbus 5015, 4330 KA Middelburg, tel.nr.: 0118-677000).

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

De Minister van Justitie,
namens deze,
hoofd Bureau Juridische en
Beleidsondersteunende Aangelegenheden,

H.Ph. Mayer

Datum
19 september 2002

Ons kenmerk
AO/J 02/88180

Onderdeel
DGMP

Inlichtingen
A.F. Belling
T (070) 426 8357
F (070) 426 7401

Uw kenmerk

Blad
1 van 1

Aantal bijlagen

Bezoekadres
Schedeldoekshaven 200
2511 EZ Den Haag

Postadres
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

De heer S. Broersma
Timmermanstraat 30
4374 AS ZOUTELANDE

Onderwerp
uw verzoek om onderzoek bij en om schorsing
van ambtenaren van de Belastingdienst

Geachte heer Broersma,

Uw brief van 23 augustus 2002 heb ik in goede orde ontvangen. Een conflict tussen Trading Advice/Broersma en de overheid, zoals geschetst in uw brief, is voor u aanleiding deze kwestie (nogmaals) onder andere aan mij voor te leggen. U schrijft mij aan als minister van Binnenlandse Zaken en "integriteits-zaken" en verzoekt mij een "diepgaand onderzoek in te stellen naar de, door de ambtenaren van de Belastingdienst, gepleegde misdaden en integriteitsschendingen" in het bovengenoemde conflict en de (betrokken) ambtenaren van de Belastingdienst te schorsen.

Als minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) ben ik coördinerend bewindspersoon met betrekking tot het integriteitsbeleid binnen de publieke sector. Dit betekent dat het ministerie van BZK het voortouw heeft om, in samenwerking met de andere overheidsorganen, het integriteitsbeleid binnen de overheid te bevorderen. Deze rol brengt echter niet mee dat ik een bevoegdheid tot optreden (onderzoek) zou hebben ten aanzien van eventuele (vermeende) integriteitsinbreuken bij overheidsorganen. Dit is een bevoegdheid van de leiding van het desbetreffende overheidsorgaan. Daar kan ik niet in treden. Deze bevoegdheidsverdeling geldt evenzeer voor uw verzoek om de (betrokken) ambtenaren van de Belastingdienst te schorsen. Gelet op deze overwegingen kan ik niet aan uw verzoeken voldoen.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES,
Namens deze,
De directeur Arbeidszaken Overheid,

C.J.A. Maas

Sam Broersma

Van: Balkenende J. [J.Balkenende@tk.parlement.nl]
Verzonden: zondag 9 december 2001 20:07
Aan: 'Sam Broersma'
CC: Haersma Buma v S.
Onderwerp: RE: fraude herhaling

Geachte heer Broersma, dank voor uw rappel. Ik heb de heer mr. S. van Haersma Buma van de CDA-fractie verzocht uw stukken te bestuderen en in uw richting te reageren. Met vriendelijke groet, Jan Peter Balkenende

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Sam Broersma [mailto:info@belastingfraude.nl]
Verzonden: zondag 9 december 2001 15:18
Aan: 'J.Balkenende@tk.parlement.nl'
Onderwerp: fraude herhaling

Geachte kamerleden,
Tot mijn grote teleurstelling, verwondering en zorg, hebt u niet op mijn melding van fraude door de bewindslieden van Financien en hun (top)ambtenaren gereageerd. Derhalve dien ik u opnieuw met documenten te belasten. Ik eis nu van mijn volksvertegenwoordigers een adequate reactie!

Sam Broersma
Zoutelande

Sam Broersma

Van: Dijke v L. [L.vDijke@tk.parlement.nl]
Verzonden: donderdag 14 maart 2002 16:31
Aan: 'Sam Broersma'
Onderwerp: RE: is het de fantasie van de haan

Beste Sam,

Je reactie is begrijpelijk. Zie onderstaande mailcontact tussen Apostolou en mij. Henk de Haan heeft tegenover mij (en jou) gelogen. Dat neem ik hoog op. Ik ga er - zodra ik een gaatje vind (ik heb het echt heel erg druk op dit moment) - achterheen.

Met vriendelijke groet,

Leen van Dijke
Fractievoorzitter ChristenUnie Tweede Kamer
telefoon thuis 0118 - 61 48 00
telefoon werk 070 - 318 29 26

Beste Leen,
Ik heb met v.Dijk contact opgenomen. Hij heeft geen stukken van jullie ontvangen. Zodra de stukken binnen zijn zal deze zaak direct in behandeling worden genomen.
Vriendelijke groeten,
Thanasis Apostolou
-----Oorspronkelijk bericht-----
Van: Dijke v L.
Verzonden: woensdag 13 maart 2002 15:09
Aan: Apostolou A.
Onderwerp: Sam
Urgentie: Hoog

Hallo collega,

Vorige week sprak ik je aan over de zaak van dhr. Sam Broersma. Henk de Haan en ik werden daar de afgelopen tijd mee geconfronteerd. Deze man heeft een serieus probleem. Hij brengt het soms 'wat rottig', maar het gaat volgens mij wel ergens over. Nu hebben Henk en ik afgesproken dat Henk het voor de 7e bij jouw commissie zou brengen, zodat jullie het nog zouden kunnen behandelen. Volgens Sam Broersma - hij zou gebeld hebben met Van Dijk - is er echter niets bij de cie ingeleverd. Henk zei mij afgelopen dinsdag dat hij het keurig bij de cie had afgeleverd. Ik weet nu niet meer wat de stand van zaken is, maar wel dat het goed zou zijn als er eens serieus naar de klachten van deze man gekeken zou kunnen worden. Als het 'enige' probleem van dhr. Broersma is dat hij kans ziet om via zijn terminologie iedereen tegen zich in het harnas te jagen en daarmee belemmert dat een mogelijke oplossing voor zijn probleem gevonden kan worden is dat een complicerende factor, maar wie weet hoe we zelf zouden zijn geworden na gemangelt te zijn door allerlei bureaucratische molens enz. Hoe dan ook: ik vraag je bijzondere aandacht voor deze Sam.

met vriendelijke groet,

Leen van Dijke.

-----Oorspronkelijk bericht-----
Van: Sam Broersma [mailto:info@belastingfraude.nl]
Verzonden: donderdag 14 maart 2002 16:17
Aan: Dijke v L.

Onderwerp: is het de fantasie van de haan

Geachte heer Van Dijke,

Op 8 februari 2002 deelde de heer De Haan mij telefonisch mede, dat hij de stukken bij de Cie Verzoekschriften had ingeleverd. Helaas, zo zei hij, is de zitting pas over vier weken. Ik dacht, De Haan je vernachelt mij. Het is ook niet op de zitting van 7 maart behandeld geweest.

Op woensdag 13 maart 2002 vertelde griffier Van Dijk van de Cie Verzoekschriften mij, dat de heer De Haan niets bij hem had ingeleverd. Direct daarop heb ik de heer De Haan gevraagd wat er aan de hand is. -----Ja ik heb het net bij de commissie ingeleverd.----- Ik deel hem mede, dat de griffier van niets weet. -----Ja, ik heb het achter zijn rug om bij zijn secretaresse ingeleverd, dat hoeft de griffier niet te weten.----- (Leugens bedekt proberen te houden?)

Vanmiddag heb ik met mevrouw H. Hofland, medewerkster van griffier Van Dijk, gebeld en over mijn zaak gesproken. Ook zij vertelde mij dat er niets was ingeleverd. Wel deelde zij mij mede, dat er in haar aanwezigheid over mijn klagen gesproken is, ze herinnerde direct mijn naam. Maar ze wist alleen, dat het over mijn vorige verzoek aan de commissie ging. En mijn vorig verzoek is nooit in behandeling geweest.

Het lijkt mij onvermijdelijk, dat ik toch maar zelf mijn verzoekschrift ga schrijven. De bemoeienis van de heer De Haan heeft geen enkel positief ding opgeleverd. Hij heeft de zaak geheel onnodig slechts maanden vertraagd, en hij heeft mij vooral geërgerd. Ik zie nu ook geen enkele reden meer om nog langer te wachten met het doen van aangifte bij Justitie. Ik ben een brief aan het opstellen voor Wouke van Scherrenburg waarin ik haar advies vraag hoe ik de zaak in de landelijke media moet brengen. Ik wacht op dat gebied ook nog op uw antwoord. Kan ik de heer Apostolou om een onderhoud verzoeken. Een harde tussentijdse conclusie. De Tweede Kamer geeft het beeld, zich niet druk te maken over het feit, dat de bewindslieden een fraudezaak in de doofpot hebben gestopt. Ik wil deze gang van zaken graag volgende week met u in een ontmoeting bespreken. Ik kom naar u toe in Middelburg, of ik kom zelfs naar Den Haag en we spreken samen met Apostolou. Hier heb ik genoeg van.

Sam Broersma
Zoutelande

Sam Broersma

Van: Jan de Wit [jdewit@sp.nl]
Verzonden: woensdag 9 januari 2002 12:00
Aan: Sam Broersma
Onderwerp: Re: de sp reageert absoluut niet op door mij gemelde fraude door bewindslieden

Geachte heer Broersma,
Het heeft even geduurd, maar na kennisname van de documenten die u met uw brief meestuurde kan ik niet zien dat de beschuldiging aan het adres van de beide bewindslieden hard te maken is.

Het spijt mij daarom dat ik verder niet veel voor u kan ondernemen.

Met vriendelijke groeten,

Jan de Wit,

Tweede Kamerlid voor de SP.

----- Original Message -----

From: "Sam Broersma" <info@belastingfraude.nl>

To: <jdewit@sp.nl>

Sent: Monday, December 10, 2001 1:29 PM

Subject: de sp reageert absoluut niet op door mij gemelde fraude door bewindslieden

> Aan de heer Jan de Wit,

> Op internet las ik het volgende:

>

> SP-Kamerlid De Wit neemt geen genoegen met het summiere antwoord van de

> staatssecretaris. „Als de gegevens uit diefstal afkomstig zijn kan het om

> onrechtmatig verkregen bewijsmateriaal gaan", zegt hij. De Wit heeft er

> geen enkele moeite mee dat de fiscus belastingontduikers aanpakt, maar

> vindt dat de belastingdienst zich wel aan de spelregels moet houden. „De

> grote vraag is of het op deze manier wel mag." De SP'er wil daarom van

Bos

> een duidelijker antwoord.

>

> Dit is toch duidelijke taal. Met bovendien het spotje van Jan Marijnisse

op

> de radio, beweert de SP onweerlegbaar tegen het plegen van fraude te zijn.

> Al enkele weken tracht ik de aandacht van de SP te trekken voor een zeer

> ernstig fraude geval, dat is gepleegd door de bewindslieden van Financien,

> minister Gerrit Zalm en staatssecretaris Wouter Bos, zelf. De reactie

> hierop is van de kant van de SP nul, absoluut NUL. Ik ben derhalve

> telerugesteld en boos op de SP. Dit is om gek van te worden! De

> bewindslieden hebben de wet met voeten getreden, en mij de wettelijke

> bescherming van de wet onthouden. Ik waarschuwde de politieke politie, in

> dit geval de SP, en zij komt niet, ondanks mijn zelfs herhaalde

> waarschuwing. Zij heeft mij zelfs niet medegedeeld, dat de SP niet komt na

> verkrachting van het rechtssysteem door bewindslieden van de regering.

>

> Eerdere meldingen deed ik aan de emailadressen van de SP fractie, de heer

> Irrgang en de heer Wind. Ik spreek er schande van, dat

> volkvertegenwoordigers, die mijn belang dienen te bewaken, in het geheel

> niet reageren op mijn waarschuwing, op mijn alarmkreet.

> Eerder al in het conflict heb ik een signaal gegeven op de alarmlijn van

de

> SP. Toen reeds, nul reactie. SP, een lippendienst?

>

>

> Ik stuur u de documenten die ik eerder al aan de genoemde adressen stuurde.

> Mag ik van u eisen, dat u onmiddellijk, in mijn belang, in het algemeen

> belang, en in het belang van de geloofwaardigheid van de SP, zo snel

> mogelijk adequaat op dit bericht zult reageren. Woensdagmiddag 15.30 uur

> heb ik, in Den Haag bij de Tweede kamer, over de fraude van de

> bewindslieden een onderhoud met professor H. de Haan van het CDA. Dient u
> uw karretje aan te pikken? Frauderende bewindslieden dienen op te stappen,
> of uit het landsbestuur gezet te worden, ook al heten ze Zalm en Bos. Het
> conflict met de Overheid staat zeer uitvoerig vermeld op mijn website
> "belastingfraude.nl"!
>
> Sam Broersma
> Timmermanstraat 30
> 4374 AS Zoutelande
> tel: 0188-561883
> gsm 0651589755
> email: info@belastingfraude.nl
>
>
>
>
>
>

>
>
>

Sam Broersma

Van: Jan de Wit [jdewit@sp.nl]
Verzonden: vrijdag 25 januari 2002 18:54
Aan: Sam Broersma
Onderwerp: Re: Broersma versus bewindslieden

Geachte heer Broersma,
Ik bepaal nog altijd zelf wat ik wel en wat ik niet doe. Ik deelde u mijn
standpunt al eerder mee.
Met vriendelijke groet,
Jan de Wit.

----- Original Message -----

From: "Sam Broersma" <info@belastingfraude.nl>
To: <jdewit@sp.nl>
Sent: Wednesday, January 23, 2002 10:43 PM
Subject: Broersma versus bewindslieden

> Geachte heer De Wit,
>
> Ik heb u vandaag via de TV uitvoerig aan het woord gehoord tegenover de
heer Korthals. Bemoeit u zich nu met mijn zaak a.u.b.
>
> Sam Broersma.
>
>
>
>
>

>
>
>

Sam Broersma

Van: Dittrich B. [B.Dittrich@tk.parlement.nl]
Verzonden: maandag 27 januari 2003 23:09
Aan: 'Sam Broersma'
Onderwerp: RE: veiligheid en eigen waarde

Geachte heer Broersma,

Vanwege die laatste opmerking toch nog even een reactie.
Het is echt niet zo dat kamerleden geen kritische vragen durven stellen als een eigen bewindspersoon in het geding is. Dat is alleen in politiek hoogoplopende kwesties zo, maar niet in een situatie die u hebt beschreven. Dus ik raad u echt aan het bij een van die grote partijen te proberen.

Groet,

Boris Dittrich

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Sam Broersma [mailto:info@belastingfraude.nl]
Verzonden: maandag 27 januari 2003 22:27
Aan: Dittrich B.
Onderwerp: RE: veiligheid en eigen waarde

Geachte heer Dittrich,
Wederom lof voor uw snelle reactie. Ik begrijp uw redentie van de kleine fractie, al mag dat theoretisch natuurlijk geen argument zijn. Kamerleden van het CDA, de VVD en de PVDA (ook de LPF niet, vanwege van Van Eijck) stellen deze vragen niet, omdat zij afgevaardigden van de eigen partij (eigen kleur) geen schade willen toebrengen, en omdat er maar weinig Rob van Gijssels zijn. En die koste het ten slotte ook zijn positie. Ik wens u succes met uw nieuwe voorzitterschap en ik wens D66 meer zetels toe. Ik vind dat uw partij, op basis van haar kwaliteit, meer zetels toekomt. U verdient sowieso de medaille voor de snelste beantwoording.

Sam Broersma
Zoutelande

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Dittrich B. [SMTP:B.Dittrich@tk.parlement.nl]
Verzonden: maandag 27 januari 2003 21:59
Aan: 'Sam Broersma'
Onderwerp: RE: veiligheid en eigen waarde

Geachte heer Broersma,

Het gebert niet vaak dat ik voor leugenaar word uitgemaakt.
Uw website heb ik bekeken. Ik snap uw redenering niet. Waarom zou een kamerlid van het CDA, van de VVD of van de PVDA geen schriftelijke vragen kunnen stellen over Kok, Bos of Zalm? De Kamer controleert het regeringsbeleid. De kleur van de bewindspersoon hoort er niet toe te doen.

Ik neem uw zaak niet in behandeling. Ik heb er eenvoudigweg geen tijd voor. D66 heeft maar 6 zetels. Dat betekent dat de 6 kamerleden heel wat meer werk te doen hebben dan een fractie van 44 kamerleden.

Ik wens u succes toe.

Groet,

Boris Dittrich

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Sam Broersma [mailto:info@belastingfraude.nl]

Verzonden: maandag 27 januari 2003 21:53

Aan: Dittrich B.

Onderwerp: RE: veiligheid en eigen waarde

Geachte heer Dittrich,

Ik geloof u onmiddellijk wanneer u opwerpt, dat tijdgebrek een enorme factor is. Ik geloof u ook wanneer u beweert oprecht te willen zijn. Maar toch maakt u eenvoudig te herkennen fouten, die u niet sieren. Ik wees u destijds op mijn website "belastingfraude.nl", waarna u voorwende deze gelezen te hebben, maar waarvan u nu opnieuw bewijs geeft, dat u de site niet hebt gelezen. Anders zou u geweten hebben, dat ik niet naar de door u voorgestelde grote fracties kan om te klagen. Wim Kok, Gerrit Zalm en Wouter Bos zijn namelijk hoofdbeklaagden in het bewuste conflict. Zij hebben onweerlegbaar de voorschriften en bestendig beleid geschonden, hetgeen de omschrijving is voor het plegen van fraude. Keihard is bewijs aanwezig, maar niemand in de Tweede Kamer wil het kennelijk waar hebben, ook D66 niet. U hebt mij nog wel eens medegedeeld, dat Francine Giskens naar het conflict zou kijken. Daar is nooit iets van terecht gekomen. Ook Balkenende en gaat niet geheel vrijuit, en Henk de Haan heeft de boel belazerd door een rapport voor de commissie voor de Verzoekschriften achter te houden. Leen van Dijke heeft mij dit schriftelijk bevestigd.

Te prijzen bent u om het feit, dat u mijn laatste email toch nog (en snel) hebt beantwoord.

Na herhaalde tegenwerking van Justitie heb ik op 16 oktober 2002 middels mijn rapport "Daderspoor" schriftelijk aangifte gedaan tegen 39 personen van het openbaar bestuur en haar controleorganen, waaronder (oud)bewindslieden en de super PG. Maar omdat De Wijkerslooth eerder al eens geweigerd heeft een onderzoek in te stellen, neem ik aan, dat er nu een instructie bij het OM ligt om mij te dwarsbomen. De hoofdofficer van Justitie die mijn rapport had ontvangen weigert, onder de dekking van eenvoudig te herkennen drogredenen, een strafrechterlijk onderzoek in te stellen. JA, de arme man kan (mag) ook niet anders. Tegen deze weigering heb ik mij recent beklaagd bij het Gerechtshof en bij de Hoge Raad in Den Haag.

Ook heb ik de Algemene Rekenkamer verzocht een diepgaand onderzoek in te stellen in deze grote en belangrijke fraudezaak. Aanstaaende vrijdagmorgen, 31-1-2003, om 9.00 uur heb ik een afspraak bij de Algemeen Rekenkamer in Den Haag. Wanneer u het schikt, dan wil ik u gaarne 's middags een exemplaar "Daderspoor" (circa 75 pagina's inclusief enkele bewijsstukken) bij de Tweede Kamer bezorgen, en u wat toelichting geven over het conflict. U kunt mij voor vrijdag nog laten weten, of u daarvoor interesse hebt.

Nederland is onveilig wanneer haar burgers door de hoogste bestuurders de bescherming van de wet onthouden wordt, zoals mij is overkomen. En de Tweede Kamer wilde er bij herhaling geen aandacht aan besteden, kennelijk omdat mijn conflict de onderlinge balans verstoort, en omdat het kamerleden vaak aan deskundigheid en integriteit ontbreekt (niet alleen bij de LPF).

De frauduleuze handelingen van de staatssecretaris hebben mijn bedrijf de kop de kop gekost, en hebben ervoor gezorgd, dat ik nu de, weinig begerenswaardige, status heb van dak- en thuisloze zwerver (maar met een postadres), en moet ik maandelijks zien rond te komen van een bedrag van ongeveer 140 euro. Bedelen is mijn (zware lot) geworden, bedelen ook om de kosten van bijvoorbeeld een internetaansluiting en briefpapier te kunnen betalen, eigenlijk moet ik voor alles bedelen. Hebt u wel eens gedwongen buiten geslapen?

Het is makkelijk praten vanuit het bolwerk Den Haag, met een ruim inkomen, en de mogelijkheid om verantwoordelijk gemakkelijk te kunnen ontlopen wanneer het de Haagse balans zo uitkomt. Maar Nederland blijkt onveilig te

zijn, en ook u trekt het zich kennelijk onvoldoende aan, ook u wilde niet naar mij luisteren. Sir, don't say, I did not warn you!

En u kunt zo gemakkelijk iets voor mij (en voor de geloofwaardigheid van het Nederlandse parlement) doen. U zou de staatssecretaris van Financien schriftelijk kunnen vragen, waarom er voor mijn bedrijf Trading Advice als enige in Europa wel een ondernemerschap voor de inkomstenbelasting bestond, en gelijktijdig geen ondernemerschap voor de omzetbelasting. Dit standpunt van de Nederlandse regering (ook Kok en Zalm beweerden dit expliciet) is in Europa fiscaal technisch onmogelijk. Bij het geven van zijn antwoord zou de staatssecretaris opnieuw moeten liegen, omdat anders direct het deksel van de dooppot gaat, en corrupte topambtenaren van de Belastingdienst onmiddellijk (mede) ontmaskerd worden. Durft u (wanneer ik u schriftelijke bewijs geef voor het niet juiste standpunt van de Nederlandse regering) deze, toch wel zeer eenvoudige, vraag te stellen?

Laat u, in verband met mijn bezoek aan Den Haag, nog iets van u horen voor vrijdag?

met vriendelijke groet,

Sam Broersma
Zoutelande

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Dittrich B. [SMTP:B.Dittrich@tk.parlement.nl]
Verzonden: zaterdag 25 januari 2003 15:51
Aan: 'Sam Broersma'
Onderwerp: RE: veiligheid en eigen waarde

Geachte heer Broersma,

Jammer dat u het vertrouwen in mij hebt verloren. Ik probeer juist eerlijk te zijn tegen mensen die mij met hun problemen benaderen. Uw zaak kon ik er niet bij hebben. Er zitten maar 24 uur in een dag. Daarom is het raadzaam als u zich juist tot een van de grote fracties wendt. Die hebben veel meer tijd om dit type ingewikkelde dossiers te bestuderen.

Groet,

Boris Dittrich

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Sam Broersma [mailto:info@belastingfraude.nl]
Verzonden: donderdag 23 januari 2003 22:42
Aan: Dittrich B.
Onderwerp: veiligheid en eigen waarde

Geachte heer Dittrich,

Naast het feit dat u fractievoorzitter bent geworden, hebt u voor mij eveneens volledig uw geloofwaardigheid verloren. U sprak in rondom tien woorden waaraan u geen invulling wenst te geven. U beantwoordt mijn emails niet meer. Veiligheid en voorbeeldfunctie van de Overheid. Ik heb meerdere malen o.a. uw aandacht gevraagd voor een zeer grote fraudezaak door (oud)bewindslieden en topambtenaren. In 2002 schreef u mij nog dat u niet wenste te doubleren, en dat u de acties van collega De Haan af zou wachten. De Haan heeft bewust documenten voor de commissie voor de verzoekschriften afgehouden. Getuige is Leen van Dijke. U weet toch ook, dat iedere macht haar eigen misdaad creeert. Waarom reageert u niet normaal op mijn signalen?

Sam Broersma
Zoutelande

Tweede Kamer der Staten-Generaal
www.tweede-kamer.nl

Aan dit bericht kunnen geen rechten worden ontleend.
Dit elektronisch bericht is uitsluitend bestemd voor de geadresseerde.
Als u dit bericht per abuis hebt ontvangen, wordt u verzocht het te vernietigen en de afzender te informeren.
Wij adviseren u om bij twijfel over de juistheid of de volledigheid van dit bericht contact op te nemen met afzender.

No rights can be derived from this message.
This electronic message is intended only for the addressee.
Should you have received this message in error, you are kindly requested to delete it and inform the sender.
Should you question the accuracy or the completeness of this message, you are advised to contact the sender.

Tweede Kamer der Staten-Generaal
www.tweede-kamer.nl

Aan dit bericht kunnen geen rechten worden ontleend.
Dit elektronisch bericht is uitsluitend bestemd voor de geadresseerde.
Als u dit bericht per abuis hebt ontvangen, wordt u verzocht het te vernietigen en de afzender te informeren.
Wij adviseren u om bij twijfel over de juistheid of de volledigheid van dit bericht contact op te nemen met afzender.

No rights can be derived from this message.
This electronic message is intended only for the addressee.
Should you have received this message in error, you are kindly requested to delete it and inform the sender.
Should you question the accuracy or the completeness of this message, you are advised to contact the sender.

Tweede Kamer der Staten-Generaal
www.tweede-kamer.nl

Aan dit bericht kunnen geen rechten worden ontleend.
Dit elektronisch bericht is uitsluitend bestemd voor de geadresseerde.
Als u dit bericht per abuis hebt ontvangen, wordt u verzocht het te vernietigen en de afzender te informeren.
Wij adviseren u om bij twijfel over de juistheid of de volledigheid van dit bericht contact op te nemen met afzender.

No rights can be derived from this message.
This electronic message is intended only for the addressee.
Should you have received this message in error, you are kindly requested to delete it and inform the sender.
Should you question the accuracy or the completeness of this message, you are advised to contact the sender.

Lange Voorhout 8
Postbus 20015
2500 EA Den Haag
Tel. 070 342 43 44 - Fax 070 342 41 30

Algemene Rekenkamer

De heer S. Broersma
Timmermanstraat 30
4374 AS Zoutelande

23 juli 2003
Ons kenmerk 560 R

Betreft Uw verzoek om een onderzoek van de Algemene Rekenkamer
naar integriteitschendingen bij de Rijksoverheid

Geachte heer Broersma,

Op 31 januari had u een gesprek met medewerkers van de Algemene Rekenkamer, waarin u hen op de hoogte bracht van een conflict dat u in 1995 had met de belastingdienst Goes. In dat gesprek maakte u duidelijk dat dit conflict naar uw mening aanleiding was voor een keten van integriteitschendingen binnen de Rijksoverheid. U verzocht de Algemene Rekenkamer een onderzoek in te stellen naar de wijze waarop binnen het Rijk, en met name binnen het ministerie van Financiën, wordt omgegaan met klachten en meldingen van integriteitschendingen. U heeft de Algemene Rekenkamer een aantal rapporten aangeboden ter onderbouwing van uw stelling. Na bestudering van het door u aangeleverde materiaal kunnen wij u medelen dat wij hierin geen aanleiding zien om het door u gesuggereerde onderzoek te overwegen.

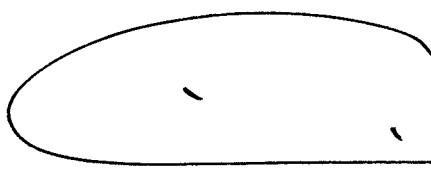
Wij kunnen ons voorstellen dat dit bericht een teleurstelling voor u is. Uit afschriften van uw correspondentie met derden die u ons gestuurd heeft

en uit uw telefonische uitlatingen kregen wij de indruk dat u, ondanks onze afspraak over wat de Algemene Rekenkamer met uw materiaal zou doen, toch graag zou willen dat wij op basis van de door u aangeleverde informatie onderzoek zouden gaan doen naar de feitelijke toedracht van uw conflict met de overheid.

Wij willen daarom nogmaals benadrukken dat het niet tot de taak en bevoegdheid van de Algemene Rekenkamer behoort, onderzoek te doen naar individuele gevallen. Over de feitelijk toedracht van uw conflict met de overheid of de juistheid van de door het ministerie van Financiën genomen beslissingen in het fiscale geschil dat er tussen u en de belastingdienst bestaat kunnen en mogen wij niet oordelen. Daar is de rechterlijke macht voor. Het dossieronderzoek dat wij verricht hebben op het door u aangeleverde materiaal is er, zoals eerder met u afgesproken, uitsluitend op gericht geweest om te beoordelen of er aanleiding is een nader onderzoek te overwegen naar de wijze waarop het ministerie van Financiën omgaat met meldingen van klachten en integriteitschendingen. Die aanleiding hebben wij, zoals gezegd, niet aangetroffen. Daarmede is tevens uw brief van 3 april jl. beantwoord.

Wij danken u zeer voor de moeite die u genomen heeft ons te voorzien van zoveel informatie en voor het in ons gestelde vertrouwen. Wij wensen u veel sterkte toe en hopen dat uw omstandigheden spoedig zullen verbeteren.

Met vriendelijke groet,

drs. Saskia J. Stuiveling,
president

prof. dr. H. de Groot,
wnd. secretaris

Openbaar Ministerie

College van procureurs-generaal

Parket-Generaal

Postadres Postbus 20305, 2500 EH 's-Gravenhage

Aan de heer S. Broersma
Timmermanstraat 30
4374 AS ZOUTELANDE

Bezoekadres

Prins Clauslaan 16
2595 AJ 's-Gravenhage
Telefoon +31 70 33 99 600
Telefax +31 70 33 99 854

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Onderwerp

Bestuurlijke en Juridische zaken
mevrouw mr. R. van Geloven
070 - 33 99 807
8 mei 2001
2001050288
uw brieven van 14 maart en 2 mei 2001

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden.
Wilt u slechts één zaak in
uw brief behandelen.

Geachte heer Broersma,

Uw brief van 14 maart 2001 is in goede orde ontvangen. Eveneens is uw
rapportbericht van 2 mei 2001 ontvangen. In uw correspondentie verwoordt u
een aanklacht tegen verschillende overheidsinstellingen, dan wel
overheidsambtenaren en beschrijft u het conflict dat is ontstaan na de
beschuldiging die u heeft geuit aan het adres van de plaatsvervangend
directeur-generaal van — naar ik aanneem — het Directoraat-Generaal der
Belastingen van het Ministerie van Financiën. U noemt een aantal
overheidsinstellingen die bij deze kwestie betrokken zijn, te weten de
Belastingdienst bij het Ministerie van Financiën, de Belastingdienst-
Ondernemingen Goes, de Nationale ombudsman en de Commissie voor
verzoekschriften van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Voorts noemt u
een aantal betrokken ambtenaren. U verzoekt in deze kwestie een
onafhankelijk onderzoek te laten instellen door de Rijksrecherche. Tevens
verzoekt u om u uit te nodigen voor een gesprek waarin u uzelf kunt
legitimeren en verhaal kunt doen over het conflict.

Het behoort in kwesties als de onderhavige in beginsel niet tot de
mogelijkheden om een persoonlijk gesprek te voeren met de voorzitter of
andere leden van het College van procureurs-generaal. Gelet op de inhoud
van uw brief, het onderwerp van het conflict en de wegen die u reeds heeft
bewandeld om tot een oplossing te komen acht ik een dergelijk gesprek in dit
geval niet zinvol.

Zoals u in uw brief reeds opmerkt, heeft de voorzitter van het College een bijzondere bevoegdheid als het gaat om de inzet van de Rijksrecherche met betrekking tot de departementen in Den Haag. Een aanvraag hiertoe kan echter slechts door de betreffende minister worden gedaan.

De Rijksrecherche is onderdeel van de Nederlandse politie en opereert steeds onder het gezag van het Openbaar Ministerie. Het taakgebied van de Rijksrecherche strekt zich uit tot wetshandhavende overheidsinstanties zoals de reguliere politie, de Koninklijke Marechaussee, de bijzondere opsporingsinstanties en -diensten, de zittende en staande magistratuur en het openbaar bestuur. De onderzoeken richten zich op strafbare feiten zoals fraude, corruptie en schending van geheimhouding. Gelet echter op de wijze waarop een groot aantal controlerende instanties zich reeds met deze kwestie hebben beziggehouden en hierover een oordeel hebben uitgesproken en ik voorts uit uw brief niet kan afleiden dat er sprake is van strafbare feiten, acht ik het niet opportuun om in het onderhavige geval een Rijksrecherche-onderzoek te laten plaatsvinden.

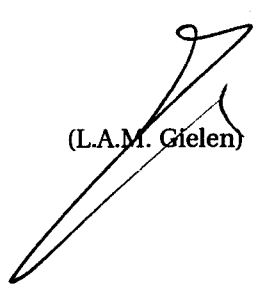
Naar ik uit uw brief begrijp heeft u zich — behalve tot de door u genoemde instellingen en personen — tevens reeds gewend tot de Nationale ombudsman. Deze heeft een onderzoek ingesteld naar de door u ingediende klacht maar dit heeft — zo begrijp ik — niet geleid tot het door u gewenste resultaat. Uit het rapport dat, zoals u aangeeft, op Internet is gepubliceerd, blijkt dat uw klacht over de Belastingdienst/Ondernemingen Goes en het Ministerie van Financiën, die door de Nationale ombudsman is onderzocht, niet gegrond wordt geacht. Het handelen van de Nationale ombudsman heeft u vervolgens onder de aandacht gebracht van de Commissie voor verzoekschriften van de Tweede Kamer. Deze Commissie heeft u meegedeeld dat zij niet bevoegd is een oordeel te vellen over de activiteiten van de Nationale ombudsman.

Op uw verzoek hierop te reageren en op uw vraag wie nu de Nationale ombudsman controleert kan ik u slechts medelen dat het antwoord van de Commissie juist is. De Nationale ombudsman wordt benoemd door de Tweede Kamer der Staten-Generaal. In de artikelen 3 en 4 van de Wet Nationale ombudsman is bepaald in welke gevallen de Tweede Kamer de Nationale ombudsman kan ontslaan of op non-actief kan stellen. Dit zijn echter in beginsel geen bevoegdheden die betrekking hebben op de inhoud van een door de Nationale ombudsman gedaan onderzoek.

Gelet op bovenstaande en gelet op de omstandigheid dat uw klachten met name het Ministerie van Financiën betreft kan het College niet nader bijdragen aan een door u gewenste oplossing. Ik hoop dat u na lezing van deze brief hiervoor begrip heeft.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

**het College van procureurs-generaal,
namens het College,
het hoofd Bestuurlijke en Juridische Zaken,
voor deze,**

(L.A.M. Gielen)